

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PRÁVNÍHO PŘEDPISU S PŘEDPISY EU

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 1 (poznámka pod čarou č. 53)	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV.	32018R1727	Čl. 81 odst. 1 a 2	<p style="text-align: center;">Článek 81</p> <p style="text-align: center;">Nahrazení a zrušení</p> <p>1. Rozhodnutí 2002/187/SVV se nahrazuje, pokud jde o členské státy, jež jsou vázány tímto nařízením, s účinkem ode dne 12. prosince 2019.</p> <p>2. Rozhodnutí 2002/187/SVV se tedy zrušuje s účinkem ode dne 12. prosince 2019.</p>
Čl. I b. 1 (poznámka pod čarou č. 53)	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.	32018R1805	Čl. 39	<p style="text-align: center;">Článek 39</p> <p style="text-align: center;">Nahrazení</p> <p>Toto nařízení nahrazuje ustanovení rámcového rozhodnutí 2003/577/SVV, pokud jde o zajištění majetku ve vztazích mezi členskými státy, jež jsou vázány tímto nařízením, od 19. prosince 2020.</p> <p>Toto nařízení nahrazuje rámcové rozhodnutí 2006/783/SVV ve vztazích mezi členskými státy, jež jsou vázány tímto nařízením, od 19. prosince 2020.</p> <p>Pokud jde o členské státy, jež jsou vázány tímto nařízením, odkazy na rámcové rozhodnutí 2003/577/SVV, pokud jde o zajištění majetku, a odkazy na rámcové rozhodnutí 2006/783/SVV se považují za odkazy na toto nařízení.</p>
Čl. I b. 17 (§ 21 odst. 3, odst. 4)	<p style="text-align: center;">§ 21</p> <p>(3) Délka funkčního období národního člena je 4 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně. Byl-li národní člen zvolen prezidentem nebo viceprezidentem Eurojustu a zbývající část jeho funkčního období národního člena je</p>	32018R1727	Čl. 7 odst. 5	<p style="text-align: center;">Článek 7</p> <p style="text-align: center;">Postavení národních členů</p> <p>5. Funkční období národních členů a jejich zástupců je pět let a lze je jednou prodloužit. Pokud zástupce nemůže jednat jménem národního člena nebo jej zastoupit, zůstane národní člen se souhlasem dotčeného členského státu</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>kratší než doba, na kterou byl zvolen, prodlužuje se funkční období národního člena tak, že skončí současně s ukončením výkonu funkce prezidenta nebo viceprezidenta Eurojustu.</p> <p>(4) O odvolání národního člena z jeho funkce před skončením stanoveného funkčního období a o jeho důvodech ministr spravedlnosti předem informuje Radu Evropské unie.</p>			ve funkci i po uplynutí svého funkčního období, dokud není jeho funkční období prodlouženo nebo dokud není ve funkci nahrazen.
Čl. I b. 18 (§ 22 odst. 2)	<p>§ 22</p> <p>Zástupce a asistent národního člena</p> <p>(2) Zástupce národního člena plní jeho úkoly a vykonává jeho pravomoci v době jeho nepřítomnosti, jinak je oprávněn jednat jménem národního člena v rozsahu jím uděleného pověření. Zástupce národního člena jmenuje s jeho souhlasem na návrh nejvyššího státního zástupce ministr spravedlnosti z řad státních zástupců přidělených k výkonu funkce k Nejvyššímu státnímu zastupitelství, kteří svými odbornými a jazykovými znalostmi a zkušenostmi dávají záruky řádného výkonu této funkce, a na návrh nejvyššího státního zástupce jej odvolává. Zástupce národního člena je dočasně přidělen k Eurojustu.</p>	32018R1727	Čl. 7 odst. 5	<p>Článek 7</p> <p>Postavení národních členů</p> <p>5. Funkční období národních členů a jejich zástupců je pět let a lze je jednou prodloužit. Pokud zástupce nemůže jednat jménem národního člena nebo jej zastoupit, zůstane národní člen se souhlasem dotčeného členského státu ve funkci i po uplynutí svého funkčního období, dokud není jeho funkční období prodlouženo nebo dokud není ve funkci nahrazen.</p>
Čl. I b. 20 až 22 (§ 25 nadpis a odst. 1 až 3)	<p>§ 25</p> <p>Národní zpravodaj</p> <p>(1) Národní zpravodaj poskytuje národnímu členovi informace potřebné pro výkon jeho činnosti v Eurojustu a vyměňuje si s ním důležité poznatky v oblasti, pro kterou byl jmenován.</p>	32018R1727	Čl. 20 odst. 1	<p>Článek 20</p> <p>Národní koordinační systém Eurojustu</p> <p>1. Každý členský stát jmenuje jednoho nebo více národních zpravodajů pro Eurojust.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>(2) Národního zpravodaje pro Eurojust, národního zpravodaje pro terorismus a případně pro jiné oblasti jmenuje s jejich souhlasem a na návrh národního člena</p> <p>a) ministr spravedlnosti z řad soudců nebo zaměstnanců ministerstva,</p> <p>b) nejvyšší státní zástupce z řad státních zástupců,</p> <p>c) policejní prezident z řad příslušníků Policie České republiky.</p> <p>(3) Ten, kdo jmenuje národního zpravodaje podle odstavce 2, jej na návrh národního člena také odvolává.</p>			
Čl. I. b. 23 (§ 25 odst. 4)	(4) Rozsah přístupu národního zpravodaje do rejstříku podle čl. 25 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 stanoví nejvyšší státní zástupce.	32018R1727	Čl. 25 odst. 3	<p>Článek 25</p> <p>Přístup k systému řízení případů na vnitrostátní úrovni</p> <p>3. Každý členský stát rozhodne, po konzultaci se svým národním členem, o rozsahu přístupu do rejstříku, který je v tomto členském státu povolen osobám uvedeným v čl. 20 odst. 3 připojeným k systému řízení případů. Členské státy oznámí své rozhodnutí o provedení tohoto odstavce Eurojustu a Komisi. Komise o něm uvědomí ostatní členské státy.</p>
Čl. I b. 24 (§ 26)	<p>§ 26</p> <p>Společný kontrolní orgán Eurojustu</p> <p>Soudce do seznamu soudců, kteří mohou zasedat ve společném kontrolním orgánu Eurojustu jako členové nebo jako soudci ad hoc, jmenuje s jeho souhlasem na návrh předsedy Nejvyššího soudu ministr spravedlnosti z řad soudců Nejvyššího soudu a na návrh předsedy Nejvyššího soudu jej odvolává. Délka jeho funkčního období je 3 roky, do funkce jej lze jmenovat i opakovaně.</p>	32018R1727	Čl. 81 odst. 1	<p>Článek 81</p> <p>Nahrazení a zrušení</p> <p>1. Rozhodnutí 2002/187/SVV se nahrazuje, pokud jde o členské státy, jež jsou vázány tímto nařízením, s účinkem ode dne 12. prosince 2019.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 25 a 26 [§ 27 odst. 1 písm. a) a b)]	<p>§ 27</p> <p>Národní koordinační systém Eurojustu</p> <p>(1) Národní koordinační systém Eurojustu je na území České republiky tvořen</p> <p>a) národními zpravodaji,</p> <p>b) až 3 osobami, které jsou kontaktními body Evropské justiční sítě³⁾ a které byly se svým souhlasem určeny členy Národního koordinačního systému Eurojustu národním zpravodajem pro Evropskou justiční síť,</p>	32018R1727	Čl. 20 odst. 3	<p>Článek 20</p> <p>Národní koordinační systém Eurojustu</p> <p>3. Každý členský stát zavede národní koordinační systém Eurojustu s cílem zajistit koordinaci práce:</p> <p>a) národních zpravodajů pro Eurojust;</p> <p>b) případných národních zpravodajů pro otázky týkající se působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce;</p> <p>c) národního zpravodaje pro Eurojust pro otázky terorismu;</p> <p>d) národního zpravodaje pro Evropskou soudní síť v trestních věcech a nejvýše tří dalších kontaktních míst uvedené Evropské soudní sítě;</p> <p>e) národních členů nebo kontaktních míst sítě pro společné vyšetřovací týmy a národních členů nebo kontaktních míst sítí zřízených rozhodnutími 2002/494/SVV, 2007/845/SVV a 2008/852/SVV;</p> <p>f) případně jiných příslušných justičních orgánů.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 27 (§ 27 odst. 2 až 4)	<p>§ 27</p> <p>Národní koordinační systém Eurojustu</p> <p>(2) Národní koordinační systém Eurojustu usnadňuje plnění úkolů Eurojustu v České republice zejména tím, že</p> <p>a) zajišťuje řádné a včasné poskytování informací Eurojustu,</p> <p>b) napomáhá při určování případů spadajících do působnosti Eurojustu, nebo případů, ve kterých má Evropská justiční síť poskytnout orgánům činným v trestním řízení potřebnou součinnost,</p> <p>e) poskytuje národnímu členovi součinnost při zjišťování orgánů příslušných k vyřízení žádostí o mezinárodní justiční spolupráci,</p> <p>d) spolupracuje s Národní jednotkou Evropského policejního úřadu.</p> <p>(3) Za řádné fungování národního koordinačního systému Eurojustu v České republice odpovídá národní korespondent pro Eurojust.</p> <p>(4) Osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) a b) mají a osoby uvedené v odstavci 1 písm. c) mohou mít přístup do elektronického registru spisů Eurojustu⁴⁾.</p> <p>⁴⁾ Čl. 16b rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.</p>	32018R1727	Čl. 20 odst. 5 až 8	<p>Článek 20</p> <p>Národní koordinační systém Eurojustu</p> <p>5. Národní zpravodajové pro Eurojust odpovídají za fungování národního koordinačního systému Eurojustu. Je-li jmenováno více zpravodajů pro Eurojust, odpovídá za fungování jejich národního koordinačního systému Eurojustu jeden z nich.</p> <p>6. Národní členové musí být informováni o všech schůzích svého národního koordinačního systému Eurojustu, na kterých jsou projednávány záležitosti související s jednotlivými případy. Národní členové se mohou těchto schůzí účastnit dle potřeby.</p> <p>7. Každý národní koordinační systém Eurojustu usnadňuje plnění úkolů Eurojustu v dotčeném členském státě zejména tím, že:</p> <p>a) zajišťuje, aby systému řízení případů podle článku 23 byly účinným a spolehlivým způsobem poskytovány informace týkající se dotčeného členského státu;</p> <p>b) pomáhá určovat, zda by žádost měla být vyřizována za pomoci Eurojustu nebo Evropské soudní sítě;</p> <p>c) pomáhá národnímu členovi určit příslušné orgány pro výkon žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně žádostí a rozhodnutí, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání;</p> <p>d) udržuje úzké vztahy s národní jednotkou Europolu, dalšími kontaktními místy Evropské soudní sítě a dalšími příslušnými vnitrostátními orgány.</p> <p>8. Za účelem plnění cílů podle odstavce 7 osoby uvedené v odstavci 1 a odst. 3 písm. a), b) a c) jsou a osoby nebo orgány uvedené v odst. 3 písm. d) a e) mohou být připojeny k systému řízení případů v souladu s tímto článkem a články 23, 24, 25 a 34. Náklady na připojení k systému řízení případů se hradí ze souhrnného rozpočtu Unie.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 28 (§ 28)	<p>§ 28</p> <p>(1) Spolupráce mezi Eurojustem a Českou republikou se uskutečňuje prostřednictvím národního členu. V naléhavých případech lze národního členu kontaktovat i prostřednictvím stálé služby Eurojustu⁵¹.</p> <p>(2) Orgány činné v trestním řízení a národní člen se vzájemně stýkají přímo.</p> <p>(3) Je-li to třeba pro účely koordinace trestních řízení, zajištění vzájemné informovanosti a spolupráce s jinými státy nebo s Evropskou unií, státní zástupce nebo soud může požádat prostřednictvím národního členu Eurojust o poskytnutí potřebné spolupráce.</p> <p>(4) Požádá-li národní člen pro účely plnění svých úkolů orgány činné v trestním řízení o součinnost, poskytnou mu ji bez zbytečného odkladu; stejně tak poskytne národní člen potřebnou součinnost těmto orgánům pro účely trestního řízení.</p> <p>(5) Národní člen může informace poskytnuté orgány činnými v trestním řízení předat ostatním národním členům nebo cizozemským orgánům, je-li to potřebné k plnění jejich úkolů.</p> <p>⁵¹ Čl. 5a rozhodnutí Rady 2009/426/SVV ze dne 16. prosince 2008 o posílení Eurojustu a o změně rozhodnutí 2002/187/SVV o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.</p>	32018R1727	Čl. 7 odst. 8	<p>Článek 7</p> <p>Postavení národních členů</p> <p>8. Operativní informace jsou mezi Eurojustem a členskými státy vyměňovány prostřednictvím národních členů.</p>
		32018R1727	Čl. 8 odst. 1 písm. b)	<p>Článek 8</p> <p>Pravomoci národních členů</p> <p>1. Národní členové mají pravomoc:</p> <p>b) obracet se přímo na kterýkoliv příslušný vnitrostátní orgán členského státu nebo kteroukoli jinou instituci či subjekt Unie, včetně Úřadu evropského veřejného žalobce, a vyměňovat si s nimi informace;</p>
		32018R1727	Čl. 19	<p>Článek 19</p> <p>Mechanismus stálé koordinace</p> <p>1. Aby Eurojust plnil své úkoly v naléhavých případech, zřídí mechanismus stálé koordinace, který bude kdykoli schopen přijmout a zpracovat žádosti, jež jsou mu předloženy. Mechanismus stálé koordinace bude dosažitelný 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu.</p> <p>2. Mechanismus stálé koordinace se skládá z jednoho zástupce mechanismu stálé koordinace za každý členský stát, který může být národním členem, jeho zástupcem, asistentem oprávněným zastupovat národního členu nebo vyslaným národním odborníkem. Zástupce mechanismu stálé koordinace musí být připraven jednat 24 hodin denně, sedm dnů v týdnu.</p> <p>3. Pokud jde o výkon žádosti v jejich členském státě, jednají zástupci mechanismu stálé koordinace efektivně a bez prodloužení.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		32018R1727	Čl. 21 odst. 1 až 3	<p>Článek 21</p> <p>Výměna informací s členskými státy a mezi národními členy</p> <p>1. Příslušné orgány členských států si s Eurojustem vyměňují veškeré informace nezbytné k plnění jeho úkolů podle článků 2 a 4 v souladu s použitelnými pravidly pro ochranu údajů. To zahrnuje alespoň informace uvedené v odstavcích 4, 5 a 6 tohoto článku.</p> <p>2. Předání informací Eurojustu se chápe jako žádost o pomoc Eurojustu v daném případě, pouze pokud to příslušný orgán výslovně uvede.</p> <p>3. Národní členové si bez předchozího povolení mezi sebou nebo se svými příslušnými vnitrostátními orgány vyměňují veškeré informace nezbytné k plnění úkolů Eurojustu. Příslušné vnitrostátní orgány zejména neprodleně informují své národní členy o případu, jenž se jich týká.</p>
		32018R1727	Čl. 56	<p>Článek 56</p> <p>Obecné zásady pro předávání operativních osobních údajů třetím zemím a mezinárodním organizacím</p> <p>1. Eurojust může předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pokud jsou splněna použitelná pravidla pro ochranu údajů a ostatní ustanovení tohoto nařízení a pouze pokud jsou splněny tyto podmínky:</p> <p>a) dané předání je nezbytné pro výkon úkolů Eurojustu;</p> <p>b) orgán ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, kterému byly operativní osobní údaje předány, je orgánem příslušným v oblasti prosazování práva a v trestních věcech;</p> <p>c) v případě, že operativní osobní údaje, které mají být předány v souladu s tímto článkem, byly Eurojustu předány nebo zpřístupněny členským státem, Eurojust získal předchozí povolení k předání od příslušného orgánu tohoto členského státu v souladu s jeho vnitrostátním právem, neudělil-li tento členský stát povolení k takovému předávání obecnou formou nebo s výhradou zvláštních podmínek;</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>d) v případě dalšího předání třetí zemi nebo mezinárodní organizaci jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci Eurojust vyžaduje, aby třetí země nebo mezinárodní organizace, která údaje předává, získala předchozí povolení Eurojustu pro takové další předání.</p> <p>Eurojust může udělit povolení podle prvního pododstavce písm. d) pouze na základě předchozího povolení členského státu, z něž údaje pocházejí, a po řádném zohlednění všech relevantních faktorů, včetně závažnosti trestného činu, účelu, pro který byly operativní osobní údaje původně předány, a úrovně ochrany osobních údajů ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, které mají být operativní osobní údaje dále předány.</p> <p>2. Jsou-li splněny podmínky odstavce 1 tohoto článku, může Eurojust předat operativní osobní údaje třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, pouze pokud je splněna jedna z těchto podmínek:</p> <p>a) Komise podle článku 57 rozhodla, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace zajišťuje odpovídající úroveň ochrany, nebo v případě, že neexistuje takové rozhodnutí o odpovídající ochraně, byly poskytnuty nebo existují vhodné záruky podle čl. 58 odst. 1, nebo v případě, že neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně ani tyto vhodné záruky, uplatní se výjimka pro specifické situace podle čl. 59 odst. 1;</p> <p>b) mezi Eurojustem a danou třetí zemi nebo mezinárodní organizací byla před 12. prosince 2019 uzavřena dohoda o spolupráci umožňující výměnu operativních osobních údajů v souladu s článkem 26a rozhodnutí 2002/187/SVV, nebo</p> <p>c) byla uzavřena mezinárodní dohoda mezi Unií a danou třetí zemi nebo mezinárodní organizací podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, která poskytuje přiměřené záruky týkající se ochrany soukromí a základních práv a svobod fyzických osob.</p> <p>3. Podrobnosti pro provedení dohod či rozhodnutí o odpovídající ochraně uvedených v odstavci 2 tohoto článku mohou být stanoveny v pracovních ujednáních uvedených v čl. 47 odst. 3.</p> <p>4. Eurojust může v naléhavých případech předat operativní osobní údaje bez předchozího povolení členského státu v souladu s odst. 1 písm. c). Může tak učinit</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>pouze tehdy, pokud je předání operativních osobních údajů nezbytné, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi nebo podstatných zájmů členského státu, a pokud předchozí povolení nelze získat včas. Orgán příslušný pro vydání předchozího povolení je bezodkladně informován.</p> <p>5. Členské státy a orgány, instituce a jiné subjekty Unie nesmějí dále předat operativní osobní údaje, které získaly od Eurojustu, žádné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. Ve výjimečných případech mohou takové předání provést poté, co je Eurojust povolil po řádném zohlednění všech relevantních faktorů, včetně závažnosti trestného činu, účelu, pro který byly operativní osobní údaje původně předány, a úrovně ochrany osobních údajů ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, kterým mají být operativní osobní údaje dále předány.</p> <p>6. Články 57, 58 a 59 se použijí s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob zaručená tímto nařízením a právem Unie nebyla narušena.</p>

<p>Čl. I b. 29 (§ 29 odst. 1 a 2)</p>	<p style="text-align: center;">§ 29 Pravomoci národního člena</p> <p>(1) Kromě pravomocí stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie, kterým byl Eurojust zřízen²⁾, je národní člen pro účely plnění úkolů v Eurojustu oprávněn</p> <p>a) nahlížet do spisu vedeného pro účely trestního řízení,</p> <p>b) žádat o vydání opisu z evidence Rejstříku trestů a opisu z evidence přestupků vedené Rejstříkem trestů,</p> <p>c) získávat údaje z centrální evidence stíhaných osob vedené podle zákona o státním zastupitelství,</p> <p>d) získávat informace zpracovávané v policejních evidencích podle zákona o Policii České republiky,</p> <p>e) získávat údaje z evidence osob ve výkonu zabezpečovací detence, vazby a výkonu trestu odnětí svobody vedené podle zákona o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky,</p> <p>f) získávat informace z rejstříků věcí vedených soudy a státními zastupitelstvími pro účely trestního řízení a</p> <p>g) žádat soud a v přípravném řízení státního zástupce o informace o stavu vyřizování žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, žádat je o odstranění průtahů a stanovit státnímu zástupci lhůtu pro vyřízení žádosti o mezinárodní justiční spolupráci.</p> <p>(2) Národní člen může justičnímu orgánu navrhnout, aby podal nebo vyřídil žádost o mezinárodní justiční spolupráci. Justiční orgán takový návrh posoudí bez zbytečného odkladu.</p>	<p>32018R1727</p>	<p>Čl. 8 odst. 1 až 5</p>	<p style="text-align: center;">Článek 8 Pravomoci národních členů</p> <p>1. Národní členové mají pravomoc:</p> <p>a) usnadňovat nebo jinak podporovat podávání nebo výkon jakékoliv žádosti o vzájemnou právní pomoc nebo o vzájemné uznávání;</p> <p>b) obracet se přímo na kterýkoliv příslušný vnitrostátní orgán členského státu nebo kteroukoli jinou instituci či subjekt Unie, včetně Úřadu evropského veřejného žalobce, a vyměňovat si s nimi informace;</p> <p>c) obracet se přímo na kterýkoliv příslušný mezinárodní orgán a vyměňovat si s ním informace v souladu s mezinárodními závazky svého členského státu;</p> <p>d) účastnit se společných vyšetřovacích týmů, včetně jejich sestavování.</p> <p>2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou členské státy udělit národním členům další pravomoci v souladu se svým vnitrostátním právem. O těchto pravomocích informují Komisi a kolegium.</p> <p>3. Se souhlasem příslušného vnitrostátního orgánu mohou národní členové v souladu se svým vnitrostátním právem:</p> <p>a) podat nebo vykonat jakoukoli žádost o vzájemnou právní pomoc nebo o vzájemné uznávání;</p> <p>b) nařídít, vyžádat nebo vykonat vyšetřovací úkon podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU</p> <p>4. V naléhavých případech, pokud není možné včas určit nebo kontaktovat příslušný vnitrostátní orgán, jsou národní členové oprávněni přijmout opatření podle odstavce 3 v souladu se svým vnitrostátním právem; o tom musí co nejdříve informovat příslušný vnitrostátní orgán</p> <p>5. Národní člen může příslušnému vnitrostátnímu orgánu podat návrh na výkon opatření uvedených v odstavcích 3 a 4, pokud by výkon pravomocí podle odstavců 3 a 4 tímto národním členem byl v rozporu:</p> <p>a) s ústavními pravidly členského státu nebo</p> <p>b) se základními aspekty vnitrostátního systému trestního soudnictví daného členského státu, pokud jde o:</p> <p>i) rozdělení pravomocí mezi policii, státní zástupce a soudce,</p> <p>ii) funkční rozdělení úkolů mezi orgány činné v trestním řízení nebo</p> <p>iii) federální uspořádání dotčeného členského státu.</p>
---	---	-------------------	---------------------------	--

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		32018R1727	Čl. 9	<p>Článek 9</p> <p>Přístup k národním rejstříkům</p> <p>Národní členové mají v souladu se svým vnitrostátním právem přístup k těmto druhům rejstříků svého členského státu nebo přinejmenším mohou získat informace v nich obsažené:</p> <p>a) rejstříky trestů;</p> <p>b) rejstříky zatčených osob;</p> <p>c) vyšetřovací rejstříky;</p> <p>d) rejstříky DNA;</p> <p>e) jiné rejstříky orgánů veřejné správy svého členského státu, jsou-li tyto informace potřeba k plnění jejich úkolů</p>
Čl. I b. 30 (§ 30)	<p>§ 30</p> <p>Výměna informací s národním členem</p> <p>(1) Orgány činné v trestním řízení poskytnou národnímu členovi bez zbytečného odkladu informace nezbytné k plnění úkolů Eurojustu; poskytnutí takových informací se považuje za žádost o součinnost Eurojustu pouze, je-li to orgánem činným v trestním řízení výslovně uvedeno. Tyto informace je možné předat ostatním národním členům nebo eizozemským orgánům, je-li to potřebné k plnění jejich úkolů.</p> <p>(2) Soud a v přípravném řízení státní zástupce informují národního členu zejména o případech, jež se přímo dotýkají nejméně 3 členských států a nejméně 2 členským státům byly zaslány žádosti o mezinárodní justiční spolupráci, a</p> <p>a) jedná se o skutek, za který lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 5 let</p>	32018R1727	Čl. 21	<p>Článek 21</p> <p>Výměna informací s členskými státy a mezi národními členy</p> <p>1. Příslušné orgány členských států si s Eurojustem vyměňují veškeré informace nezbytné k plnění jeho úkolů podle článků 2 a 4 v souladu s použitelnými pravidly pro ochranu údajů. To zahrnuje alespoň informace uvedené v odstavcích 4, 5 a 6 tohoto článku.</p> <p>2. Předání informací Eurojustu se chápá jako žádost o pomoc Eurojustu v daném případě, pouze pokud to příslušný orgán výslovně uvede.</p> <p>3. Národní členové si bez předchozího povolení mezi sebou nebo se svými příslušnými vnitrostátními orgány vyměňují veškeré informace nezbytné k plnění úkolů Eurojustu. Příslušné vnitrostátní orgány zejména neprodleně informují své národní členy o případu, jež se jich týká.</p> <p>4. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy o zřízení společných vyšetřovacích týmů a o výsledcích jejich práce.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody a který spočívá v některém z těchto jednání:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. obchod s lidmi; 2. pohlavní zneužívání dětí a dětská pornografie; 3. nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami; 4. nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami; 5. korupce; 6. podvod, který postihuje zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství; 7. padělání eura; 8. legalizace výnosů z trestné činnosti; 9. útok proti informačnímu systému; <p>b) skutková zjištění nasvědčují tomu, že skutek byl spáchán organizovanou zločineckou skupinou, nebo</p> <p>e) mohou mít závažný přeshraniční rozměr nebo dopad na úrovni Evropské unie nebo se mohou dotýkat i jiných členských států.</p> <p>(3) Soud a v přípravném řízení státní zástupce dále informují národního člena zejména o</p> <ol style="list-style-type: none"> a) vytvoření společného vyšetřovacího týmu a výsledcích jeho činnosti; b) případech, kdy jsou proti téže osobě vedena o témže skutku souběžně trestní řízení v České republice a v jednom nebo více jiných členských státech, anebo se lze oprávněně domnívat, že takový případ nastane; 			<p>5. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy bez zbytečného odkladu o každém případě, který se týká nejméně tří členských států a ohledně něhož byla nejméně dvěma členským státům předána žádost nebo rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně žádosti nebo rozhodnutí, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání, je-li splněna jedna či více těchto podmínek:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) jedná se o trestný čin, za nějž lze v dožadujícím nebo vydávajícím členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s horní hranicí sazby nejméně pěti nebo šesti let, o čemž rozhodne dotýčný členský stát, a který spočívá v některém z těchto jednání: <ol style="list-style-type: none"> i) obchod s lidmi; ii) pohlavní zneužívání nebo pohlavní vykořisťování, včetně dětské pornografie a navazování kontaktu s dětmi k sexuálními účelům; iii) obchod s drogami; iv) nedovolený obchod se střelnými zbraněmi, jejich součástmi nebo díly, střelivem nebo výbušninami; v) korupce; vi) trestná činnost proti finančním zájmům Unie; vii) padělání peněz nebo platebních prostředků; viii) praní peněz; ix) počítačová trestná činnost; b) existují konkrétní poznatky o zapojení zločinného spolčení; c) existují poznatky, že by případ mohl mít závažný přeshraniční rozměr nebo by mohl mít dopad na úrovni Unie nebo dopad na členské státy jiné než ty, které jsou do případu přímo zapojeny. <p>6. Příslušné vnitrostátní orgány informují své národní členy o:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) případech, kdy došlo nebo pravděpodobně dojde ke kompetenčním sporům;

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>e) sledovaných zásilkách dotýkajících se nejméně 3 států, z nichž nejméně 2 jsou členskými státy, a</p> <p>d) opakovaných odmítnutích nebo obtížích při vyřizování žádostí o mezinárodní justiční spolupráci.</p> <p>(4) Informace se národnímu členovi neposkytnou, pokud by tím došlo k ohrožení podstatných národních bezpečnostních zájmů nebo bezpečnosti osob.</p> <p>(5) Národní člen bez zbytečného odkladu informuje příslušný orgán činný v trestním řízení o výsledku zpracování jím poskytnutých informací a vyrozumí jej o souvisejících případech, které jsou Eurojustem evidovány.</p>			<p>b) sledovaných zásilkách týkajících se alespoň tří států, z nichž alespoň dva jsou členskými státy;</p> <p>c) opakovaných obtížích či odmítnutích při výkonu žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně žádostí a rozhodnutí, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání.</p> <p>7. Příslušné vnitrostátní orgány nejsou povinny poskytovat informace v konkrétních případech, pokud by to poškodilo zásadní zájmy národní bezpečnosti nebo ohrozilo bezpečnost fyzických osob.</p> <p>8. Tímto článkem nejsou dotčeny podmínky stanovené v dvoustranných nebo mnohostranných dohodách nebo ujednáních mezi členskými státy a třetími zeměmi, včetně podmínek stanovených třetími zeměmi pro využití jimi poskytnutých informací.</p> <p>9. Tímto článkem nejsou dotčeny ostatní povinnosti týkající se předávání informací Eurojustu, včetně povinností podle rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (19).</p> <p>10. Informace uvedené v tomto článku jsou předávány strukturovaným způsobem stanoveným Eurojustem. Příslušný vnitrostátní orgán není povinen tyto informace poskytnout, pokud již byly Eurojustu předány na základě jiných ustanovení tohoto nařízení.</p>
Čl. I b. 30 (§ 31)	<p>§ 31</p> <p>Spolupráce s Eurojustem</p> <p>(1) Byl-li příslušný orgán činný v trestním řízení požádán Eurojustem o zahájení trestního řízení v určité věci, převzetí trestního řízení nebo trestního oznámení z jiného členského státu nebo o jejich předání do jiného členského státu, koordinování svého postupu s příslušnými orgány jiného členského státu, vytvoření společného vyšetřovacího týmu nebo o poskytnutí informací nezbytných k plnění jeho úkolů, přičemž jde o případ, kdy Eurojust vykonává svou pravomoc prostřednictvím kolegia Eurojustu, vyřídí</p>	32018R1727	Čl. 4	<p>Článek 4</p> <p>Operativní pravomoci Eurojustu</p> <p>1. Eurojust:</p> <p>a) informuje příslušné orgány členských států o vyšetřování a stíhání, o kterých byl sám informován a která mají dopad na úrovni Unie nebo by mohla mít dopad na jiné než přímo dotčené členské státy;</p> <p>b) pomáhá příslušným orgánům členských států při zajišťování co nejlepší koordinace vyšetřování a stíhání;</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>takovou žádost bez zbytečného odkladu. Není-li žádost Eurojustu odůvodněna, vyzve jej orgán činný v trestním řízení k neprodlenému doplnění důvodů. Odmítne-li žádosti vyhovět, uvede důvody takového postupu s výjimkou případů, kdy by jejich uvedení ohrozilo podstatné národní bezpečnostní zájmy nebo bezpečnost osob.</p> <p>(2) Jde-li o případ, kdy Eurojust vykonává svou pravomoc prostřednictvím národního člena a požádá orgán činný v trestním řízení o úkony uvedené v odstavci 1 nebo o provedení úkonu v trestním řízení, postupuje se obdobně podle odstavce 1.</p> <p>(3) Nelze-li případy uvedené v § 30 odst. 3 písm. b) nebo d) vyřešit dohodou dotčených členských států ani prostřednictvím jejich národních členů, národní člen na základě vyrozumění státního zástupce nebo soudu nebo i bez takového vyrozumění požádá kolegium Eurojustu o stanovisko, které zašle příslušnému státnímu zástupci nebo soudu. Nesouhlasí-li státní zástupce nebo soud se stanoviskem kolegia Eurojustu, bez zbytečného odkladu o tom informuje národního člena s uvedením důvodů takového nesouhlasu; důvody není třeba uvádět v případech, kdy by jejich uvedení ohrozilo podstatné národní bezpečnostní zájmy nebo bezpečnost osob.</p>			<p>c) napomáhá ke zdokonalování spolupráce příslušných orgánů členských států, zejména na základě analýz Europolu;</p> <p>d) spolupracuje a konzultuje s Evropskou soudní sítí v trestních věcech, přičemž mimo jiné využívá databázi dokumentů této Evropské soudní sítě a přispívá k jejímu zdokonalování;</p> <p>e) úzce spolupracuje s Úřadem evropského veřejného žalobce ve věcech, které spadají do jeho působnosti;</p> <p>f) poskytuje operativní, technickou a finanční podporu pro přeshraniční operace a vyšetřování členských států, mimo jiné pro společné vyšetřovací týmy;</p> <p>g) podporuje unijní specializovaná centra vybudovaná Europelem a dalšími orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, a případně se na nich podílí;</p> <p>h) spolupracuje s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a se sítěmi Unie zřízenými v prostoru svobody, bezpečnosti a práva upravenému v hlavě V Smlouvy o fungování EU;</p> <p>i) podporuje činnosti členských států v boji proti závažným formám trestné činnosti uvedeným v příloze I.</p> <p>2. Při plnění svých úkolů může Eurojust požádat příslušné orgány dotčených členských států, s uvedením důvodů, aby:</p> <p>a) zahájily vyšetřování nebo stíhání určitých činů;</p> <p>b) souhlasily s tím, že jeden z nich je schopen vést lépe vyšetřování nebo stíhání určitých činů;</p> <p>c) koordinovaly činnost mezi příslušnými orgány dotčených členských států;</p> <p>d) sestavily společný vyšetřovací tým v souladu s příslušnými mechanismy spolupráce;</p> <p>e) poskytly Eurojustu informace, které jsou nezbytné k plnění jeho úkolů;</p> <p>f) provedly zvláštní vyšetřovací úkony;</p> <p>g) přijaly jakákoliv jiná opatření odůvodněná pro vyšetřování nebo stíhání.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>3. Eurojust také může:</p> <p>a) poskytovat Europolu stanoviska na základě analýz provedených Europolem;</p> <p>b) zajišťovat logistickou podporu, včetně překladatelství, tlumočnictví a organizace koordinačních schůzek.</p> <p>4. Pokud se dva nebo více členských států nemohou dohodnout na tom, který z nich by měl vést vyšetřování nebo stíhání na základě žádosti podle odst. 2 písm. a) a b), vydá Eurojust písemné stanovisko k případu. Eurojust toto stanovisko neprodleně předá dotčeným členským státům.</p> <p>5. Na žádost příslušného orgánu nebo z vlastního podnětu vydá Eurojust písemné stanovisko k opakovaným odmítnutím nebo k obtížím týkajícím se výkonu žádostí a rozhodnutí o justiční spolupráci, včetně těch, které se zakládají na nástrojích provádějících zásadu vzájemného uznávání, není-li možné tyto případy vyřešit vzájemnou dohodou mezi příslušnými vnitrostátními orgány nebo zapojením dotčených národních členů. Eurojust toto stanovisko neprodleně předá dotčeným členským státům.</p> <p>6. Příslušné orgány dotčených členských států odpoví na žádosti Eurojustu podle odstavce 2 a na písemná stanoviska uvedená v odstavci 4 nebo 5 bez zbytečného odkladu. Příslušné orgány členských států nemusí těmto žádostem vyhovět nebo mohou odmítnout řídit se písemným stanoviskem, pokud by to poškodilo zásadní zájmy národní bezpečnosti nebo ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování či bezpečnost fyzické osoby.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 30 (§ 32)	<p style="text-align: center;">§ 32</p> <p style="text-align: center;">Ochrana osobních údajů</p> <p>(1) Orgán činný v trestním řízení nebo národní korespondent, který předal Eurojustu osobní údaje, požádá Eurojust o jejich opravu nebo výmaz, zjistí-li, že předané osobní údaje jsou nepřesné.</p> <p>(2) Osoba, jejíž osobní údaje jsou zpracovávány Eurojustem, může prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství bezplatně požádat Eurojust o informaci o zpracování svých osobních údajů. Zjistí-li tato osoba nebo se domnívá, že zpracovávané osobní údaje jsou nepřesné s ohledem na účel zpracování nebo jsou zpracovávány v rozporu s právním předpisem Evropské unie 2), může prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství požadovat, aby Eurojust odstranil takto vzniklý stav, zejména aby osobní údaje blokoval, provedl jejich opravu, doplnění nebo likvidaci.</p> <p>(3) Nejvyšší státní zastupitelství žádosti uvedené v odstavci 2 neprodleně postoupí Eurojustu.</p> <p>(4) Nesouhlasí-li osoba uvedená v odstavci 2 se způsobem vyřízení své žádosti, může do 30 dnů od doručení rozhodnutí o takové žádosti předložit věc k přezkoumání společnému kontrolnímu orgánu Eurojustu²⁾.</p> <p>(5) Nárok na náhradu škody způsobené Eurojustem uplatňuje osoba, jejíž údaje jsou zpracovávány Eurojustem, ve státě, ve kterém má Eurojust sídlo.</p>	32018R1727	Čl. 31	<p style="text-align: center;">Článek 31</p> <p style="text-align: center;">Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům</p> <p>1. Subjekt údajů, který si přeje uplatnit své právo na přístup k operativním osobním údajům podle článku 80 nařízení (EU) 2018/1725, které se týkají tohoto subjektu údajů a které zpracovává Eurojust, může podat žádost u Eurojustu nebo u vnitrostátního dozorového úřadu v členském státě podle vlastního výběru. Uvedený úřad postoupí žádost Eurojustu a v každém případě nejpozději jeden měsíc ode dne, kdy ji obdržel.</p> <p>2. Eurojust odpoví na žádost bez zbytečného odkladu a v každém případě nejpozději tři měsíce ode dne, kdy ji obdržel.</p> <p>3. Po obdržení žádosti a před přijetím rozhodnutí konzultuje Eurojust s příslušnými orgány dotčených členských států. Rozhodnutí o přístupu k údajům smí být Eurojustem přijato pouze za úzké spolupráce s členskými státy, jichž se sdělení těchto údajů přímo týká. Pokud členský stát vznese námitku proti rozhodnutí navrhovanému Eurojustem, sdělí mu důvody této námítky. Eurojust takové námitce vyhoví. Dotčení národní členové následně vyrozumí příslušné orgány o obsahu rozhodnutí Eurojustu.</p> <p>4. Žádost vyřizují a jménem Eurojustu o ní rozhodují dotčení národní členové. Nedojdou-li ke shodě, postoupí žádost kolegiu, které o ní rozhodne dvoutřetinovou většinou.</p>
		32018R1727	Čl. 26	<p style="text-align: center;">Článek 26</p> <p style="text-align: center;">Zpracování osobních údajů Eurojustem</p> <p>1. Na zpracování operativních osobních údajů Eurojustem se použije toto nařízení a článek 3 a kapitola IX nařízení (EU) 2018/1725. Na zpracování administrativních osobních údajů Eurojustem se rovněž použije nařízení (EU) 2018/1725, s výjimkou jeho kapitoly IX.</p> <p>2. Odkazy na „použitelná pravidla pro ochranu údajů“ v tomto nařízení se považují za odkazy na ustanovení o ochraně údajů obsažená v tomto nařízení a nařízení (EU) 2018/1725.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				3. Pravidla pro ochranu údajů při zpracovávání operativních osobních údajů stanovená tímto nařízením se považují za zvláštní pravidla na ochranu údajů ve vztahu k obecným pravidlům stanoveným článkem 3 a kapitolou IX nařízení (EU) 2018/1725. 4. Eurojust stanoví lhůty pro uchovávání administrativních osobních údajů v ustanoveních svého jednacího řádu týkajících se ochrany údajů.
Čl. I b. 21 a 22 (§ 34)	§ 34 (1) Úkoly plynoucí ze zapojení České republiky do Evropské justiční sítě ³⁾ plní kontaktní body a technický zpravodaj pro Evropskou justiční síť. Orgány činné v trestním řízení a ministerstvo jsou jim povinny v rámci svých pravomocí za tímto účelem poskytnout součinnost. (2) Osoby, které jsou kontaktními body Evropské justiční sítě, jmenuje s jejich souhlasem a odvolává ministr spravedlnosti z řad soudců, státních zástupců nebo zaměstnanců ministerstva, přičemž přihlédne k jejich odborným a jazykovým znalostem a zkušenostem. U státních zástupců tak činí na návrh nejvyššího státního zástupce. (3) Z osob, které jsou kontaktními body, ministr spravedlnosti jmenuje s jeho souhlasem a odvolává národního zpravodaje pro Evropskou justiční síť.	32018R1727	Čl. 20 odst. 1	Článek 20 Národní koordinační systém Eurojustu 1. Každý členský stát jmenuje jednoho nebo více národních zpravodajů pro Eurojust.
Čl. I b. 43 (§ 74 odst. 4)	§ 74 Výměna informací (4) Je-li Česká republika požádána jiným státem, který se společného vyšetřovacího týmu účastní nebo účastnil, o udělení souhlasu s použitím informace, která byla získána zákonným způsobem na jejím území v rámci společného	32002F0465	Čl. 1 odst. 10 písm. b)	Článek 1 Společné vyšetřovací týmy 10. Informace, které člen týmu nebo vyslaný člen týmu získá zákonným způsobem v době, kdy je součástí společného vyšetřovacího týmu, jež nejsou jinak dostupné příslušným orgánům dotyčných členských států, mohou být využity k těmto účelům:

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	vyšetřovacího týmu, pro účely odhalování, vyšetřování nebo stíhání jiného trestného činu, udělení souhlasu může být odepřeno v případě, že by její použití mohlo ohrozit trestní řízení vedené v České republice, nebo pokud by byl dán důvod k odmítnutí poskytnutí právní pomoci. K udělení souhlasu je příslušný státní zástupce, který je nebo byl členem společného vyšetřovacího týmu za Českou republiku.			b) s výhradou předchozího souhlasu členského státu, kde byla informace získána, k odhalování, vyšetřování a stíhání jiných trestných činů. Tento souhlas může být odepřen pouze v případech, kdy by toto využití ohrožovalo trestní řízení v dotyčném členském státě, nebo v případech, kdy by mohl daný členský stát odmítnout vzájemnou pomoc;
Čl. I b. 96 (§ 205 odst. 1)	<p>§ 205</p> <p>Rozhodnutí o předání</p> <p>(1) Po skončení předběžného šetření soud rozhodne na návrh státního zástupce ve veřejném zasedání, zda se osoba předá do vyžadujícího státu; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Pokud soud nerozhodne o tom, že se osoba nepředá do vyžadujícího státu z důvodů uvedených v odstavcích 2 nebo 3, nebo o zamítnutí návrhu státního zástupce z důvodů uvedených v odstavci 6, rozhodne, že se osoba do vyžadujícího státu předá. Ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření se neužije. Jsou-li pro rozhodnutí potřebné dodatkové informace, soud o jejich poskytnutí požádá příslušný orgán vyžadujícího státu; pro jejich poskytnutí může stanovit přiměřenou lhůtu.</p>	22006A1021(0 1) 32002F0584 32002F0584	Čl. 6 odst. 1 Čl. 15 odst. 1 a 2 Čl. 28 odst. 3 písm. b)	<p>Článek 6</p> <p>Výjimka v případě politických trestných činů</p> <p>1. Výkon nesmí být odmítnut z toho důvodu, že vykonávající stát by mohl považovat daný trestný čin za politický trestný čin, za trestný čin spojený s politickým trestným činem nebo za trestný čin spáchaný z politických pohnutek.</p> <p>Článek 15</p> <p>Rozhodnutí o předání</p> <p>1. Vykonávající justiční orgán rozhodne o předání osoby ve lhůtách a za podmínek stanovených v tomto rámcovém rozhodnutí.</p> <p>2. Považuje-li vykonávající justiční orgán informace, které mu sdělil vystavující členský stát, za nedostatečné pro to, aby mohl rozhodnout o předání, požádá o neprodlené poskytnutí potřebných doplňujících informací, zejména s ohledem na články 3 až 5 a článek 8, a může stanovit lhůtu, ve které mají být tyto informace dodány, přičemž vezme v úvahu nutnost dodržet lhůtu stanovené v článku 17.</p> <p>Článek 28</p> <p>Další předání nebo vydání</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného členského státu podle těchto pravidel:</p> <p>b) souhlas je vydán, podléhá-li trestný čin, kvůli němuž se žádá o souhlas, předání v souladu s tímto rámcovým rozhodnutím;</p>
<p>Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 2 písm. a)]</p>	<p>§ 205 Rozhodnutí o předání (2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud a) je státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání a příslušný orgán vyžadujícího státu neposkytl dostatečné ujištění podle § 203 odst. 6,</p>	<p>32002F0584</p> <p>32002F0584</p>	<p>Čl. 5 odst. 3</p> <p>Čl. 28 odst. 3 písm. d)</p>	<p>Článek 5</p> <p>Záruky, které musí v určitých případech poskytnout vystavující členský stát</p> <p>Výkon evropského zatýkacího rozkazu vykonávajícím justičním orgánem může podle práva vykonávajícího členského státu podléhat těmto podmínkám:</p> <p>3. je-li osoba, na kterou se vztahuje evropský zatýkací rozkaz za účelem trestního stíhání, státním příslušníkem vykonávajícího členského státu nebo zde má trvalé bydliště, může být předání podmíněno tím, že osoba bude po vyslechnutí vrácena do vykonávajícího členského státu, aby zde vykonala trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s odnětím osobní svobody uložené ve vystavujícím členském státě.</p> <p>Článek 28</p> <p>Další předání nebo vydání</p> <p>3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného členského státu podle těchto pravidel:</p> <p>d) souhlas se zamítne z důvodů uvedených v článku 3, jinak může být zamítnut jen z důvodů uvedených v článku 4.</p> <p>V případech uvedených v článku 5 musí vystavující členský stát poskytnout stanovené záruky.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		22006A1021(01)	Čl. 8 odst. 3	<p>Článek 8</p> <p>Záruky, které musí vystavující stát poskytnout ve zvláštních případech</p> <p>Výkon zatýkacího rozkazu vykonávajícím justičním orgánem může podléhat těmto podmínkám:</p> <p>3. je-li osoba, na kterou byl vydán zatýkací rozkaz za účelem trestního stíhání, státním příslušníkem vykonávajícího státu nebo zde má trvalý pobyt, může být předání podmíněno tím, že osoba bude po vyslechnutí vrácena do vykonávajícího státu, aby zde vykonala trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody uložené ve vystavujícím státě.</p>
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 2 písm. b)]	<p>§ 205</p> <p>Rozhodnutí o předání</p> <p>(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud</p> <p>b) trestní stíhání pro týž skutek je v České republice nepřipustné v důsledku amnestie, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,</p>	32002F0584	Čl. 3 odst. 1	<p>Článek 3</p> <p>Důvody pro povinné odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu</p> <p>Justiční orgán členského státu, který má vykonat zatýkací rozkaz (dále jen "vykonávající justiční orgán"), odmítne vykonat evropský zatýkací rozkaz v těchto případech:</p> <p>1. pokud se na trestný čin, pro který je zatýkací rozkaz vydán, vztahuje ve vykonávajícím členském státě amnestie, pokud byl tento stát příslušný ke stíhání tohoto trestného činu podle svého vlastního trestního práva;</p> <p>Článek 28</p> <p>Další předání nebo vydání</p> <p>3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného členského státu podle těchto pravidel:</p> <p>d) souhlas se zamítne z důvodů uvedených v článku 3, jinak může být zamítnut jen z důvodů uvedených v článku 4.</p> <p>V případech uvedených v článku 5 musí vystavující členský stát poskytnout stanovené záruky.</p>
		32002F0584	Čl. 28 odst. 3 písm. d)	

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		22006A1021(01)	Čl. 4 odst. 1	<p>Článek 4</p> <p>Důvody pro povinné odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu</p> <p>Státy zavedou povinnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkacího rozkazu v těchto případech:</p> <p>1. pokud se na trestný čin, pro který je zatýkací rozkaz vydán, vztahuje ve vykonávajícím státě amnestie, pokud měl tento stát pravomoc stíhat takový trestný čin podle vlastního trestního práva;</p>
		22006A1021(01)	Čl. 31 odst. 3 písm. d)	<p>Článek 31</p> <p>Předání nebo další vydání</p> <p>3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného státu podle těchto pravidel:</p> <p>d) souhlas se odmítne z důvodů uvedených v článku 4, jinak může být odmítnut jen z důvodů uvedených v článku 5 nebo v čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 2.</p> <p>V případech uvedených v článku 8 musí vystavující stát poskytnout stanovené záruky.</p>
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 2 písm. c)]	<p>§ 205</p> <p>Rozhodnutí o předání</p> <p>(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud</p> <p>c) evropský zatýkací rozkaz nebyl vydán pro skutek, za který lze podle práva vyžadujícího státu uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo za který má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné</p>	32002F0584	Čl. 2 odst. 1	<p>Článek 2</p> <p>Oblast působnosti evropského zatýkacího rozkazu</p> <p>1. Evropský zatýkací rozkaz lze vydat v případech jednání, které lze podle práva vystavujícího členského státu potrestat trestem odnětí svobody nebo ochranným opatřením spojeným s odnětím osobní svobody s horní hranicí sazby v délce nejméně 12 měsíců, nebo byl-li již rozsudkem uložen trest nebo nařízeno ochranné opatření, v případě trestu nebo ochranného opatření v délce nejméně čtyř měsíců.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce,			
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 2 písm. d)]	<p>§ 205</p> <p>Rozhodnutí o předání</p> <p>(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud</p> <p>d) nebyl udělen souhlas jiného členského státu podle § 199 odst. 1 a nebyla splněna některá z podmínek uvedených v § 199 odst. 2, nebo nebyl dán souhlas vydávajícího státu podle § 199 odst. 4,</p>	32002F0584	Čl. 28 odst. 2 písm. b)	<p>Článek 28</p> <p>Další předání nebo vydání</p> <p>2. V každém případě může být osoba, která byla předána vystavujícímu členskému státu na základě evropského zatýkacího rozkazu, předána bez souhlasu vykonávajícího členského státu jinému členskému státu, než je tento vykonávající členský stát, na základě evropského zatýkacího rozkazu vydaného kvůli trestnému činu, který byl spáchán před jejím předáním, v těchto případech:</p> <p>b) souhlasí-li vyžádaná osoba s předáním do jiného členského státu, než je vykonávající členský stát, na základě evropského zatýkacího rozkazu. Souhlas musí být vydán před příslušnými justičními orgány vystavujícího členského státu a zaznamenán do protokolu v souladu s vnitrostátním právem tohoto státu. Prohlášení o souhlasu musí být vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že ho tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má vyžádaná osoba právo na právního zástupce;</p>
		32002F0584	Čl. 28 odst. 3 písm. d)	<p>Článek 28</p> <p>Další předání nebo vydání</p> <p>3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného členského státu podle těchto pravidel:</p> <p>d) souhlas se zamítne z důvodů uvedených v článku 3, jinak může být zamítnut jen z důvodů uvedených v článku 4.</p> <p>V případech uvedených v článku 5 musí vystavující členský stát poskytnout stanovené záruky.</p>
Čl. I b. 96	<p>§ 205</p> <p>Rozhodnutí o předání</p>	32002F0584	Čl. 1 odst. 3	<p>Článek 1</p> <p>Definice evropského zatýkacího rozkazu a povinnost jej vykonat</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
[§ 205 odst. 2 písm. e)]	(2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud e) by předání bylo v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách,	22006A1021(0 1)	Čl. 1 odst. 3 a 4	3. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii. Článek 1 Předmět a účel 3. Tato dohoda se nijak nedotýká povinnosti ctít základní práva a základní právní zásady zakotvené v Evropské úmluvě o lidských právech, nebo, v případě výkonu příkazu justičním orgánem členského státu, zásad uvedených v článku 6 Smlouvy o Evropské unii. 4. Nic v této dohodě by nemělo být vykládáno tak, že zakazuje odmítnout předání osoby, na kterou byl vydán zatýkací rozkaz vymezený touto dohodou, existují-li na základě objektivních skutečností důvody se domnívat, že uvedený zatýkací rozkaz byl vydán za účelem stíhání nebo potrestání určité osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženství, etnického původu, státní příslušnosti, jazyka, politického přesvědčení nebo sexuální orientace nebo že by postavení této osoby mohlo být pro některý z těchto důvodů zhoršeno.
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 2 písm. f)]	§ 205 Rozhodnutí o předání (2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud f) je důvodná obava, že by osoba, o jejíž předání jde, byla ve vyžadujícím státu vystavena pronásledování z důvodu svého původu, rasy, náboženství, pohlaví, příslušnosti k určité národnostní nebo jiné skupině, státního občanství nebo pro své politické názory nebo že by se zhoršilo její postavení v trestním řízení nebo při výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody anebo ochranného opatření spojeného se zbravením osobní svobody, nebo	32002F0584 22006A1021(0 1)	Čl. 1 odst. 3 Čl. 1 odst. 3 a 4	Článek 1 Definice evropského zatýkacího rozkazu a povinnost jej vykonat 3. Tímto rámcovým rozhodnutím není dotčena povinnost ctít základní práva a obecné právní zásady zakotvené v článku 6 Smlouvy o Evropské unii. Článek 1 Předmět a účel 3. Tato dohoda se nijak nedotýká povinnosti ctít základní práva a základní právní zásady zakotvené v Evropské úmluvě o lidských právech, nebo, v případě výkonu příkazu justičním orgánem členského státu, zásad uvedených v článku 6 Smlouvy o Evropské unii.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				4. Nic v této dohodě by nemělo být vykládáno tak, že zakazuje odmítnout předání osoby, na kterou byl vydán zatýkácí rozkaz vymezený touto dohodou, existují-li na základě objektivních skutečností důvody se domnívat, že uvedený zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem stíhání nebo potrestání určité osoby z důvodu jejího pohlaví, rasy, náboženství, etnického původu, státní příslušnosti, jazyka, politického přesvědčení nebo sexuální orientace nebo že by postavení této osoby mohlo být pro některý z těchto důvodů zhoršeno.
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 2 písm. g)]	§ 205 Rozhodnutí o předání (2) Osoba se do vyžadujícího státu nepředá, pokud g) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice, jiném členském státu nebo v přidruženém státu skončilo rozhodnutím soudu nebo jiného justičního orgánu, které splňuje podmínky uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu.	32002F0584 32002F0584	Čl. 3 odst. 2 Čl. 28 odst. 3 písm. d)	<p>Článek 3</p> <p>Důvody pro povinné odmítnutí výkonu evropského zatýkácího rozkazu</p> <p>Justiční orgán členského státu, který má vykonat zatýkácí rozkaz (dále jen "vykonávající justiční orgán"), odmítne vykonat evropský zatýkácí rozkaz v těchto případech:</p> <p>2. pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzená za stejný čin členským státem za předpokladu, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva členského státu, ve kterém byl vynesena rozsudek, ho již nelze vykonat;</p> <p>Článek 28</p> <p>Další předání nebo vydání</p> <p>3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného členského státu podle těchto pravidel:</p> <p>d) souhlas se zamítne z důvodů uvedených v článku 3, jinak může být zamítnut jen z důvodů uvedených v článku 4.</p> <p>V případech uvedených v článku 5 musí vystavující členský stát poskytnout stanovené záruky.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		22006A1021(01)	Čl. 4 odst. 2	<p>Článek 4</p> <p>Důvody pro povinné odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu</p> <p>Státy zavedou povinnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkacího rozkazu v těchto případech:</p> <p>2. pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzena za stejný čin některým státem za předpokladu, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva státu, ve kterém byl vynesena rozsudek, ho již nelze vykonat;</p>
		22006A1021(01)	Čl. 31 odst. 3 písm. d)	<p>Článek 31</p> <p>Předání nebo další vydání</p> <p>3. Vykonávající justiční orgán souhlasí s předáním do jiného státu podle těchto pravidel:</p> <p>d) souhlas se odmítne z důvodů uvedených v článku 4, jinak může být odmítnut jen z důvodů uvedených v článku 5 nebo v čl. 6 odst. 2 a čl. 7 odst. 2.</p> <p>V případech uvedených v článku 8 musí vystavující stát poskytnout stanovené záruky.</p>
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 3 písm. a)]	<p>§ 205</p> <p>Rozhodnutí o předání</p> <p>(3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud</p> <p>a) je státním občanem České republiky nebo je občanem jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky, evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbravením osobní svobody, jsou splněny podmínky pro uznání a výkon</p>	32002F0584	Čl. 4 odst. 6	<p>Článek 4</p> <p>Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu</p> <p>Vykonávající justiční orgán může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu:</p> <p>6. byl-li evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody, vyžádaná osoba se zdržuje ve vykonávajícím členském státě, je jeho státním příslušníkem nebo zde má trvalé bydliště a tento stát se zaváže provést výkon trestu odnětí svobody</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	rozhodnutí, kterým byl uložen takový trest nebo takové ochranné opatření, na území České republiky a tato osoba před soudem do protokolu prohlásí, že nesouhlasí s výkonem tohoto trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státu,			nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody v souladu se svým vnitrostátním právem;
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 3 písm. b)]	<p>§ 205</p> <p>Rozhodnutí o předání</p> <p>(3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud</p> <p>b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedené v § 207; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu,</p>	32002F0584	Čl. 4 odst. 1	<p>Článek 4</p> <p>Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu</p> <p>Vykonávající justiční orgán může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu:</p> <p>1. pokud v některém z případů uvedených v čl. 2 odst. 4 nepředstavuje jednání, pro které byl vydán evropský zatýkací rozkaz, trestný čin podle práva vykonávajícího členského státu; avšak v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu z toho důvodu, že právo vykonávajícího členského státu neukládá tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejnou úpravu, pokud jde o daně, poplatky, cla a měny, jako právo vystavujícího státu;</p>
		32002F0584	Čl. 4 odst. 7 písm. b)	<p>Článek 4</p> <p>Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu</p> <p>Vykonávající justiční orgán může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu:</p> <p>7. vztahuje-li se evropský zatýkací rozkaz na trestné činy, které</p> <p>b) byly spáchány mimo území vystavujícího členského státu a právo vykonávajícího členského státu neumožňuje stíhání za stejné trestné činy, byly-li spáchány mimo jeho území.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 3 písm. c)]	<p>§ 205</p> <p>Rozhodnutí o předání</p> <p>(3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud</p> <p>c) trestní odpovědnost nebo výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody jsou podle právního řádu České republiky promlčeny, jestliže skutek spadá do působnosti trestního zákona,</p>	32002F0584	Čl. 4 odst. 4	<p>Článek 4</p> <p>Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu</p> <p>Vykonávající justiční orgán může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu:</p> <p>4. jsou-li trestní stíhání vyžádané osoby nebo výkon trestu podle práva vykonávajícího členského státu promlčeny a jednání spadá do pravomoci tohoto členského státu na základě jeho vlastního trestního práva;</p>
		22006A1021(0 1)	Čl. 5 odst. 1 písm. d)	<p>Článek 5</p> <p>Jiné důvody pro odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu</p> <p>1. Státy mohou zavést povinnost nebo možnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkacího rozkazu v těchto případech:</p> <p>d) jsou-li trestní stíhání vyžádané osoby nebo výkon trestu podle práva vykonávajícího státu promlčeny a jednání spadá do soudní pravomoci tohoto státu na základě jeho vlastního trestního práva;</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 3 písm. d)]	§ 205 Rozhodnutí o předání (3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud d) jde o předání osoby k trestnímu stíhání pro skutek, pro který se v České republice proti téže osobě vede trestní řízení, nebo pro skutek, který byl zcela nebo zčásti spáchán na území České republiky, kromě případů, kdy je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státu, zejména z důvodu náležitého zjištění skutkového stavu nebo z důvodů týkajících se trestu nebo ochranného opatření anebo jejich výkonu,	32002F0584	Čl. 4 odst. 2 a odst. 7 písm. a)	Článek 4 Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu Vykánávající justiční orgán může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu: 2. pokud osoba, na niž se vztahuje evropský zatýkací rozkaz, je ve vykonávajícím členském státě stíhána za stejný čin, jako je trestný čin, pro který byl evropský zatýkací rozkaz vydán; 7. vztahuje-li se evropský zatýkací rozkaz na trestné činy, které a) byly podle práva vykonávajícího členského státu spáchány zcela nebo zčásti na území vykonávajícího členského státu nebo na místě, které se za toto území považuje, nebo
		22006A1021(01)	Čl. 5 odst. 1 písm. b) a písm. g) bod i)	Článek 5 Jiné důvody pro odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu 1. Státy mohou zavést povinnost nebo možnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkacího rozkazu v těchto případech: b) pokud osoba, na niž byl vydán zatýkací rozkaz, je ve vykonávajícím státě stíhána za stejné jednání, jako je jednání, pro které byl zatýkací rozkaz vydán; g) vztahuje-li se zatýkací rozkaz na trestné činy, které: i) byly podle práva vykonávajícího státu spáchány zcela nebo zčásti na území vykonávajícího státu nebo na místě, které se za toto území považuje,
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 3 písm. e)]	§ 205 Rozhodnutí o předání	32002F0584	Čl. 4 odst. 3	Článek 4 Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	(3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud e) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v České republice skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo rozhodnutím soudu nebo státního zástupce pravomocně zastaveno nebo skončilo jiným rozhodnutím se stejným účinkem, jestliže takové rozhodnutí nebylo zrušeno a nejde o rozhodnutí uvedené v odstavci 2 písm. g),	22006A1021(01)	Čl. 5 odst. 1 písm. c)	Vykonávající justiční orgán může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu: 3. pokud justiční orgány vykonávajícího členského státu rozhodly buď nezahájit trestní stíhání kvůli trestnému činu, pro který byl evropský zatýkací rozkaz vydán, nebo zastavit takové řízení, nebo byl-li v členském státě vyneseno proti vyžádané osobě za stejné jednání pravomocný rozsudek, který zamezuje dalšímu trestnímu stíhání; Článek 5 Jiné důvody pro odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu 1. Státy mohou zavést povinnost nebo možnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkacího rozkazu v těchto případech: c) pokud justiční orgány vykonávajícího státu rozhodly buď nezahájit trestní stíhání kvůli trestnému činu, pro který byl zatýkací rozkaz vydán, nebo zastavit takové řízení, nebo byl-li v některém státě vyneseno proti vyžádané osobě za stejné jednání pravomocný rozsudek, který brání dalšímu trestnímu stíhání;
Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 3 písm. f)]	§ 205 Rozhodnutí o předání (3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud f) trestní stíhání pro týž skutek vedené proti této osobě v jiném státu než uvedeném v odstavci 2 písm. g) skončilo rozhodnutím soudu nebo jiného justičního orgánu, které splňuje podmínky uvedené v § 11 odst. 2 písm. a) nebo b) trestního řádu, nebo	32002F0584	Čl. 4 odst. 5	Článek 4 Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu Vykonávající justiční orgán může odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu: 5. pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzena za stejný čin třetím státem, za podmínky, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva státu, který vynesl rozsudek, ho již nelze vykonat; Článek 5 Jiné důvody pro odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu
		22006A1021(01)	Čl. 5 odst. 1 písm. e)	

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>1. Státy mohou zavést povinnost nebo možnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkacího rozkazu v těchto případech:</p> <p>e) pokud má vykonávající justiční orgán informace, že vyžádaná osoba byla pravomocně odsouzena za stejný čin třetím státem, za podmínky, že v případě odsouzení byl trest vykonán, právě je vykonáván nebo podle práva státu, který vynesl rozsudek, ho již nelze vykonat;</p>
<p>Čl. I b. 96 [§ 205 odst. 3 písm. g)]</p>	<p>§ 205 Rozhodnutí o předání</p> <p>(3) Osoba se do vyžadujícího státu nemusí předat, pokud</p> <p>g) evropský zatýkací rozkaz byl vydán za účelem předání k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti této osoby, ledaže</p> <p>1. osoba, o jejíž předání jde, byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,</p> <p>2. osoba, o jejíž předání jde, věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil,</p>	32009F0299	Čl. 2 bod 1) odst. 1	<p>Článek 2</p> <p>Změny rámcového rozhodnutí 2002/584/SVV</p> <p>Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV se mění takto:</p> <p>1) Vkládá se nový článek, který zní:</p> <p>„Článek 4a</p> <p>Rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotyčná osoba nezúčastnila osobně</p> <p>1. Vykonávající soudní orgán může rovněž odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s odnětím osobní svobody, pokud se osoba nezúčastnila osobně soudního jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, pokud evropský zatýkací rozkaz neuvádí, že osoba v souladu s dalšími procesními požadavky vymezenými vnitrostátním právem vydávajícího členského státu:</p> <p>a) byla včas</p> <p>i) osobně předvolána, a tudíž informována o plánovaném datu a místu konání jednání soudu, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, nebo jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místu konání jednání soudu tak, aby bylo možné jednoznačně určit, že o plánovaném jednání soudu věděla,</p> <p>a</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>3. osoba, o jejíž předání jde, poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět, nebo</p> <p>4. osobě, o jejíž předání jde, nebylo osobně doručeno rozhodnutí, avšak bude tak učiněno neprodleně po jejím předání, tato osoba bude výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo podání opravného prostředku, které umožňují její účast, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí, a bude informována o lhůtě k jeho uplatnění.</p>	22006A1021(0 1)	Čl. 8 odst. 1	<p>ii) informována, že rozhodnutí může být vyneseno, pokud se jednání soudu nezúčastní,</p> <p>nebo</p> <p>b) věděla o plánovaném jednání soudu a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhajoval, a tímto zástupcem byla skutečně na jednání soudu obhajována</p> <p>nebo</p> <p>c) poté, co jí bylo doručeno rozhodnutí a byla výslovně informována o svém právu na obnovení řízení nebo odvolání, které umožňují opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci včetně nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí:</p> <p>i) výslovně uvedla, že rozhodnutí nenapadne,</p> <p>nebo</p> <p>ii) nepodala návrh na obnovení řízení nebo odvolání v příslušné lhůtě</p> <p>nebo</p> <p>d) neobdržela osobně toto rozhodnutí, avšak:</p> <p>i) toto rozhodnutí jí bude osobně doručeno neprodleně po jejím předání a bude výslovně informována o svém právu na obnovení řízení nebo odvolání, které umožňují opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci včetně nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí,</p> <p>a</p> <p>ii) bude informována o lhůtě, ve které musí podat návrh na obnovení řízení nebo odvolání, jak stanoví příslušný evropský zatýkácí rozkaz.</p> <p style="text-align: center;">Článek 8</p> <p>Záruky, které musí vystavující stát poskytnout ve zvláštních případech</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		22006A1021(01)	Čl. 31 odst. 3 první pododstavec	<p>Výkon zatýkacího rozkazu vykonávajícím justičním orgánem může podléhat těmto podmínkám:</p> <p>1. byl-li zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti, a nebyla-li dotyčná osoba předvolána osobně nebo jinak informována o dni a místu jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesnému v nepřítomnosti, může být předání podmíněno tím, že vystavující justiční orgán poskytne přiměřenou záruku, že osoba, na kterou byl vydán zatýkací rozkaz, bude mít možnost požádat ve vystavujícím státě o obnovu řízení a být přítomna soudnímu jednání;</p> <p style="text-align: center;">Článek 31</p> <p style="text-align: center;">Předání nebo další vydání</p> <p>V případech uvedených v článku 8 musí vystavující stát poskytnout stanovené záruky.</p>
Čl. I b. 96 (§ 205 odst. 7)	<p style="text-align: center;">§ 205</p> <p style="text-align: center;">Rozhodnutí o předání</p> <p>(7) O rozhodnutí podle odstavců 1 a 5 soud neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a Policejní prezidium České republiky.</p>	32002F0584	Čl. 22	<p style="text-align: center;">Článek 22</p> <p style="text-align: center;">Oznámení rozhodnutí</p> <p>Vykonávající justiční orgán oznámí neprodleně vystavujícímu justičnímu orgánu rozhodnutí o způsobu vyřízení evropského zatýkacího rozkazu.</p>
		22006A1021(01)	Čl. 25	<p style="text-align: center;">Článek 25</p> <p style="text-align: center;">Oznámení rozhodnutí</p> <p>Vykonávající justiční orgán oznámí neprodleně vystavujícímu justičnímu orgánu rozhodnutí o způsobu vyřízení zatýkacího rozkazu.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 99 (§ 208 odst. 2)	<p>§ 208</p> <p>Zjednodušené předání</p> <p>(2) Souhlas s předáním uděluje po podání návrhu státního zástupce podle odstavce 1 osoba, o jejíž předání jde, před předsedou senátu, za přítomnosti obhájce ve vazebním nebo veřejném zasedání. Před vyslovením tohoto souhlasu musí být osoba, o jejíž předání jde, poučena předsedou senátu o významu takového souhlasu, zejména o tom, že předání bude provedeno bez rozhodnutí o předání, a rovněž o následcích, které jsou s ním spojeny, včetně vzdání se uplatnění zásady speciality. Souhlas s předáním nelze vzít zpět. Jde-li o občana České republiky nebo občana jiného členského státu s trvalým pobytem nebo obvyklým bydlištěm na území České republiky, je třeba ho před udělením souhlasu poučit o okolnostech, pro které by podle § 205 odst. 2 písm. a) a § 205 odst. 3 písm. a) nebylo jeho předání možné, a o důsledcích postupu podle těchto ustanovení. V případě, že by přicházelo v úvahu nepředání z důvodu uvedeného v § 205 odst. 3 písm. a), je osobu třeba poučit také o tom, že nepředání je vázáno na splnění podmínek pro uznání a výkon rozhodnutí, pro které byl evropský zatýkací rozkaz vydán.</p>	32002F0584	Čl. 13 odst. 1, 2 a 4	<p>Článek 13</p> <p>Souhlas s předáním</p> <p>1. Uvede-li zatčená osoba, že souhlasí s předáním, musí být tento souhlas a popřípadě výslovné zřeknutí se práva na "zásadu speciality", uvedenou v čl. 27 odst. 2, vyjádřeny před vykonávajícím justičním orgánem v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího členského státu.</p> <p>2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že souhlas a popřípadě zřeknutí se podle odstavce 1 je vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že je tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má vyžádaná osoba právo na právního zástupce.</p> <p>4. Souhlas nelze v zásadě odvolat. Každý členský stát může stanovit, že souhlas a popřípadě zřeknutí se lze odvolat v souladu s pravidly použitelnými na základě jeho vnitrostátního práva. V tomto případě se při počítání lhůt uvedených v článku 17 nebere v úvahu doba mezi dnem, kdy byl souhlas vysloven, a dnem, kdy byl tento souhlas odvolán. Členský stát, který hodlá využít této možnosti, o tom uvědomí generální sekretariát Rady při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí a uvede postupy, kterými lze souhlas odvolat, a jejich případné změny.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		22006A1021(0 1)	Čl. 16 odst. 1, 2 a 4	<p>Článek 16</p> <p>Souhlas s předáním</p> <p>1. Uvede-li zatčená osoba, že souhlasí s předáním, musí být tento souhlas a popřípadě výslovné vzdání se práva na uplatnění zásady speciality, uvedené v čl. 30 odst. 2, vyjádřeny před vykonávajícím justičním orgánem v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího státu.</p> <p>2. Každý stát přijme nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že souhlas a popřípadě vzdání se práva podle odstavce 1 je vyjádřeno takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že je tato osoba učinila dobrovolně a s plným vědomím důsledků. Za tímto účelem má vyžádaná osoba právo na právního zástupce.</p> <p>4. Souhlas nelze v zásadě odvolat. Každý stát může stanovit, že souhlas a popřípadě vzdání se práva lze odvolat v souladu s pravidly použitelnými na základě jeho vnitrostátního práva. V tomto případě se při počítání lhůt uvedených v článku 20 nebere v úvahu doba mezi dnem, kdy byl souhlas vyjádřen, a dnem, kdy byl tento souhlas odvolán. Norsko a Island na jedné straně a Evropská unie jménem kteréhokoli z jejich členských států na straně druhé mohou současně s prohlášením podle čl. 38 odst. 1 učinit prohlášení, že hodlají využít této možnosti, a uvedou postupy, kterými lze souhlas odvolat, a jejich případné změny.</p>
Čl. I b. 100 (§ 209 odst. 1)	<p>§ 209</p> <p>Lhůty pro rozhodnutí</p> <p>(1) Při vyřizování evropského zatýkacího rozkazu se postupuje s největším urychlením. Soud rozhodne o evropském zatýkacím rozkazu zpravidla do 60 dnů od zadržení osoby, o jejíž předání jde. Při zjednodušeném předání soud zpravidla rozhodne o vzetí této osoby do předávací vazby nebo o přeměně předběžné vazby na vazbu předávací anebo o odložení předání do 10 dnů od udělení souhlasu této osoby s předáním.</p>	22006A1021(0 1)	Čl. 20 odst. 2	<p>Článek 20</p> <p>Lhůty a postupy pro rozhodnutí o výkonu zatýkacího rozkazu</p> <p>2. Souhlasí-li vyžádaná osoba se svým předáním, mělo by být pravomocné rozhodnutí o výkonu zatýkacího rozkazu přijato do deseti dnů od vyjádření tohoto souhlasu.</p>
		32002F0584	Čl. 17 odst. 2	Článek 17

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				Lhůty a postupy pro rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu 2. Souhlasí-li vyžádaná osoba se svým předáním, mělo by být pravomocné rozhodnutí o výkonu evropského zatýkacího rozkazu přijato do deseti dnů od vyjádření tohoto souhlasu.
Čl. I b. 113 [§ 225 odst. 2 písm. a)]	§ 225 Předání z České republiky (2) Osoba, o jejíž předání jde, se do Islandu nebo Norska nemusí předat také v případě, že a) by skutek nenaplnoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání, ohledně něhož nelze z důvodu nedostatku oboustranné trestnosti odmítnout výkon zatýkacího rozkazu podle Dohody mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem; v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnout o nepředání jen z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy vyžadujícího státu, nebo	22006A1021(0 1) 22006A1021(0 1)	Čl. 3 odst. 2 Čl. 5 odst. 1 písm. a)	Článek 3 Oblast působnosti 2. Aniž jsou dotčeny odstavce 3 a 4, je předání podmíněno tím, že jednání, pro které byl zatýkací rozkaz vydán, je trestným činem podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu. Článek 5 Jiné důvody pro odmítnutí výkonu zatýkacího rozkazu 1. Státy mohou zavést povinnost nebo možnost pro vykonávající justiční orgán odmítnout výkon zatýkacího rozkazu v těchto případech: a) pokud v některém z případů uvedených v čl. 3 odst. 2 není jednání, pro které byl vydán zatýkací rozkaz, trestným činem podle práva vykonávajícího státu; avšak v případě daní, poplatků, cel nebo měny nelze odmítnout výkon zatýkacího rozkazu z toho důvodu, že právo vykonávajícího státu neukládá tentýž druh daní, poplatků nebo cel anebo neobsahuje stejnou úpravu, pokud jde o daně, poplatky, cla a měny, jako právo vystavujícího státu;
Čl. I b. 114 [§ 225 odst. 2 písm. a)]	§ 225 Předání z České republiky (2) Osoba, o jejíž předání jde, se do Islandu nebo Norska nemusí předat také v případě, že a) je občanem České republiky,	22006A1021(0 1)	Čl. 7 odst. 1	Článek 7 Výjimka z důvodu státní příslušnosti 1. Výkon nesmí být odmítnut z toho důvodu, že vyžádaná osoba je státním příslušníkem vykonávajícího státu.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 125 (§ 233 odst. 1)	<p>§ 233</p> <p>Uznání a výkon příkazu k zajištění věci</p> <p>(1) Justiční orgán uzná příkaz k zajištění věci, pokud nevyužije některý z důvodů pro jeho neuznání uvedených v odstavcích 4 a 5, a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle hlavy čtvrté oddílu čtvrtého trestního řádu, ledaže odloží výkon rozhodnutí nebo výkon rozhodnutí nelze provést, neboť věc, která je předmětem zajištění, se ztratila, byla zničena nebo ji nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se měla nacházet, nebylo v osvědčení označeno dostatečně přesně.</p>	32003F0577	Čl. 5 odst. 1 a 2	<p>Článek 5</p> <p>Uznání a okamžitý výkon</p> <p>1. Příslušné justiční orgány vykonávajícího státu uznají příkaz k zajištění předaný v souladu s článkem 4, aniž požadují dodatečné formality, a neprodleně přijmou nezbytná opatření pro jeho okamžitý výkon stejným způsobem jako v případě příkazu k zajištění vydaného orgánem vykonávajícího státu, neodvolá-li se tento orgán na některý z důvodů k odepření uznání nebo výkonu podle článku 7 nebo na některý z důvodů k odkladu podle článku 8.</p> <p>Kdykoli je nezbytné zajistit, aby zajištěné důkazní prostředky byly platné, a nejsou-li tyto formální předpisy a postupy v rozporu se základními právními zásadami vykonávajícího státu, dodržuje justiční orgán vykonávajícího státu při výkonu příkazu k zajištění rovněž formální náležitosti a postupy výslovně uvedené příslušným justičním orgánem vydávajícího státu.</p> <p>Zpráva o výkonu příkazu k zajištění se neprodleně předá příslušnému orgánu vydávajícího státu pomocí jakéhokoli prostředku, který umožňuje vyhotovení písemného záznamu.</p> <p>2. Všechna dodatečná donucovací opatření, která jsou na základě příkazu k zajištění nezbytná, se přijímají v souladu s použitelnými procesními pravidly vykonávajícího státu.</p>
		32003F0577	Čl. 7 odst. 4	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu</p> <p>4. Není-li v praxi možné vykonat příkaz k zajištění ani po konzultaci s vydávajícím státem z toho důvodu, že majetek nebo důkazní prostředky se ztratily, byly zničeny, nemohou být nalezeny na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se nachází majetek nebo důkazní prostředky, nebylo uvedeno dostatečně přesně, jsou o tom příslušné justiční orgány vydávajícího státu rovněž neprodleně vyrozuměny.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 125 (§ 233 odst. 4)	§ 233 Uznání a výkon příkazu k zajištění věci (4) Justiční orgán neuznává příkaz k zajištění věci, pokud nebyl vydán v trestním řízení v jiném členském státu.	32003F0577	Čl. 1	Článek 1 Cíl Cílem tohoto rámcového rozhodnutí je stanovení pravidel, podle nichž členský stát uznává a vykonává na svém území příkaz k zajištění vydaný justičním orgánem jiného členského státu v rámci trestního řízení. Účinkem tohoto rámcového rozhodnutí nemůže být změna povinnosti dodržovat základní práva a základní právní zásady podle článku 6 Smlouvy.
		32003F0577	Čl. 2 písm. c)	Článek 2 Definice Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí: c) "příkazem k zajištění" opatření příslušného justičního orgánu vydávajícího státu, jímž má být přechodně zabráněno zničení, pozměnění, přemístění, převodu nebo prodeji majetku, který může být zkonfiskován nebo který může sloužit jako důkazní prostředek;
Čl. I b. 125 [§ 233 odst. 5 písm. a)]	§ 233 Uznání a výkon příkazu k zajištění věci (5) Justiční orgán nemusí uznat příkaz k zajištění věci, pokud a) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky a nejde o jednání uvedená v § 234; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze příkaz k zajištění věci vydaný justičním orgánem jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,	32003F0577	Čl. 3 odst. 4	Článek 3 Trestné činy 4. V případech, na které se nevztahuje odstavec 2, může vykonávající stát podmínit uznání a vykonání příkazu k zajištění vydaného pro účely uvedené v odst. 1 písm. a) tím, že jednání, pro které byl příkaz k zajištění vydán, je trestným činem podle právních předpisů tohoto státu, bez ohledu na znaky skutkové podstaty nebo kvalifikaci trestného činu podle právních předpisů vydávajícího státu. V případech, na které se nevztahuje odstavec 2, může vykonávající stát podmínit uznání a vykonání příkazu k zajištění vydaného pro účely podle odst. 1 písm. b) tím, že jednání, pro které byl příkaz k zajištění vydán, je trestným činem, který podle právních předpisů tohoto státu umožňuje takové zajištění, bez ohledu na znaky skutkové podstaty nebo kvalifikaci trestného činu podle právních předpisů vydávajícího státu.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		32003F0577	Čl. 7 odst. 1 písm. d)	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu</p> <p>1. Příslušné justiční orgány vykonávajícího státu mohou odmítnout uznání nebo výkon příkazu k zajištění pouze tehdy, pokud</p> <p>d) v některém z případů podle čl. 3 odst. 4 není jednání, na kterém se zakládá příkaz k zajištění, trestným činem podle práva vykonávajícího státu; pokud se však týká daňových, celních a devizových věcí, nesmí být výkon příkazu k zajištění odmítnut z toho důvodu, že právní předpisy vykonávajícího státu neukládají stejný druh daně nebo poplatku nebo neobsahují stejná daňová, celní a devizová ustanovení jako právní předpisy vydávajícího státu.</p>
Čl. I b. 125 [§ 233 odst. 5 písm. b)]	<p>§ 233</p> <p>Uznání a výkon příkazu k zajištění věci</p> <p>(5) Justiční orgán nemusí uznat příkaz k zajištění věci, pokud</p> <p>b) jeho uznání a výkon by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,</p>	32003F0577	Čl. 7 odst. 1 písm. c)	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu</p> <p>1. Příslušné justiční orgány vykonávajícího státu mohou odmítnout uznání nebo výkon příkazu k zajištění pouze tehdy, pokud</p> <p>c) z údajů uvedených v osvědčení je okamžitě zřejmé, že poskytnutí soudní pomoci podle článku 10 ve věci trestného činu, pro který byl příkaz k zajištění vydán, by bylo v rozporu se překážkou věci pravomocně rozhodnuté;</p>
Čl. I b. 125 [§ 233 odst. 5 písm. c)]	<p>§ 233</p> <p>Uznání a výkon příkazu k zajištění věci</p> <p>(5) Justiční orgán nemusí uznat příkaz k zajištění věci, pokud</p> <p>c) zajištění věci brání výsada nebo imunita podle zákona nebo mezinárodního práva, pro kterou je osoba vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,</p>	32003F0577	Čl. 7 odst. 1 písm. b)	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu</p> <p>1. Příslušné justiční orgány vykonávajícího státu mohou odmítnout uznání nebo výkon příkazu k zajištění pouze tehdy, pokud</p> <p>b) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která znemožňuje výkon příkazu k zajištění;</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 125 [§ 233 odst. 5 písm. d)]	§ 233 Uznání a výkon příkazu k zajištění věci (5) Justiční orgán nemusí uznat příkaz k zajištění věci, pokud d) věc, která je předmětem zajištění, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabrání, nebo	32003F0577	Čl. 7 odst. 1 písm. b)	Článek 7 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 1. Příslušné justiční orgány vykonávajícího státu mohou odmítnout uznání nebo výkon příkazu k zajištění pouze tehdy, pokud b) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která znemožňuje výkon příkazu k zajištění;
Čl. I b. 125 [§ 233 odst. 5 písm. e)]	§ 233 Uznání a výkon příkazu k zajištění věci (5) Justiční orgán nemusí uznat příkaz k zajištění věci, pokud e) k takovému příkazu není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu příkazu nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.	32003F0577	Čl. 7 odst. 1 písm. a)	Článek 7 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 1. Příslušné justiční orgány vykonávajícího státu mohou odmítnout uznání nebo výkon příkazu k zajištění pouze tehdy, pokud a) osvědčení stanovené v článku 9 není předloženo, není úplné nebo zjevně neodpovídá příkazu k zajištění;
Čl. I b. 125 (§ 233 odst. 6)	§ 233 Uznání a výkon příkazu k zajištění věci (6) Rozhodnutí podle odstavců 1, 4 a 5 učiní justiční orgán neprodleně.	32003F0577	Čl. 5 odst. 3	Článek 5 Uznání a okamžitý výkon 3. Příslušné justiční orgány vykonávajícího státu rozhodnou o příkazu k zajištění a toto rozhodnutí sdělí co nejdříve, pokud možno do 24 hodin od přijetí příkazu k zajištění.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 125 (§ 233 odst. 8)	<p>§ 233</p> <p>Uznání a výkon příkazu k zajištění věci</p> <p>(8) Justiční orgán neprodleně před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 5 písm. e) vyzve justiční orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat příkaz.</p>	32003F0577	Čl. 7 odst. 2	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu</p> <p>2. V případě podle odst. 1 písm. a) může příslušný justiční orgán</p> <p>a) stanovit lhůtu k předložení, doplnění či opravě osvědčení nebo</p> <p>b) přijmout rovnocenný doklad nebo</p> <p>c) zprostit vydávající justiční orgán této povinnosti, považuje-li poskytnuté údaje za dostatečné.</p>
Čl. I b. 125 (§ 233 odst. 9)	<p>§ 233</p> <p>Uznání a výkon příkazu k zajištění věci</p> <p>(9) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění věci uznává, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu. Stížností nelze napadnout důvody, pro které byl příkaz vydán.</p>	32003F0577	Čl. 11 odst. 1 a 2	<p>Článek 11</p> <p>Opravné prostředky</p> <p>1. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, kterými zajistí, aby všechny zúčastněné osoby včetně třetích osob v dobré víře mohly podávat opravné prostředky bez odkladného účinku proti příkazu k zajištění vykonávanému na základě článku 5, aby tak mohly hájit své oprávněné zájmy; opravné prostředky se podávají u soudu ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě v souladu s vnitrostátními předpisy každého z těchto států.</p> <p>2. Věcné důvody k vydání příkazu k zajištění mohou být napadeny pouze prostřednictvím žaloby podané u soudu ve vydávajícím státě.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 125 (§ 233 odst. 10)	<p>§ 233</p> <p>Uznání a výkon příkazu k zajištění věci</p> <p>(10) Justiční orgán neprodleně informuje justiční orgán jiného členského státu o uznání nebo neuznání příkazu, o zajištění výkonu rozhodnutí nebo o skutečnostech bránících provedení výkonu rozhodnutí, o podání stížnosti proti rozhodnutí, že se příkaz k zajištění věci uznává, a o výsledku řízení o této stížnosti.</p>	32003F0577	Čl. 5 odst. 3	<p>Článek 5</p> <p>Uznání a okamžitý výkon</p> <p>3. Příslušné justiční orgány vykonávajícího státu rozhodnou o příkazu k zajištění a toto rozhodnutí sdělí co nejdříve, pokud možno do 24 hodin od přijetí příkazu k zajištění.</p>
		32003F0577	Čl. 7 odst. 3 a 4	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu</p> <p>3. Rozhodnutí o odmítnutí uznání nebo výkonu se přijímá a neprodleně oznamuje příslušným justičním orgánům vydávajícího státu způsobem, který umožňuje vyhotovení písemného záznamu.</p> <p>4. Není-li v praxi možné vykonat příkaz k zajištění ani po konzultaci s vydávajícím státem z toho důvodu, že majetek nebo důkazní prostředky se ztratily, byly zničeny, nemohou být nalezeny na místě uvedeném v osvědčení nebo proto, že místo, kde se nachází majetek nebo důkazní prostředky, nebylo uvedeno dostatečně přesně, jsou o tom příslušné justiční orgány vydávajícího státu rovněž neprodleně vyrozuměny.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		32003F0577	Čl. 11 odst. 3 a 4	<p>Článek 11</p> <p>Opravné prostředky</p> <p>3. Je-li žaloba podána ve vykonávajícím státě, je justiční orgán vydávajícího státu o této žalobě a jejích odůvodněních vyrozuměn tak, aby mohl předložit argumenty, které považuje za nezbytné. Je vyrozuměn o výsledku řízení.</p> <p>4. Vydávající a vykonávající stát přijmou nezbytná opatření, kterými usnadní výkon práva podat žalobu zmíněnou v odstavci 1, a to zejména tak, že poskytnou zúčastněným osobám vhodné informace.</p>
Čl. I b. 129 (§ 238b odst. 2)	<p>§ 238b</p> <p>Součinnost</p> <p>(2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů k zajištění zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu, o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů k zajištění vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.</p>	32018R1805	Čl. 35	<p>Článek 35</p> <p>Statistiky</p> <p>1. Členské státy pravidelně sbírají od příslušných orgánů souhrnné statistické údaje. Tyto statistiky vedou a každoročně je zasílají Komisi. Tyto statistiky uvádějí kromě informací uvedených v čl. 11 odst. 2 směrnice 2014/42/EU počet příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, které daný členský stát obdržel od jiných členských států, jež byly uznány a vykonány, jakož i těch, jejichž uznání a výkon byly odmítnuty.</p> <p>2. Členské státy rovněž každoročně zašlou Komisi následující statistiky, jsou-li tyto statistiky dostupné na ústřední úrovni v dotyčném členském státě:</p> <p>a) počet případů, kdy byla oběti nahrazena škoda nebo jí bylo přiznáno vrácení majetku získaného výkonem příkazu ke konfiskaci podle tohoto nařízení; a</p> <p>b) průměrnou dobu nezbytnou pro výkon příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci podle tohoto nařízení.</p>
Čl. I b. 129 (§ 238c odst. 1)	<p>§ 238c</p> <p>Příkaz k zajištění</p> <p>(1) Příkazem k zajištění vydaným orgánem České republiky je v souladu s nařízením Evropského parlamentu</p>	32018R1805	Čl. 2 odst. 1 a odst. 8 písm. a)	<p>Článek 2</p> <p>Definice</p> <p>Pro účely tohoto nařízení se rozumí:</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí o zajištění majetku nebo jeho části anebo věci, pokud je vydáno státním zástupcem a v řízení před soudem předsedou senátu nebo soudem.			1) „příkazem k zajištění“ rozhodnutí vydané nebo potvrzené vydávajícím orgánem, jehož cílem je zabránit zničení, pozměnění, přesunu či převodu majetku nebo dalšímu nakládání s ním před jeho konfiskací; 8) „vydávajícím orgánem“: a) pokud jde o příkaz k zajištění: i. soudce, soud nebo státní zástupce příslušný v daném případě; nebo ii. jiný příslušný orgán, který vydávající stát určí a který má v trestních věcech pravomoc vydat příkaz k zajištění majetku nebo vykonat příkaz k zajištění v souladu s vnitrostátním právem. Kromě toho musí příkaz k zajištění před jeho předáním vykonávajícímu orgánu a po posouzení jeho souladu s podmínkami pro vydání takového příkazu podle tohoto nařízení potvrdit soudce, soud nebo státní zástupce ve vydávajícím státě. Pokud byl příkaz potvrzen soudcem, soudem nebo státním zástupcem, může být pro účely předání příkazu tento jiný příslušný orgán rovněž považován za vydávající orgán; b) pokud jde o příkaz ke konfiskaci, orgán, který vydávající stát určí a který má v trestních věcech pravomoc vykonat příkaz ke konfiskaci vydaný soudem v souladu s vnitrostátním právem;
Čl. I b. 129 (§ 238d odst. 1)	§ 238d Vydání zajištěného majetku poškozenému (1) Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o rozhodnutí o vydání majetku poškozenému podle § 80 trestního řádu, pokud byl tento majetek zajištěn v jiném členském státě na základě příkazu k zajištění, neprodleně poté, co toto rozhodnutí nabylo právní moci.	32018R1805	Čl. 29 odst. 1	Článek 29 Vrácení zajištěného majetku oběti 1. Pokud vydávající orgán nebo jiný příslušný orgán vydávajícího státu vydal v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodnutí vrátit zajištěný majetek oběti, uvede vydávající orgán informace o tomto rozhodnutí v osvědčení o příkazu k zajištění nebo informuje o tomto rozhodnutí vykonávající orgán později.
Čl. I b. 129 (§ 238d odst. 2)	§ 238d Vydání zajištěného majetku poškozenému	32018R1805	Čl. 29 odst. 2	Článek 29 Vrácení zajištěného majetku oběti

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	(2) Justiční orgán poskytne jinému členskému státu na jeho žádost součinnost potřebnou k vydání majetku poškozenému.			2. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí vrátit zajištěný majetek oběti podle odstavce 1, přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že je dotčený majetek zajištěn, byl tento majetek vrácen v souladu s procesními pravidly vykonávajícího státu co nejdříve oběti, a to i prostřednictvím vydávajícího státu, je-li to nezbytné, a za podmínky, že: <ul style="list-style-type: none"> a) vlastnické právo oběti k uvedenému majetku není napadeno; b) uvedený majetek není vyžadován jako důkaz v trestním řízení ve vykonávajícím státě; a c) práva dotčených osob nejsou dotčena. Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že majetek je přímo převeden oběti.
Čl. I b. 129 (§ 238f)	§ 238f Oboustranná trestnost Příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.	32018R1805	Čl. 3 odst. 2	Článek 3 Trestné činy 2. V případě jiných trestných činů než uvedených v odstavci 1 může vykonávající stát podmínit uznání a výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci skutečností, že jednání, které vedlo k vydání příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, představuje trestný čin podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu podle práva vydávajícího státu.
Čl. I b. 129 (§ 238h odst. 2)	§ 238h Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění (2) Justiční orgán neprodleně rozhodne o uznání příkazu k zajištění a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle trestního řádu, pokud nevyužije některý z důvodů uvedených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, pro které	32018R1805	Čl. 7 odst. 1	Článek 7 Uznávání a výkon příkazů k zajištění 1. Vykonávající orgán uzná příkaz k zajištění předaný v souladu s článkem 4 a přijme opatření nezbytná pro jeho výkon stejným způsobem, jako je tomu u vnitrostátního příkazu k zajištění vydaného orgánem vykonávajícího státu, pokud se tento vykonávající orgán nerozhodne uplatnit některý z důvodů k odmítnutí uznání a výkonu stanovených v článku 8 nebo některý z důvodů odkladu stanovených v článku 10.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	a) lze odmítnout uznání a výkon příkazu k zajištění, b) lze odložit výkon příkazu k zajištění, nebo c) příkaz k zajištění není možné vykonat.			
Čl. I b. 129 (§ 238h odst. 3)	§ 238h Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění (3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 justiční orgán v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu k zajištění.	32018R1805	Čl. 26	Článek 26 Více příkazů 1. Pokud vykonávající orgán obdrží dva či více příkazů k zajištění nebo příkazů ke konfiskaci od různých členských států vydaných proti téže osobě a tato osoba nemá ve vykonávajícím státě dostatečný majetek, jenž by uspokojil všechny tyto příkazy, nebo pokud vykonávající orgán obdrží dva nebo více příkazů k zajištění nebo příkazů ke konfiskaci týkajících se téže specificky určené věci tvořící součást majetku, vykonávající orgán rozhodne, který z příkazů se v souladu s právem vykonávajícího státu vykoná, aniž je dotčena možnost odkladu výkonu příkazu ke konfiskaci podle článku 21. 2. Při přijímání svého rozhodnutí vykonávající orgán upřednostní, je-li to možné, zájmy obětí. Rovněž zohlední veškeré další relevantní okolnosti, včetně: a) skutečnosti, zda je daný majetek již zajištěn; b) dat vydání příslušných příkazů a dat jejich předání; c) závažnosti dotčeného trestného činu; a d) místa, kde byl trestný čin spáchán.
Čl. I b. 129 (§ 238h odst. 4)	§ 238h Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění (4) Výkon příkazu k zajištění jiného členského státu, na jehož základě má být zaplácena peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, justiční orgán zajistí tak, že vydá rozhodnutí o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g	32018R1805	Čl. 2 odst. 3 písm. a) a b)	Článek 2 Definice Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	trestního řádu až do výše předpokládaného výnosu z trestné činnosti.			3) „majetkem“ jakýkoli majetek, hmotné nebo nehmotné povahy, movitý nebo nemovitý, jakož i právní listiny nebo nástroje dokládající právní nárok na takový majetek nebo podíl na něm, který vydávající orgán považuje za: a) výnosy z trestného činu nebo jejich ekvivalent buď v jejich celkové, nebo pouze částečné hodnotě; b) nástroje takového trestného činu nebo hodnotu takových nástrojů;
Čl. I b. 129 (§ 238h odst. 5)	§ 238h Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění (5) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění uznává a zajišťuje se jeho výkon, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu.	32018R1805	Čl. 33 odst. 1	Článek 33 Opravné prostředky ve vykonávacím státě proti uznání a výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci 1. Dotčené osoby mají právo na účinnou právní ochranu ve vykonávacím státě proti rozhodnutí o uznání a výkonu příkazů k zajištění podle článků 7 a příkazů ke konfiskaci podle článku 18. Právo na podání opravného prostředku se uplatní u soudu ve vykonávacím státě v souladu s jeho právem. Pokud jde o příkazy ke konfiskaci, podání opravného prostředku může mít odkladný účinek, stanoví-li tak právo vykonávacího státu.
Čl. I b. 129 (§ 238i)	§ 238i Odložení výkonu příkazu k zajištění Justiční orgán odloží výkon příkazu k zajištění podle čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.	32018R1805	Čl. 10 odst. 1	Článek 10 Odklad výkonu příkazů k zajištění 1. Vykonávací orgán může odložit výkon příkazu k zajištění předaného v souladu s článkem 4, jestliže: a) by jeho výkon mohl narušit probíhající trestní vyšetřování, přičemž výkon příkazu k zajištění může být odložen na dobu, kterou považuje vykonávací orgán za přiměřenou; b) je majetek již předmětem stávajícího příkazu k zajištění, přičemž výkon příkazu k zajištění může být odložen až do doby, kdy bude tento stávající příkaz zrušen; nebo

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				c) je majetek již předmětem stávajícího příkazu vydaného během jiného řízení ve vykonávacím státě, přičemž výkon příkazu k zajištění může být odložen až do doby, kdy bude tento stávající příkaz zrušen. Toto písmeno se však použije pouze tehdy, pokud by měl tento stávající příkaz podle vnitrostátního práva přednost před následnými vnitrostátními příkazy k zajištění v trestních věcech.
Čl. I b. 129 [§ 238j písm. a)]	§ 238j Nakládání se zajištěným majetkem Justiční orgán může rozhodnout o zrušení nebo omezení zajištění majetku podle trestního řádu nebo postupovat podle § 80 až 81b trestního řádu, pokud a) byl informován, že v jiném členském státu došlo k zrušení příkazu k zajištění nebo k zrušení anebo omezení zajištění majetku,	32018R1805 32018R1805	Čl. 12 odst. 1 Čl. 27 odst. 3	Článek 12 Doba trvání příkazů k zajištění 1. Majetek, který je předmětem příkazu k zajištění, zůstává zajištěn ve vykonávacím státě do doby, než příslušný orgán tohoto státu s konečnou platností odpoví na příkaz ke konfiskaci předaný v souladu s článkem 14, nebo do doby, než vydávající orgán informuje vykonávací orgán o jakémkoli rozhodnutí nebo opatření, v jehož důsledku se příkaz stává nevyhmatelným nebo je zrušen v souladu s čl. 27 odst. 1. Článek 27 Ukončení výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci Vykonávací orgán ukončí výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, nebyl-li výkon již ukončen, jakmile byl vydávajícím orgánem informován v souladu s odstavcem 2. Vykonávací orgán zašle bez zbytečného odkladu potvrzení o ukončení vydávajícímu státu, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.
Čl. I b. 129 [§ 238j písm. b)]	§ 238j Nakládání se zajištěným majetkem	32018R1805	Čl. 8 odst. 4	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu příkazů k zajištění 4. Pokud vykonávací orgán uznal příkaz k zajištění, ale v průběhu jeho výkonu zjistí, že existuje některý z důvodů pro odmítnutí uznání či výkonu, okamžitě se

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>Justiční orgán může rozhodnout o zrušení nebo omezení zajištění majetku podle trestního řádu nebo postupovat podle § 80 až 81b trestního řádu, pokud</p> <p>b) jde o případ uvedený v čl. 8 odst. 4 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, nebo</p>			<p>jakýmkoli vhodným způsobem obrátí na vydávající orgán, aby s ním prodiskutoval příslušná opatření, která má učinit. Na tomto základě může vydávající orgán rozhodnout o zrušení příkazu k zajištění. Není-li v návaznosti na uvedenou diskuzi nalezeno řešení, může vykonávající orgán rozhodnout o zastavení výkonu příkazu k zajištění.</p>
<p>Čl. I b. 129 [§ 238j písm. c)]</p>	<p>§ 238j</p> <p>Nakládání se zajištěným majetkem</p> <p>Justiční orgán může rozhodnout o zrušení nebo omezení zajištění majetku podle trestního řádu nebo postupovat podle § 80 až 81b trestního řádu, pokud</p> <p>c) jde o případ uvedený v čl. 12 odst. 2 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.</p>	32018R1805	Čl. 12 odst. 2	<p>Článek 12</p> <p>Doba trvání příkazů k zajištění</p> <p>2. Vykonávající orgán může s přihlédnutím k okolnostem případu předložit vydávajícímu orgánu odůvodněnou žádost o omezení doby, po kterou má být majetek zajištěn. Tato žádost, včetně jakýchkoli relevantních podpůrných informací, se předává jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu za podmínek, jež vydávajícímu orgánu umožňují ověřit pravost žádosti. Při posuzování takové žádosti zohlední vydávající orgán všechny zájmy, včetně zájmů vykonávajícího orgánu. Vydávající orgán odpoví na žádost co nejdříve. Pokud vydávající orgán s takovým omezením nesouhlasí, informuje vykonávající orgán o důvodech svého nesouhlasu. V takovém případě zůstává majetek zajištěn v souladu s odstavcem 1. Pokud vydávající orgán neodpoví do šesti týdnů od obdržení žádosti, není již vykonávající orgán povinen příkaz k zajištění vykonat.</p>
<p>Čl. I b. 129 (§ 238k odst. 1)</p>	<p>§ 238k</p> <p>Vydání zajištěného majetku poškozenému</p> <p>(1) Pokud jiný členský stát vydá rozhodnutí o vrácení zajištěného majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, justiční orgán rozhodne o vydání majetku poškozenému postupem podle trestního řádu; po dohodě s jiným členským státem může zajistit vrácení majetku i prostřednictvím tohoto členského státu.</p>	32018R1805	Čl. 29 odst. 2	<p>Článek 29</p> <p>Vrácení zajištěného majetku oběti</p> <p>2. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí vrátit zajištěný majetek oběti podle odstavce 1, přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že je dotčený majetek zajištěn, byl tento majetek vrácen v souladu s procesními pravidly vykonávajícího státu co nejdříve oběti, a to i prostřednictvím vydávajícího státu, je-li to nezbytné, a za podmínky, že:</p> <p>a) vlastnické právo oběti k uvedenému majetku není napadeno;</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>b) uvedený majetek není vyžadován jako důkaz v trestním řízení ve vykonávacím státě; a</p> <p>c) práva dotčených osob nejsou dotčena.</p> <p>Vykonávací orgán informuje vydávající orgán v případě, že majetek je přímo převeden oběti.</p>
Čl. I b. 129 (§ 238k odst. 2)	<p>§ 238k</p> <p>Vydání zajištěného majetku poškozenému</p> <p>(2) Nejsou-li splněny podmínky pro vydání zajištěného majetku poškozenému a na základě konzultací podle čl. 29 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebyl dohodnut jiný postup, justiční orgán rozhodne o tom, že majetek poškozenému nevydá, pokud neučiní jiné rozhodnutí podle § 80 trestního řádu. Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o tom, že v důsledku rozhodnutí uvedeného ve větě první nelze majetek poškozenému vydat.</p>	32018R1805	Čl. 29 odst. 3	<p>Článek 29</p> <p>Vrácení zajištěného majetku oběti</p> <p>3. Pokud vykonávací orgán nepovažuje podmínky podle odstavce 2 za splněné, neprodleně a jakýmkoli vhodným způsobem konzultuje vydávající orgán s cílem nalézt řešení. Pokud nelze nalézt žádné řešení, může vykonávací orgán rozhodnout, že zajištěný majetek oběti nevrátí.</p>
Čl. I b. 129 (§ 238l odst. 1)	<p>§ 238l</p> <p>Sdílení nákladů</p> <p>(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný justiční orgán, který je příslušný k uznání příkazu k zajištění.</p>	32018R1805	Čl. 31 odst. 2	<p>Článek 31</p> <p>Náklady</p> <p>2. Vykonávací orgán může navrhnout vydávajícímu orgánu, aby byly tyto náklady sdíleny, pokud se před výkonem příkazu k zajištění či příkazu ke konfiskaci nebo po jeho provedení ukáže, že výkon příkazu představuje vysoké či mimořádné náklady.</p> <p>K takovým návrhům se připojí podrobný rozpis nákladů vzniklých vykonávacímu orgánu. V návaznosti na takový návrh se vydávající orgán a vykonávací orgán navzájem konzultují. Ve vhodných případech může tyto konzultace usnadnit Eurojust. Tyto konzultace, či přinejmenším jejich výsledek,</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				se zaznamenávají jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.
Čl. I b. 129 (§ 238l odst. 2)	§ 238l Sdílení nákladů (2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný justiční orgán, který vydal příkaz k zajištění; není-li účetní jednotkou, činí tak se souhlasem účetní jednotky, pod kterou spadá.	32018R1805	Čl. 31 odst. 2	Článek 31 Náklady 2. Vykonávající orgán může navrhnout vydávajícímu orgánu, aby byly tyto náklady sdíleny, pokud se před výkonem příkazu k zajištění či příkazu ke konfiskaci nebo po jeho provedení ukáže, že výkon příkazu představuje vysoké či mimořádné náklady. K takovým návrhům se připojí podrobný rozpis nákladů vzniklých vykonávajícímu orgánu. V návaznosti na takový návrh se vydávající orgán a vykonávající orgán navzájem konzultují. Ve vhodných případech může tyto konzultace usnadnit Eurojust. Tyto konzultace, či přinejmenším jejich výsledek, se zaznamenávají jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.
Čl. I b. 129 (§ 238m)	§ 238m Regresní nároky Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.	32018R1805	Čl. 34 odst. 1	Článek 34 Náhrada 1. Pokud vykonávající stát odpovídá podle svého práva za škodu způsobenou dotčené osobě v souvislosti s výkonem příkazu k zajištění předaným podle článku 4 nebo příkazu ke konfiskaci předaným podle článku 14, nahradí vydávající stát vykonávajícímu státu jakoukoli škodu vyplacenou dotčené osobě. Pokud však může vydávající stát prokázat vykonávajícímu státu, že tato škoda, nebo její část, byla způsobena výlučně jednáním vykonávajícího státu, vydávající stát a vykonávající stát se vzájemně dohodnou na výši náhrady.
Čl. I b. 132 (§ 242 odst. 2)	§ 242 Řízení o uznání a výkonu	32009F0829	Čl. 15 odst. 1 písm. b)	Článek 15 Důvody pro neuznání

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí může ukončit. V takovém případě o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.			1. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě může odmítnout uznat rozhodnutí o opatřeních dohledu, pokud: b) nejsou splněna kritéria stanovená v čl. 9 odst. 1 a 2 nebo čl. 10 odst. 4;
Čl. I b. 133 (§ 244 odst. 3)	§ 244 Rozhodnutí o uznání a výkonu (3) Rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Nelze-li rozhodnutí doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, samosoudce může řízení ukončit. V takovém případě o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.	32009F0829	Čl. 20 odst. 2 písm. c)	Článek 20 Informace od vykonávajícího státu 2. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě uvedomí neprodleně příslušný orgán ve vydávajícím státě způsobem umožňujícím písemný doklad o: c) skutečnosti, že v praxi je nemožné dohlížet na opatření dohledu z toho důvodu, že po předání rozhodnutí o opatřeních dohledu a osvědčení vykonávajícímu státu nelze odsouzenou osobu na území vykonávajícího státu nalézt, takže v tomto případě nemá vykonávající stát povinnost dohlížet nad opatřeními dohledu;
Čl. I b. 135 (§ 245 odst. 1 úvodní část ustanovení)	§ 245 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud	32009F0829	Čl. 15 odst. 1 písm. c)	Článek 15 Důvody pro neuznání 1. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě <i>může odmítnout</i> uznat rozhodnutí o opatřeních dohledu, pokud:

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 137 [§ 245 odst. 1 písm. g)]	§ 245 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud g) takové rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.	32009F0829	Čl. 15 odst. 1 písm. a)	Článek 15 Důvody pro neuznání 1. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě může odmítnout uznat rozhodnutí o opatřeních dohledu, pokud: a) osvědčení stanovené v článku 10 je neúplné nebo zjevně neodpovídá rozhodnutí o opatřeních dohledu a nebylo doplněno nebo opraveno v přiměřené lhůtě stanovené příslušným orgánem ve vykonávajícím státě;
Čl. I b. 135 (§ 245 odst. 3)	§ 245 Důvody pro neuznání rozhodnutí (3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. g) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.	32009F0829	Čl. 15 odst. 1 písm. a)	Článek 15 Důvody pro neuznání 1. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě může odmítnout uznat rozhodnutí o opatřeních dohledu, pokud: a) osvědčení stanovené v článku 10 je neúplné nebo zjevně neodpovídá rozhodnutí o opatřeních dohledu a nebylo doplněno nebo opraveno v přiměřené lhůtě stanovené příslušným orgánem ve vykonávajícím státě;
Čl. I b. 140 (§ 246 odst. 1)	§ 246 Uznání (1) Nejde-li o případ uvedený v § 242 odst. 2 nebo 3 nebo v § 244 odst. 1, anebo nevyužije-li samosoudce některý z důvodů pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, uzná takové rozhodnutí na území České republiky. Spolu s rozhodnutím příslušného orgánu jiného členského státu	32009F0829	Čl. 12 odst. 1	Článek 12 Rozhodnutí ve vykonávajícím státu 1. Příslušný orgán ve vykonávajícím státě uzná co nejdříve, v každém případě nejpozději do 20 pracovních dnů od obdržení rozhodnutí o opatřeních dohledu a osvědčení, rozhodnutí o opatřeních dohledu postoupené v souladu s článkem 9 a postupem podle článku 10 a neprodleně přijme veškerá nezbytná opatření pro

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	o uložení náhradního opatření za vazbu vždy také uzná rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu o vazbě.			dohled nad opatřeními dohledu, ledaže se rozhodne uplatnit jeden z důvodů pro neuznání uvedený v článku 15.
Čl. I b. 145 (§ 249 odst. 2)	§ 249 Výkon uznaného rozhodnutí (2) Pokud příslušný orgán jiného členského státu ani po opakovaném vyrozumění o skutečnostech uvedených v odstavci 1 nepřijme žádné rozhodnutí, samosoudce jej vyzve, aby takové rozhodnutí učinil v jím stanovené přiměřené lhůtě a zároveň jej upozorní na následky spojené s nečinností. Neobdrží-li samosoudce takové rozhodnutí ve stanovené lhůtě, aniž by příslušný orgán jiného členského státu uvedl podstatné důvody, pro které výzvě nevyhověl, může učinit opatření směřující k ukončení výkonu opatření nahrazujícího vazbu. O tomto postupu samosoudce neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.	32009F0829	Čl. 23 odst. 2	Článek 23 Oznámení bez odpovědi 2. Pokud příslušný orgán ve vydávajícím státě nekoná ve lhůtě stanovené příslušným orgánem ve vykonávajícím státě, může příslušný orgán ve vykonávajícím státě rozhodnout o zastavení dohledu nad opatřeními dohledu. V takových případech informuje o svém rozhodnutí příslušný orgán ve vydávajícím státě a příslušnost pro dohled nad opatřeními dohledu se vrátí zpět příslušnému orgánu ve vydávajícím státě za použití čl. 11 odst. 2.
Čl. I b. 146 (§ 255)	§ 255 Předání osoby Byl-li justiční orgán vyrozuměn příslušným orgánem jiného členského státu o tom, že obviněný porušil povinnosti uložené v rámci uznaného opatření nahrazujícího vazbu a trvá-li důvody vazby, může soud, který vede trestní řízení, a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce vydat evropský zatýkací rozkaz za účelem předání obviněného do České republiky; při předání obviněného do České republiky se postupuje podle hlavy II dílu 2.	32009F0829	Čl. 18 odst. 1 písm. c)	Článek 18 Příslušnost pro všechna další rozhodnutí a rozhodné právo 1. Aniž je dotčen článek 3, má příslušný orgán ve vydávajícím státě pravomoc vydávat všechna další rozhodnutí související s rozhodnutím o opatřeních dohledu. Tato další rozhodnutí zahrnují zejména: c) vydání zatýkacího rozkazu nebo jakéhokoli jiného vykonatelného soudního rozhodnutí se stejným účinkem.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 148 [§ 267 odst. 1 písm. a)]	<p>§ 267</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p> <p>a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,</p>	32005F0214	Čl. 7 odst. 2 písm. a)	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p> <p>2. Příslušný orgán vykonávajícího státu může rovněž odmítnout uznat a vykonat rozhodnutí, pokud se zjistí, že:</p> <p>a) ve vykonávajícím státě bylo proti odsouzené osobě vydáno rozhodnutí ve vztahu ke stejnému činu nebo v kterémkoli jiném než vydávajícím nebo vykonávajícím státě bylo takové rozhodnutí vydáno a vykonáno;</p>
Čl. I b. 148 [§ 267 odst. 1 písm. b)]	<p>§ 267</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p> <p>b) by skutek nenaplnoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 265; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,</p>	32005F0214	Čl. 5 odst. 3	<p>Článek 5</p> <p>Oblast působnosti</p> <p>3. U jiných činů než uvedených v odstavci 1 může vykonávající stát podmínit uznání a výkon rozhodnutí tím, že čin, pro který bylo rozhodnutí vydáno, je trestným činem nebo přestupkem podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu činu.</p>
Čl. I b. 148	<p>§ 267</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p>	32005F0214	Čl. 7 odst. 2 písm. b)	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p> <p>2. Příslušný orgán vykonávajícího státu může rovněž odmítnout uznat a vykonat rozhodnutí, pokud se zjistí, že:</p> <p>b) v některém z případů podle čl. 5 odst. 3 se dané rozhodnutí týká činu, který není trestným činem podle práva vykonávajícího státu;</p>
Čl. I b. 148	<p>§ 267</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p>	32005F0214	Čl. 7 odst. 2 písm. e)	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
[§ 267 odst. 1 písm. c)]	(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,			2. Příslušný orgán vykonávajícího státu může rovněž odmítnout uznat a vykonat rozhodnutí, pokud se zjistí, že: e) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu, která brání výkonu rozhodnutí;
Čl. I b. 148 [§ 267 odst. 1 písm. d)]	§ 267 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin nebo jiný delikt,	32005F0214	Čl. 7 odst. 2 písm. f)	Článek 7 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 2. Příslušný orgán vykonávajícího státu může rovněž odmítnout uznat a vykonat rozhodnutí, pokud se zjistí, že: f) rozhodnutí bylo uloženo vůči fyzické osobě, která podle práva vykonávajícího státu nemohla z důvodu svého věku dosud být trestně odpovědná za činy, ve vztahu k nimž bylo rozhodnutí vydáno;
Čl. I b. 148 [§ 267 odst. 1 písm. e)]	§ 267 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud e) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže 1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může	32009F0299	Čl. 3 bod 1)	Článek 3 Změny rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV se mění takto: 1) V článku 7 se odstavec 2 mění takto: a) písmeno g) se nahrazuje tímto: „g) podle osvědčení uvedeného v článku 4 dotyčná osoba nebyla v případě písemného řízení v souladu s právem vydávajícího státu o svém právu na podání opravného prostředku proti danému rozhodnutí a o lhůtách pro tento opravný prostředek informována osobně ani prostřednictvím zástupce určeného podle vnitrostátního práva“; b) doplňují se nová písmena, která znějí:

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,</p> <p>2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhájoval, a ten tak učinil, nebo</p> <p>3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,</p>			<p>i) podle osvědčení uvedeného v článku 4 se dotyčná osoba nezúčastnila osobně soudního jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, pokud osvědčení neuvádí, že dotyčná osoba v souladu s dalšími procesními požadavky vymezenými vnitrostátním právem vydávajícího státu:</p> <p>i) byla včas</p> <ul style="list-style-type: none"> — osobně předvolána, a tudíž vyrozuměna o plánovaném datu a místě konání jednání soudu, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, nebo jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místě konání jednání soudu tak, aby bylo možné jednoznačně určit, že o plánovaném jednání soudu věděla, — a — informována o tom, že rozhodnutí může být vydáno, pokud se jednání soudu nezúčastní, <p>nebo</p> <p>ii) o plánovaném jednání soudu věděla a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhájoval, a byla tímto zástupcem skutečně na jednání soudu obhajována</p> <p>nebo</p> <p>iii) poté, co jí bylo doručeno rozhodnutí a byla výslovně informována o svém právu na obnovení řízení nebo odvolání, které umožňují opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci včetně nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí:</p> <ul style="list-style-type: none"> — výslovně uvedla, že rozhodnutí nenapadne, — nebo — nepodal návrh na obnovení řízení nebo odvolání v příslušné lhůtě; <p>j) podle osvědčení uvedeného v článku 4 se dotyčná osoba nezúčastnila osobně jednání, pokud ovšem osvědčení neuvádí, že tato osoba poté, co byla výslovně informována o soudním řízení a o možnosti osobně se zúčastnit jednání soudu,</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				výslovně uvedla, že se vzdává práva být slyšen v ústním jednání, a výslovně uvedla, že rozhodnutí nenapadne.“
Čl. I b. 148 [§ 267 odst. 1 písm. f)]	§ 267 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud f) uložený peněžitý trest nebo plnění je nižší než 70 EUR; částka uvedená v jiné měně se přepočte z cizí měny na euro podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno,	32005F0214	Čl. 7 odst. 2 písm. h)	Článek 7 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 2. Příslušný orgán vykonávajícího státu může rovněž odmítnout uznat a vykonat rozhodnutí, pokud se zjistí, že: h) peněžitý trest nebo pokuta je nižší než 70 EUR nebo ekvivalent této částky;
Čl. I b. 148 [§ 267 odst. 1 písm. g)]	§ 267 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud g) nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,	32005F0214	Čl. 7 odst. 2 písm. c)	Článek 7 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 2. Příslušný orgán vykonávajícího státu může rovněž odmítnout uznat a vykonat rozhodnutí, pokud se zjistí, že: c) výkon rozhodnutí je podle práva vykonávajícího státu promlčen a rozhodnutí se týká činů, které spadají do pravomoci daného státu podle jeho vnitrostátního práva.
Čl. I b. 148 [§ 267 odst. 1 písm. h)]	§ 267 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud h) jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný	32005F0214	Čl. 7 odst. 2 písm. d)	Článek 7 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 2. Příslušný orgán vykonávajícího státu může rovněž odmítnout uznat a vykonat rozhodnutí, pokud se zjistí, že: d) rozhodnutí se týká činů, které:

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>1. zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo</p> <p>2. mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat nebo jinak postihnout, pokud by byl spáchán mimo území České republiky, nebo</p>			<p>i) jsou podle práva vykonávajícího státu považovány za činy spáchané zcela nebo zčásti na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území nebo</p> <p>ii) byly spáchány mimo území vydávajícího státu a právo vykonávajícího státu nepřipouští stíhání za stejné činy, jsou-li spáchány mimo jeho území;</p>
Čl. I b. 148 [§ 267 odst. 1 písm. i)]	<p>§ 267</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p> <p>i) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.</p>	32005F0214	Čl. 7 odst. 1	<p>Článek 7</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat a vykonat rozhodnutí, pokud není předloženo osvědčení podle článku 4 nebo pokud není úplné nebo zjevně neodpovídá rozhodnutí.</p>
Čl. I b. 148 (§ 267 odst. 3)	<p>§ 267</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. i) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že</p>	32009F0299	Čl. 3 bod 2)	<p>Článek 3</p> <p>Změny rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV</p> <p>Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV se mění takto:</p> <p>2) V článku 7 se odstavec 3 nahrazuje tímto:</p> <p>„3. V případech uvedených v odstavci 1 a odst. 2 písm. c), g), i) a j) konzultuje příslušný orgán vykonávajícího státu předtím, než učiní rozhodnutí, že zcela</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.			nebo částečně rozhodnutí neuzná a nevykoná, veškerými vhodnými způsoby příslušný orgán vydávajícího státu a případně jej požádá o neprodlené poskytnutí veškerých nezbytných informací.“
Čl. I b. 148 (§ 267 odst. 4)	§ 267 Důvody pro neuznání rozhodnutí (4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. e) nebo g), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.	32009F0299	Čl. 3 bod 2)	Článek 3 Změny rámcového rozhodnutí 2005/214/SVV Rámcové rozhodnutí 2005/214/SVV se mění takto: 2) V článku 7 se odstavec 3 nahrazuje tímto: „3. V případech uvedených v odstavci 1 a odst. 2 písm. c), g), i) a j) konzultuje příslušný orgán vykonávajícího státu předtím, než učiní rozhodnutí, že zcela nebo částečně rozhodnutí neuzná a nevykoná, veškerými vhodnými způsoby příslušný orgán vydávajícího státu a případně jej požádá o neprodlené poskytnutí veškerých nezbytných informací.“
Čl. I b. 140 (§ 268 odst. 1)	§ 268 Uznání (1) Nejde-li o případ uvedený v § 264 odst. 2 nebo 3 nebo v § 266 odst. 1, anebo nevyužije-li samosoudce některý z důvodů pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se peněžité sankce nebo jiné peněžité plnění uložené tímto rozhodnutím vykoná.	32005F0214	Čl. 6	Článek 6 Uznání a výkon rozhodnutí Příslušné úřady vykonávajícího státu uznají bez dalších formalit rozhodnutí předané v souladu s článkem 4 a neprodleně přijmou veškerá opatření nezbytná pro jeho výkon, neodvolají-li se na některý z důvodů k odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 7.
Čl. I b. 150 (§ 268 odst. 7)	§ 268 Uznání (7) V případě, že jiný členský stát v osvědčení připouští možnost přeměnit nevykonaný peněžitý trest v trest odnětí	32005F0214	Čl. 10	Článek 10 Odnětí svobody nebo jiná alternativní sankce nahrazující neuhrazený peněžitý trest nebo pokutu

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	svobody, samosoudce pro případ takové přeměny stanoví počet denních sazeb tak, aby dvojnásobek počtu denních sazeb nebo v případě mladistvých počet denních sazeb odpovídal výši trestu odnětí svobody, která je v osvědčení tímto státem uvedena; stanovený počet denních sazeb nesmí přesahovat nejvyšší počet denních sazeb uvedený v trestním zákoně.			Není-li možné rozhodnutí zcela nebo zčásti vykonat, může vykonávající stát uplatnit alternativní sankce, včetně trestu odnětí svobody, pokud tak v takových případech stanoví jeho právo a pokud vydávající stát v osvědčení podle článku 4 uplatnění těchto alternativních sankcí připustil. Přísnost alternativní sankce se určí v souladu s právem vykonávajícího státu, ale nepřesáhne žádnou maximální úroveň uvedenou v osvědčení předaném vydávajícím státem.
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 1 písm. a)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud a) majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, již propadl nebo byl zabráněn, ztratil se, byl zničen nebo jej nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení, nebo takové místo není v osvědčení uvedeno dostatečně přesně,	32006F0783	Čl. 8 odst. 5	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 5. Není-li možné vykonat příkaz ke konfiskaci z důvodu, že majetek určený ke konfiskaci již byl konfiskován, ztratil se, byl zničen, nelze jej nalézt na místě uvedeném v osvědčení anebo místo, kde se nachází, nebylo uvedeno dostatečně přesně, a to ani po konzultaci s vydávajícím státem, je to neprodleně oznámeno příslušným orgánům vydávajícího státu.
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 1 písm. b)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud b) trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabránění majetku, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu, již byly zcela vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku v jiném státu dobrovolně uhradila.	32006F0783	Čl. 12 odst. 2	Článek 12 Právo rozhodné pro výkon 2. Je-li dotyčná osoba schopna předložit důkaz o úplné nebo částečné konfiskaci v kterémkoli státě, konzultuje příslušný orgán vykonávajícího státu vhodným způsobem příslušný orgán vydávajícího státu. Každá dílčí částka, která se v případě konfiskace výnosů na základě příkazu ke konfiskaci vymůže v jiném než ve vykonávajícím státě, se v plné výši odečte od částky, která má být konfiskována ve vykonávajícím státě.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. a)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,	32006F0783	Čl. 8 odst. 2 písm. a)	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 2. Příslušný justiční orgán vykonávajícího státu, jak je vymezen právem tohoto státu, může rovněž odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud se zjistí, že: a) výkon příkazu ke konfiskaci by byl v rozporu se zásadou překážky věci pravomocně rozhodnuté;
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. b)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 282; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,	32006F0783	Čl. 6 odst. 3 Čl. 8 odst. 2 písm. b)	Článek 6 Trestné činy 3. U jiných činů, než na které se vztahuje odstavec 1, může vykonávající stát podmínit uznání a výkon příkazu ke konfiskaci tím, že čin, pro který byl příkaz ke konfiskaci vydán, je trestným činem umožňujícím konfiskaci podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu podle práva vydávajícího státu. Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 2. Příslušný justiční orgán vykonávajícího státu, jak je vymezen právem tohoto státu, může rovněž odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud se zjistí, že: b) v některém z případů podle čl. 6 odst. 3 se příkaz ke konfiskaci týká činu, který není trestným činem umožňujícím konfiskaci podle práva vykonávajícího státu; pokud se však příkaz ke konfiskaci týká daňových, celních a devizových věcí, nesmí být jeho výkon odmítnut z toho důvodu, že právní předpisy vykonávajícího státu neukládají stejný druh daně nebo poplatku nebo neobsahují stejná daňová, celní a devizová ustanovení jako právní předpisy vydávajícího státu;

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. c)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud c) majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabránění,	32006F0783	Čl. 8 odst. 2 písm. c)	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 2. Příslušný justiční orgán vykonávajícího státu, jak je vymezen právem tohoto státu, může rovněž odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud se zjistí, že: c) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která brání výkonu vnitrostátního příkazu ke konfiskaci předmětného majetku;
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. d)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,	32006F0783	Čl. 8 odst. 2 písm. c)	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 2. Příslušný justiční orgán vykonávajícího státu, jak je vymezen právem tohoto státu, může rovněž odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud se zjistí, že: c) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu nebo výsadu, která brání výkonu vnitrostátního příkazu ke konfiskaci předmětného majetku;
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. e)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud e) výkonu takového rozhodnutí brání práva třetích osob,	32006F0783	Čl. 8 odst. 2 písm. d)	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 2. Příslušný justiční orgán vykonávajícího státu, jak je vymezen právem tohoto státu, může rovněž odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud se zjistí, že: d) práva některé zúčastněné osoby včetně třetích osob v dobré víře neumožňují podle právních předpisů vykonávajícího státu výkon příkazu ke konfiskaci, včetně případu, kdy se jedná o následek použití právních prostředků podle článku 9;

<p>Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. f)]</p>	<p style="text-align: center;">§ 284</p> <p style="text-align: center;">Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p> <p>f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti, 2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo 3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět, 	<p>32009F0299</p>	<p>Čl. 4 bod 1)</p>	<p style="text-align: center;">Článek 4</p> <p style="text-align: center;">Změny rámcového rozhodnutí 2006/783/SVV</p> <p>Rámcové rozhodnutí 2006/783/SVV se mění takto:</p> <p>1) V článku 8 se odst. 2 písm. e) nahrazuje tímto:</p> <p>„e) podle osvědčení uvedeného v čl. 4 odst. 2 se dotyčná osoba nezúčastnila osobně soudního jednání, ve kterém byl vydán daný příkaz ke konfiskaci, pokud ovšem osvědčení neuvádí, že tato osoba v souladu s dalšími procesními požadavky vymezenými vnitrostátním právem vydávajícího státu:</p> <p>i) byla včas</p> <p style="padding-left: 20px;">— osobně předvolána, a tudíž vrozuměna o plánovaném datu a místě konání jednání soudu, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, nebo jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místě konání jednání soudu tak, aby bylo možné jednoznačně určit, že o plánovaném jednání soudu věděla,</p> <p style="padding-left: 20px;">a</p> <p style="padding-left: 20px;">— informována, že příkaz ke konfiskaci může být vydán, pokud se jednání soudu nezúčastní,</p> <p>nebo</p> <p>ii) o plánovaném jednání soudu věděla a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhajoval, a byla tímto zástupcem skutečně na jednání soudu obhajována</p> <p>nebo</p> <p>iii) poté, co jí byl doručen příkaz ke konfiskaci a byla výslovně informována o svém právu na obnovení řízení nebo odvolání, které umožňují opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci včetně nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí:</p> <p style="padding-left: 20px;">— výslovně uvedla, že příkaz ke konfiskaci nenapadne,</p> <p>nebo</p> <p style="padding-left: 20px;">— nepodala návrh na obnovení řízení nebo odvolání v příslušné lhůtě.“</p>
--	--	-------------------	---------------------	---

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. g)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud g) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,	32006F0783	Čl. 8 odst. 2 písm. h)	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 2. Příslušný justiční orgán vykonávajícího státu, jak je vymezen právem tohoto státu, může rovněž odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud se zjistí, že: h) výkon příkazu ke konfiskaci je podle zákonných lhůt vykonávajícího státu promlčen, pokud na základě trestního práva tohoto státu spadá daný čin do jeho soudní pravomoci.
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. h)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud h) jde o rozhodnutí 1. vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, 2. vydané pro skutek spáchaný mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat, pokud by byl spáchán mimo území České republiky, 3. uvedené v § 278 odst. 2, a to v rozsahu, v jakém nelze vyslovit zabránění části takového majetku v obdobném trestním řízení vedeném v České republice, nebo	32006F0783	Čl. 8 odst. 2 písm. f) a 3	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 2. Příslušný justiční orgán vykonávajícího státu, jak je vymezen právem tohoto státu, může rovněž odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud se zjistí, že: f) příkaz ke konfiskaci se zakládá na trestním řízení ve věci trestných činů, které — jsou podle práva vykonávajícího státu považovány za činy zcela nebo částečně spáchané na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území, nebo — byly spáchány mimo území vydávajícího státu a právo vykonávajícího státu nepřipouští soudní řízení ve věci těchto činů, jsou-li spáchány mimo jeho území; 3. Pokud se příslušnému orgánu vykonávajícího státu jeví, že: — příkaz ke konfiskaci byl vydán za okolností, kdy byl příkaz ke konfiskaci vydán na základě rozšířených konfiskačních pravomocí uvedených v čl. 2 písm. d) bodě iii), a

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	4. uvedené v § 278 odst. 3, nebo			— příkaz ke konfiskaci je mimo oblast působnosti varianty, kterou vykonávající stát přijal podle čl. 3 odst. 2 rámcového rozhodnutí 2005/212/SVV, vykoná příkaz ke konfiskaci alespoň v rozsahu stanoveném pro podobné vnitrostátní případy v jeho právu.
Čl. I b. 158 [§ 284 odst. 2 písm. i)]	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (2) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud i) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.	32006F0783	Čl. 8 odst. 1	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat a vykonat příkaz ke konfiskaci, pokud není předloženo osvědčení podle článku 4 nebo pokud není úplné nebo zjevně neodpovídá příkazu ke konfiskaci.
Čl. I b. 158 (§ 284 odst. 4)	§ 284 Důvody pro neuznání rozhodnutí (4) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 2 písm. i) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.	32006F0783	Čl. 8 odst. 4	Článek 8 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 4. Příslušné orgány vykonávajícího státu zvláště zváží možnost konzultovat vhodným způsobem příslušné orgány vydávajícího státu předtím, než se rozhodnou odmítnout uznání a výkon příkazu ke konfiskaci podle odstavce 2 anebo omezit jeho výkon podle odstavce 3. Konzultace je povinná, pokud se rozhodnutí může zakládat na: — odstavci 1, — odst. 2 písm. a), e), f) nebo g), — odst. 2 písm. d) a nejsou poskytnuty informace podle čl. 9 odst. 3 nebo

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				— odstavci 3.
Čl. I b. 158 (§ 284 odst. 5)	<p>§ 284</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(5) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo b) nebo v odstavci 2 písm. a), e), f) nebo h) bodu 1 nebo 2, samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.</p>	32006F0783	Čl. 8 odst. 4 a 5	<p>Článek 8</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu</p> <p>4. Příslušné orgány vykonávajícího státu zvláště zvažují možnost konzultovat vhodným způsobem příslušné orgány vydávajícího státu předtím, než se rozhodnou odmítnout uznání a výkon příkazu ke konfiskaci podle odstavce 2 anebo omezit jeho výkon podle odstavce 3. Konzultace je povinná, pokud se rozhodnutí může zakládat na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odstavci 1, — odst. 2 písm. a), e), f) nebo g), — odst. 2 písm. d) a nejsou poskytnuty informace podle čl. 9 odst. 3 <p>nebo</p> <ul style="list-style-type: none"> — odstavci 3. <p>5. Není-li možné vykonat příkaz ke konfiskaci z důvodu, že majetek určený ke konfiskaci již byl konfiskován, ztratil se, byl zničen, nelze jej nalézt na místě uvedeném v osvědčení anebo místo, kde se nachází, nebylo uvedeno dostatečně přesně, a to ani po konzultaci s vydávajícím státem, je to neprodleně oznámeno příslušným orgánům vydávajícího státu.</p>
Čl. I b. 159 (§ 285 odst. 1)	<p>§ 285</p> <p>Uznání</p> <p>(1) Nejde-li o případ uvedený v § 281 odst. 2 nebo 3 nebo v § 283 odst. 1, anebo nevyužije-li samosoudce důvod pro neuznání nebo odložení uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu, uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2 a 3 se přitom užijí obdobně.</p>	32006F0783	Čl. 7 odst. 1	<p>Článek 7</p> <p>Uznání a výkon</p> <p>1. Příslušné orgány vykonávajícího státu uznají bez dalších formalit příkaz ke konfiskaci předaný v souladu s články 4 a 5 a neprodleně přijmou veškerá opatření nezbytná pro jeho výkon, neodvolají-li se na některý z důvodů k odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 8 nebo na některý z důvodů k odkladu podle článku 10.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 168 (§ 291)	§ 291 Náklady řízení Náklady řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu nese Česká republika. Pokud samosoudce považuje tyto náklady za mimořádně vysoké, postupuje obdobně podle § 55.	32006F0783	Čl. 20 odst. 2	Článek 20 Náklady 2. Pokud vykonávajícímu státu vznikly výdaje, které pokládá za vysoké nebo mimořádné, může vydávajícímu státu navrhnout, aby se o ně podělily. Vydávající stát tento návrh zváží na základě podrobného výčtu předaného vykonávajícím státem.
Čl. I b. 171 (§ 295a)	§ 295a Náklady Pokud příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o tom, že náklady spojené s uznáním a výkonem rozhodnutí považuje za mimořádně vysoké, soud postupuje obdobně podle § 46.	32006F0783	čl. 20 odst. 2	Článek 20 Náklady 2. Pokud vykonávajícímu státu vznikly výdaje, které pokládá za vysoké nebo mimořádné, může vydávajícímu státu navrhnout, aby se o ně podělily. Vydávající stát tento návrh zváží na základě podrobného výčtu předaného vykonávajícím státem.
Čl. I b. 173 (§ 297b odst. 2)	§ 297b Součinnost (2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů ke konfiskaci zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů ke konfiskaci vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.	32018R1805	Čl. 35	Článek 35 Statistiky 1. Členské státy pravidelně sbírají od příslušných orgánů souhrnné statistické údaje. Tyto statistiky vedou a každoročně je zasílají Komisi. Tyto statistiky uvádějí kromě informací uvedených v čl. 11 odst. 2 směrnice 2014/42/EU počet příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci, které daný členský stát obdržel od jiných členských států, jež byly uznány a vykonány, jakož i těch, jejichž uznání a výkon byly odmítnuty. 2. Členské státy rovněž každoročně zašlou Komisi následující statistiky, jsou-li tyto statistiky dostupné na ústřední úrovni v dotyčném členském státě: a) počet případů, kdy byla oběti nahrazena škoda nebo jí bylo přiznáno vrácení majetku získaného výkonem příkazu ke konfiskaci podle tohoto nařízení; a

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				b) průměrnou dobu nezbytnou pro výkon příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci podle tohoto nařízení.
Čl. I b. 173 (§ 297e)	§ 297e Oboustranná trestnost Příkaz ke konfiskaci vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.	32018R1805	Čl. 3 odst. 2	Článek 3 Trestné činy 2. V případě jiných trestných činů než uvedených v odstavci 1 může vykonávající stát podmínit uznání a výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci skutečností, že jednání, které vedlo k vydání příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, představuje trestný čin podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo popisu trestného činu podle práva vydávajícího státu.
Čl. I b. 173 (§ 297f odst. 1)	§ 297f Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci (1) Na rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci se přiměřeně užije § 283 odst. 2.	32018R1805	Čl. 18 odst. 1	Článek 18 Uznávání a výkon příkazů ke konfiskaci 1. Vykonávající orgán uzná příkaz ke konfiskaci předaný v souladu s článkem 14 a přijme opatření nezbytná pro jeho výkon stejným způsobem, jako je tomu u vnitrostátního příkazu ke konfiskaci vydaného orgánem vykonávajícího státu, pokud se vykonávající orgán nerozhodne uplatnit některý z důvodů k odmítnutí uznání a výkonu stanovených v článku 19 nebo některý z důvodů odkladu uvedených v článku 21.
Čl. I b. 173 (§ 297f odst. 3)	§ 297f Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci (3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 samosoudce v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu ke konfiskaci.	32018R1805	Čl. 26	Článek 26 Více příkazů 1. Pokud vykonávající orgán obdrží dva či více příkazů k zajištění nebo příkazů ke konfiskaci od různých členských států vydaných proti téže osobě a tato osoba nemá ve vykonávajícím státě dostatečný majetek, jenž by uspokojil všechny tyto příkazy, nebo pokud vykonávající orgán obdrží dva nebo více příkazů k zajištění

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>nebo příkazů ke konfiskaci týkajících se téže specificky určené věci tvořící součást majetku, vykonávající orgán rozhodne, který z příkazů se v souladu s právem vykonávajícího státu vykoná, aniž je dotčena možnost odkladu výkonu příkazu ke konfiskaci podle článku 21.</p> <p>2. Při přijímání svého rozhodnutí vykonávající orgán upřednostní, je-li to možné, zájmy obětí. Rovněž zohlední veškeré další relevantní okolnosti, včetně:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) skutečnosti, zda je daný majetek již zajištěn; b) dat vydání příslušných příkazů a dat jejich předání; c) závažnosti dotčeného trestného činu; a d) místa, kde byl trestný čin spáchán.
Čl. I b. 173 (§ 297f odst. 4)	<p>§ 297f</p> <p>Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci</p> <p>(4) Proti rozhodnutí, kterým se uznává a vykonává příkaz ke konfiskaci, nebo kterým se odmítá uznání a výkon příkazu ke konfiskaci, je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.</p>	32018R1805	Čl. 33 odst. 1	<p>Článek 33</p> <p>Opravné prostředky ve vykonávajícím státě proti uznání a výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci</p> <p>1. Dotčené osoby mají právo na účinnou právní ochranu ve vykonávajícím státě proti rozhodnutí o uznání a výkonu příkazů k zajištění podle článků 7 a příkazů ke konfiskaci podle článku 18. Právo na podání opravného prostředku se uplatní u soudu ve vykonávajícím státě v souladu s jeho právem. Pokud jde o příkazy ke konfiskaci, podání opravného prostředku může mít odkladný účinek, stanoví-li tak právo vykonávajícího státu.</p>
Čl. I b. 173 (§ 297g odst. 1)	<p>§ 297g</p> <p>Uznání příkazu ke konfiskaci</p> <p>(1) Pokud samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci na území České republiky, současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto příkazem vykoná. Ustanovení § 124 odst. 2 a 3 se užije obdobně.</p>	32018R1805	Čl. 18 odst. 1	<p>Článek 18</p> <p>Uznávání a výkon příkazů ke konfiskaci</p> <p>1. Vykonávající orgán uzná příkaz ke konfiskaci předaný v souladu s článkem 14 a přijme opatření nezbytná pro jeho výkon stejným způsobem, jako je tomu u vnitrostátního příkazu ke konfiskaci vydaného orgánem vykonávajícího státu, pokud se vykonávající orgán nerozhodne uplatnit některý</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				z důvodů k odmítnutí uznání a výkonu stanovených v článku 19 nebo některý z důvodů odkladu uvedených v článku 21.
Čl. I b. 173 (§ 297g odst. 2)	§ 297g Uznání příkazu ke konfiskaci (2) Příkaz ke konfiskaci, na jehož základě má být zaplacen peněžitá částka až do výše hodnoty výnosu z trestné činnosti, samosoudce uzná tak, že vysloví propadnutí nebo zabrání peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících obviněnému nebo zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v cizozemském rozhodnutí.	32018R1805	Čl. 18 odst. 3 věta první	Článek 18 Uznávání a výkon příkazů ke konfiskaci 3. Týká-li se příkaz ke konfiskaci peněžní částky a není-li vykonávající orgán schopen získat platbu dané částky, vykoná příkaz ke konfiskaci v souladu s odstavcem 1 u každé věci tvořící součást majetku, která je pro tento účel dostupná.
Čl. I b. 173 (§ 297g odst. 3)	§ 297g Uznání příkazu ke konfiskaci (3) V případě, že je samosoudce před uznáním příkazu ke konfiskaci informován o tom, že trest nebo ochranné opatření uložené příkazem ke konfiskaci byly již částečně vykonány v jiném státu nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se příkaz ke konfiskaci stal zčásti nevykonatelným, samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. V rozhodnutí v takovém případě samosoudce stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Obdobně samosoudce postupuje, pokud jiný členský stát vydal rozhodnutí o vrácení části majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 pro vydání této části majetku poškozenému.	32018R1805 32018R1805	Čl. 18 odst. 4 Čl. 29 odst. 2	Článek 18 Uznávání a výkon příkazů ke konfiskaci 4. Každá peněžní částka, která je získána nazpět na základě příkazu ke konfiskaci v jakémkoli jiném než vykonávajícím státě, se v plné výši odečte od částky, která má být konfiskována ve vykonávajícím státě. Článek 29 Vrácení zajištěného majetku oběti 2. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí vrátit zajištěný majetek oběti podle odstavce 1, přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že je dotčený majetek zajištěn, byl tento majetek vrácen v souladu s procesními pravidly vykonávajícího státu co nejdříve oběti, a to i prostřednictvím vydávajícího státu, je-li to nezbytné, a za podmínky, že: a) vlastnické právo oběti k uvedenému majetku není napadeno;

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>b) uvedený majetek není vyžadován jako důkaz v trestním řízení ve vykonávacím státě; a</p> <p>c) práva dotčených osob nejsou dotčena.</p> <p>Vykonávací orgán informuje vydávající orgán v případě, že majetek je přímo převeden oběti.</p>
Čl. I b. 173 (§ 297h odst. 1)	<p>§ 297h</p> <p>Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci</p> <p>(1) Za účelem zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci samosoudce vyrozumí organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, zda jde o majetkovou trestní sankci; v případě pochybnosti se dotáže orgánu jiného členského státu. Není-li to zřejmé z rozhodnutí, vyrozumí samosoudce tuto organizační složku státu o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě uznaného příkazu ke konfiskaci jiného členského státu a uvede, kdy rozhodnutí o uznání nabylo právní moci. Nejde-li o majetkovou trestní sankci, samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému orgánu jiného členského státu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.</p>	32018R1805	Čl. 30 odst. 6 a 7	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, s jiným majetkem než penězi, získaným v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci, se naloží v souladu s těmito pravidly:</p> <p>a) majetek může být prodán, přičemž s výnosy z prodeje musí být naloženo podle odstavce 7;</p> <p>b) majetek může být převeden vydávajícímu státu za podmínky, že pokud byl příkaz ke konfiskaci vydán na peněžní částku, udělil vydávající orgán souhlas s předáním majetku vydávajícímu státu;</p> <p>c) s výhradou písmene d), pokud nelze písmena a) a b) uplatnit, lze s majetkem naložit jiným způsobem v souladu s právem vykonávajícího státu; nebo</p> <p>d) se souhlasem vydávajícího státu lze majetek použít ve veřejném zájmu nebo pro sociální účely ve vykonávacím státě v souladu s jeho právem.</p> <p>7. Pokud není k příkazu ke konfiskaci připojeno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti v souladu s odstavci 1 až 5, nebo pokud není mezi zúčastněnými členskými státy dohodnuto jinak, naloží vykonávací stát s penězi získanými v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci takto:</p> <p>a) pokud se částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci rovná 10 000 EUR, nebo je nižší, případně vykonávajícímu státu; nebo</p> <p>b) pokud je částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci vyšší než 10 000 EUR, 50 % z ní převede vykonávací stát vydávajícímu státu.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 173 (§ 297h odst. 2)	<p>§ 297h</p> <p>Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci</p> <p>(2) Samosoudce dále neprodleně upozorní orgán jiného členského státu, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci jiného členského státu informován o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku, s takovým majetkem bude dále nakládáno jako s majetkem České republiky.</p>	32018R1805	Čl. 25 odst. 1	<p>Článek 25</p> <p>Komunikace</p> <p>1. Je-li to nezbytné, vydávající orgán a vykonávající orgán se neprodleně navzájem konzultují, aby zajistily účinné uplatňování tohoto nařízení, a to za použití jakýchkoli vhodných komunikačních prostředků.</p>
Čl. I b. 173 (§ 297h odst. 3)	<p>§ 297h</p> <p>Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci</p> <p>(3) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně samosoudce zruší své předchozí rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, samosoudce po zrušení svého předchozího rozhodnutí uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. Je-li to potřebné pro zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci, rozhodne též o zajištění majetku, kterého se rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci týká. Zrušující rozhodnutí a případně též nové rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci ve zbylém rozsahu samosoudce doručí osobě, vůči níž příkaz ke konfiskaci</p>	32018R1805 32018R1805	Čl. 27 odst. 3 Čl. 18 odst. 4	<p>Článek 27</p> <p>Ukončení výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci</p> <p>3. Vykonávající orgán ukončí výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, nebyl-li výkon již ukončen, jakmile byl vydávajícím orgánem informován v souladu s odstavcem 2. Vykonávající orgán zašle bez zbytečného odkladu potvrzení o ukončení vydávajícímu státu, a to jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.</p> <p>Článek 18</p> <p>Uznávání a výkon příkazů ke konfiskaci</p> <p>4. Každá peněžní částka, která je získána nazpět na základě příkazu ke konfiskaci v jakémkoli jiném než vykonávajícím státě, se v plné výši odečte od částky, která má být konfiskována ve vykonávajícím státě.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, a organizační složce státu uvedené v odstavci 1.			
Čl. I b. 173 (§ 297h odst. 4)	<p>§ 297h</p> <p>Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci</p> <p>(4) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o tom, že propadlý nebo zabraný majetek má být na základě rozhodnutí jiného členského státu vrácen poškozenému nebo že probíhá řízení o vrácení propadlého nebo zabraného majetku poškozenému, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Je-li výsledkem řízení v jiném členském státu rozhodnutí o vrácení majetku poškozenému, samosoudce postupuje obdobně podle odstavce 3 a zároveň rozhodne o vydání majetku poškozenému; přitom postupuje přiměřeně podle § 80 trestního řádu.</p>	32018R1805	Čl. 30 odst. 2	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>2. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí vrátit zkonfiskovaný majetek oběti podle odstavce 1, přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že je dotčený majetek zkonfiskován, byl co nejdříve vrácen oběti, a to i prostřednictvím vydávajícího státu, je-li to nezbytné. Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že majetek je převeden přímo oběti.</p>
Čl. I b. 173 (§ 297h odst. 6)	<p>§ 297h</p> <p>Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci</p> <p>(6) Pokud je samosoudce orgánem jiného členského státu vyrozuměn o rozhodnutí, kterým byl poškozenému v jiném členském státu přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, nebo o skutečnosti, že v tomto členském státě probíhá řízení o takovém nároku poškozeného, samosoudce předá tuto informaci ministerstvu a zašle mu pravomocné rozhodnutí, kterým byl uznán příkaz ke konfiskaci, pro účely postupu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. Samosoudce vyrozumí ministerstvo o tom, na jaký účet má příslušnou část sdíleného majetku zaslat, a o dalších skutečnostech</p>	32018R1805	Čl. 30 odst. 5	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>5. Probíhá-li stále řízení o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti ve vydávajícím státě, vydávající orgán o tom informuje vykonávající orgán. Vykonávající stát se zdrží nakládání s konfiskovaným majetkem do doby, než mu bude sděleno, že bylo vydáno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti, a to i v případě, že příkaz ke konfiskaci již byl vykonán.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	týkajících se majetkové trestní sankce významných z hlediska uspokojení nároků poškozených podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.			
Čl. I b. 173 (§ 297h odst. 7)	§ 297h Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci (7) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při výkonu trestu nebo ochranného opatření obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu.	32018R1805	Čl. 23 odst. 1	Článek 23 Právo rozhodné pro výkon 1. Výkon příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci se řídí právem vykonávajícího státu a pouze jeho orgány mají pravomoc rozhodnout o postupech jeho výkonu a stanovit všechna s tím související opatření.
Čl. I b. 173 (§ 297i)	§ 297i Odložení výkonu příkazu ke konfiskaci Samosoudce odloží výkon příkazu ke konfiskaci podle čl. 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.	32018R1805	Čl. 21 odst. 1	Článek 21 Odklad výkonu příkazů ke konfiskaci 1. Vykonávající orgán může odložit uznání nebo výkon příkazu ke konfiskaci předaného v souladu s článkem 14, jestliže: a) by jeho výkon mohl narušit probíhající trestní vyšetřování, přičemž výkon příkazu ke konfiskaci může být odložen na dobu, kterou považuje vykonávající orgán za přiměřenou; b) se v případě příkazu ke konfiskaci týkajícího se určité peněžní částky vykonávající orgán domnívá, že hrozí nebezpečí, že celková hodnota získaná z výkonu daného příkazu ke konfiskaci může značně překročit částku uvedenou v příkazu ke konfiskaci vzhledem k současnému výkonu příkazu ke konfiskaci ve více členských státech; c) je daný majetek již předmětem probíhajícího řízení o konfiskaci ve vykonávajícím státě; nebo d) je uplatněn opravný prostředek uvedený v článku 33.
Čl. I b. 173	§ 297j	32018R1805	Čl. 2 odst. 2	Článek 2

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
(§ 297j odst. 1)	Příkaz ke konfiskaci (1) Příkazem ke konfiskaci je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí soudu, kterým se ukládá propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části anebo věci.			Definice 2. „příkazem ke konfiskaci“ pravomocný trest nebo opatření uložené soudem, které navazuje na řízení v souvislosti s trestným činem, a které vede k trvalému odnětí majetku fyzické nebo právnické osoby;
Čl. I b. 173 [§ 297k odst. 2 písm. a)]	§ 297k Informační povinnost (2) Předseda senátu na základě informace od ministerstva neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že a) existuje oprávněná osoba podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, jejíž právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva nezaniklo, pokud tuto skutečnost neuvedl již v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci,	32018R1805	Čl. 30 odst. 1	Článek 30 Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku 1. Pokud vydávající orgán nebo jiný příslušný orgán vydávajícího státu vydal v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodnutí vrátit zkonfiskovaný majetek oběti nebo jí nahradit škodu, uvede vydávající orgán informace o tomto rozhodnutí v osvědčení o příkazu ke konfiskaci nebo informuje vykonávající orgán o tomto rozhodnutí později.
Čl. I b. 173 (§ 297l odst. 1)	§ 297l Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem (1) Souhlas s použitím majetku podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 uděluje jinému členskému státu Ministerstvo financí po zjištění stanoviska soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni. Ministerstvo financí si rovněž vyžaduje od jiného členského státu souhlas s takovým použitím majetku v České republice, a to na návrh organizační složky státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím	32018R1805	Čl. 30 odst. 6 písm. d)	Článek 30 Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku 6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, s jiným majetkem než penězi, získaným v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci, se naloží v souladu s těmito pravidly: d) se souhlasem vydávajícího státu lze majetek použít ve veřejném zájmu nebo pro sociální účely ve vykonávajícím státě v souladu s jeho právem.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s takovým majetkem.			
Čl. I b. 173 (§ 2971 odst. 2)	<p>§ 2971</p> <p>Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem</p> <p>(2) K uzavření dohody s jiným členským státem ohledně sdílení majetku podle čl. 30 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni nebo který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni. Na žádost poskytne soud Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.</p>	32018R1805	Čl. 30 odst. 7	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>7. Pokud není k příkazu ke konfiskaci připojeno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti v souladu s odstavci 1 až 5, nebo pokud není mezi zúčastněnými členskými státy dohodnuto jinak, naloží vykonávající stát s penězi získanými v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci takto:</p> <p>a) pokud se částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci rovná 10 000 EUR, nebo je nižší, případně vykonávajícímu státu; nebo</p> <p>b) pokud je částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci vyšší než 10 000 EUR, 50 % z ní převede vykonávající stát vydávajícímu státu.</p>
Čl. I b. 173 (§ 2971 odst. 3)	<p>§ 2971</p> <p>Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem</p> <p>(3) Sdílené věci nebo peněžní prostředky získané jejich zpeněžením předává do jiného členského státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky; tato organizační složka je rovněž příslušná k převzetí sdílených věcí z jiného členského státu. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce je touto organizační složkou státu ministerstvo.</p>	32018R1805	Čl. 30 odst. 2 až 4, 6 písm. b) a 7	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>2. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí vrátit zkonfiskovaný majetek oběti podle odstavce 1, přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že je dotčený majetek zkonfiskován, byl co nejdříve vrácen oběti, a to i prostřednictvím vydávajícího státu, je-li to nezbytné. Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že majetek je převeden přímo oběti.</p> <p>3. Pokud vykonávající orgán nemůže vrátit oběti majetek podle odstavce 2, avšak v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci ve vztahu k tomuto majetku byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely vrácení odpovídající peněžní částka, je-li to nezbytné prostřednictvím vydávajícího státu. Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				<p>4. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí o náhradě škody oběti podle odstavce 1 a v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely náhrady škody odpovídající peněžní částka ve výši, jež nepřesahuje částku určenou v osvědčení, je-li to nezbytné i prostřednictvím vydávajícího státu. Vydávající orgán je vykonávajícím orgánem informován v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7.</p> <p>6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, s jiným majetkem než penězi, získaným v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci, se naloží v souladu s těmito pravidly:</p> <p>b) majetek může být převeden vydávajícímu státu za podmínky, že pokud byl příkaz ke konfiskaci vydán na peněžní částku, udělil vydávající orgán souhlas s předáním majetku vydávajícímu státu;</p> <p>7. Pokud není k příkazu ke konfiskaci připojeno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti v souladu s odstavci 1 až 5, nebo pokud není mezi zúčastněnými členskými státy dohodnuto jinak, naloží vykonávající stát s penězi získanými v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci takto:</p> <p>a) pokud se částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci rovná 10 000 EUR, nebo je nižší, případně vykonávajícímu státu; nebo</p> <p>b) pokud je částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci vyšší než 10 000 EUR, 50 % z ní převede vykonávající stát vydávajícímu státu.</p>
Čl. I b. 173 (§ 297m odst. 1)	<p>§ 297m</p> <p>Sdílení nákladů</p> <p>(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný soud, který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni.</p>	32018R1805	Čl. 31 odst. 2	<p>Článek 31</p> <p>Náklady</p> <p>2. Vykonávající orgán může navrhnout vydávajícímu orgánu, aby byly tyto náklady sdíleny, pokud se před výkonem příkazu k zajištění či příkazu ke konfiskaci nebo po jeho provedení ukáže, že výkon příkazu představuje vysoké či mimořádné náklady.</p> <p>K takovým návrhům se připojí podrobný rozpis nákladů vzniklých vykonávajícímu orgánu. V návaznosti na takový návrh se vydávající orgán</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				a vykonávací orgán navzájem konzultují. Ve vhodných případech může tyto konzultace usnadnit Eurojust. Tyto konzultace, či přinejmenším jejich výsledek, se zaznamenávají jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.
Čl. I b. 173 (§ 297m odst. 2)	§ 297m Sdílení nákladů (2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni.	32018R1805	Čl. 31 odst. 2	Článek 31 Náklady 2. Vykonávací orgán může navrhnout vydávajícímu orgánu, aby byly tyto náklady sdíleny, pokud se před výkonem příkazu k zajištění či příkazu ke konfiskaci nebo po jeho provedení ukáže, že výkon příkazu představuje vysoké či mimořádné náklady. K takovým návrhům se připojí podrobný rozpis nákladů vzniklých vykonávacímu orgánu. V návaznosti na takový návrh se vydávající orgán a vykonávací orgán navzájem konzultují. Ve vhodných případech může tyto konzultace usnadnit Eurojust. Tyto konzultace, či přinejmenším jejich výsledek, se zaznamenávají jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu.
Čl. I b. 173 (§ 297n)	§ 297n Regresní nároky Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.	32018R1805	Čl. 34 odst. 1	Článek 34 Náhrada 1. Pokud vykonávací stát odpovídá podle svého práva za škodu způsobenou dotčené osobě v souvislosti s výkonem příkazu k zajištění předaným podle článku 4 nebo příkazu ke konfiskaci předaným podle článku 14, nahradí vydávající stát vykonávacímu státu jakoukoli škodu vyplacenou dotčené osobě. Pokud však může vydávající stát prokázat vykonávacímu státu, že tato škoda, nebo její část, byla způsobena výlučně jednáním vykonávacího státu, vydávající stát a vykonávací stát se vzájemně dohodnou na výši náhrady.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 174 [§ 299 odst. 1 písm. b)]	<p>§ 299</p> <p>Podmínky pro převzetí rozhodnutí</p> <p>(1) Rozhodnutí jiného členského státu se převezme při splnění podmínek uvedených v § 300 odst. 1 za účelem jeho uznání a výkonu, nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v tomto jiném členském státu nebo v České republice, je-li státním občanem České republiky, a</p> <p>b) nemá na jejím území obvyklé bydliště, ale po výkonu trestu nebo ochranného opatření má být do České republiky vyhoštěna na základě takového rozhodnutí nebo jiného pravomocného rozhodnutí anebo opatření vydaných soudem, správním orgánem nebo jiným orgánem v důsledku takového rozhodnutí.</p>	32008F0909	Čl. 4 odst. 1 písm. b)	<p>Článek 4</p> <p>Kritéria pro postoupení rozsudku a osvědčení jinému členskému státu</p> <p>1. Pokud se odsouzená osoba nachází ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě a dala souhlas v těch případech, kdy je to podle článku 6 nutné, lze rozsudek a osvědčení, jehož jednotný formulář je obsažen v příloze I, postoupit jednomu z těchto členských států:</p> <p>b) členskému státu státní příslušnosti, který není členským státem, v němž odsouzená osoba žije, ale do kterého bude vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu, na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení obsaženého v rozsudku anebo v soudním či správním rozhodnutí nebo v jiném opatření přijatém v důsledku odsuzujícího rozsudku, nebo</p>
Čl. I b. 174 [§ 300 odst. 1 písm. b)]	<p>§ 300</p> <p>(1) Rozhodnutí jiného členského státu lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu pouze, pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, souhlasila s jeho zasláním do České republiky; tento souhlas se nevyžaduje</p> <p>b) u osoby, která má být po výkonu trestu nebo ochranného opatření do České republiky vyhoštěna na základě takového rozhodnutí nebo jiného pravomocného rozhodnutí anebo opatření vydaných soudem, správním orgánem nebo jiným orgánem v důsledku takového rozhodnutí,</p>	32008F0909	Čl. 6 odst. 2 písm. b)	<p>Článek 6</p> <p>Stanovisko a vyrozmění odsouzené osoby</p> <p>2. Souhlas odsouzené osoby se nevyžaduje v případech, kdy se rozsudek společně s osvědčením postupuje:</p> <p>b) členskému státu, do kterého bude odsouzená osoba vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu, na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení obsaženém v rozsudku anebo v soudním či správním rozhodnutí nebo v jiném opatření přijatém v důsledku odsuzujícího rozsudku;</p>
Čl. I b. 132 (§ 302 odst. 2)	<p>§ 302</p> <p>Řízení o uznání a výkonu</p>	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. b)	<p>Článek 9</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, soud řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí může ukončit. V takovém případě o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.			1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud: b) nejsou splněna kritéria stanovená v čl. 4 odst. 1;
Čl. I b. 133 (§ 304 odst. 3)	§ 304 Rozhodnutí o uznání a výkonu (3) Nelze-li rozhodnutí o uznání a výkonu doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, soud může řízení ukončit. V takovém případě o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce.	32008F0909	Čl. 21 písm. b)	Článek 20 Informace poskytované vykonávajícím státem Příslušný orgán vykonávajícího státu uvědomí bez odkladu jakýmkoli způsobem umožňujícím vyhotovení písemného záznamu příslušný orgán vydávajícího státu: b) o skutečnosti, že v praxi není možné trest vykonat, protože po postoupení rozsudku a osvědčení vykonávajícímu státu nelze odsouzenou osobu na území vykonávajícího státu nalézt; v tomto případě nemá vykonávající stát povinnost výkon trestu provést;
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. a)]	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. c)	Článek 9 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud: c) by byl výkon trestu v rozporu se zásadou překážky věci pravomocně rozhodnuté;
Čl. I b. 177		32008F0909	Čl. 7 odst. 3 a 4	Článek 7 Oboustranná trestnost

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
[§ 305 odst. 1 písm. b)]	<p>§ 305</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud</p> <p>b) by skutek nenaplnoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,</p>	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. d)	<p>3. U jiných trestných činů, než na které se vztahuje odstavec 1, může vykonávající stát podmínit uznání rozsudku a výkon trestu tím, že se rozsudek týká činů, které jsou rovněž trestnými činy podle práva vykonávajícího státu, nezávisle na znacích skutkové podstaty nebo na popisu trestného činu.</p> <p>4. Každý členský stát může při přijetí tohoto rámcového rozhodnutí nebo později uvést v prohlášení, které oznámí generálnímu sekretariátu Rady, že nebude uplatňovat odstavec 1. Toto prohlášení lze kdykoli odvolat. Tato prohlášení nebo jejich odvolání se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.</p> <p>Článek 9</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud:</p> <p>d) se rozsudek v případě uvedeném v čl. 7 odst. 3, a učinil-li vykonávající stát prohlášení podle čl. 7 odst. 4, v případě uvedeném v čl. 7 odst. 1 týká činu, který by podle práva vykonávajícího státu nebyl trestným činem. Pokud se však rozsudek týká daňových, celních a devizových věcí, nesmí být jeho výkon odmítnut z toho důvodu, že právo vykonávajícího státu neukládá stejný druh daně nebo poplatku nebo neobsahuje stejná daňová, celní a devizová ustanovení jako právo vydávajícího státu;</p>
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. c)]	<p>§ 305</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud</p> <p>c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,</p>	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. f)	<p>Článek 9</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud:</p> <p>f) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu, která znemožňuje výkon trestu;</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. d)]	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. g)	Článek 9 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud: g) byl trest uložen osobě, která podle práva vykonávajícího státu dosud nemohla být z důvodu svého věku trestně odpovědná za čin, pro nějž byl rozsudek vynesen;
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. e)]	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud e) výměra dosud nevykonaného trestu nebo ochranného opatření činila v době doručení takového rozhodnutí soudu méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. h)	Článek 9 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud: h) v okamžiku, kdy příslušný orgán vykonávajícího státu obdržel rozsudek, zbývalo do konce výkonu trestu méně než šest měsíců;
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. f)]	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže 1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo	32009F0299	Čl. 5 bod 1)	Článek 5 Změny rámcového rozhodnutí 2008/909/SVV Rámcové rozhodnutí 2008/909/SVV se mění takto: 1) V článku 9 odst. 1 se písmeno i) nahrazuje tímto: „i) podle osvědčení uvedeného v článku 4 se dotyčná osoba nezúčastnila osobně soudního jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, pokud ovšem osvědčení neuvádí, že tato osoba v souladu s dalšími procesními požadavky vymezenými vnitrostátním právem vydávajícího státu: i) byla včas

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,</p> <p>2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo</p> <p>3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,</p>			<p>— osobně předvolána, a tudíž vyrozuměna o plánovaném datu a místě konání jednání soudu, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, nebo jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místě konání jednání soudu tak, aby bylo možné jednoznačně určit, že o plánovaném jednání soudu věděla,</p> <p>a</p> <p>— byla informována, že rozhodnutí může být vydáno, pokud se jednání soudu nezúčastní,</p> <p>nebo</p> <p>ii) o plánovaném jednání soudu věděla a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhajoval, a byla tímto zástupcem skutečně na jednání soudu obhajována</p> <p>nebo</p> <p>iii) poté, co obdržela rozhodnutí a byla výslovně informována o svém právu na obnovení řízení nebo odvolání, které umožňují opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci včetně nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí:</p> <p>— výslovně uvedla, že rozhodnutí nenapadne,</p> <p>nebo</p> <p>— nepodala návrh na obnovení řízení nebo odvolání v příslušné lhůtě.“</p>
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. g)]	<p>§ 305</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud</p> <p>g) uložený trest nebo ochranné opatření zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní</p>	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. k)	<p>Článek 9</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud:</p> <p>k) uložený trest zahrnuje opatření psychiatrické či zdravotní péče nebo jiné opatření spojené se zbavením osobní svobody, které, aniž je dotčen čl. 8 odst. 3,</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,			nemůže být vykonáno vykonávajícím státem s ohledem na jeho právní řád či zdravotnický systém;
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. h)]	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím by byl podle právního řádu České republiky promlčen,	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. e)	Článek 9 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud: e) je výkon trestu podle práva vykonávajícího státu promlčen;
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. i)]	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud i) příslušný orgán jiného členského státu, který byl soudem požádán o souhlas se stíháním osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nebo s výkonem trestu nebo ochranného opatření vůči takové osobě v České republice pro jiný trestný čin spáchaný před jejím předáním do České republiky než pro ten, pro který byla předána, takový souhlas neudělil,	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. j)	Článek 9 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud: j) vykonávající stát před přijetím rozhodnutí v souladu s čl. 12 odst. 1 podá žádost v souladu s čl. 18 odst. 3 a vydávající stát nedá v souladu s čl. 18 odst. 2 písm. g) souhlas s tím, aby byla dotčená osoba stíhána, odsouzena nebo jinak zbavena osobní svobody ve vykonávajícím státě za jiný trestný čin, než kvůli kterému byla předána, a kterého se dopustila před svým předáním;
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. j)]	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud j) jde o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. l) a 2	Článek 9 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud:

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	České republiky na palubě lodí nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo			1) se rozsudek týká trestného činu, který je podle práva vykonávajícího státu považován za čin, který byl spáchán zcela nebo z větší či podstatné části na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území. 2. Jakékoliv rozhodnutí podle odst. 1 písm. 1) týkající se trestného činu, který byl zčásti spáchán na území vykonávajícího státu nebo na místě rovnocenném jeho území, přijme příslušný orgán vykonávajícího státu za výjimečných okolností a na základě individuálního posouzení případu, přičemž zohlední zvláštní okolnosti případu a zejména otázku, zda se větší či podstatná část předmětného jednání nebo opomenutí uskutečnila ve vydávajícím státě.
Čl. I b. 177 [§ 305 odst. 1 písm. k)]	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Soud nemusí uznat rozhodnutí soudu jiného členského státu, pokud k) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.	32008F0909	Čl. 9 odst. 1 písm. a)	Článek 9 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznání rozsudku a výkon trestu, pokud: a) osvědčení uvedené v článku 4 není úplné nebo zjevně neodpovídá rozsudku a nebylo doplněno nebo opraveno v přiměřené lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu;
Čl. I b. 177 (§ 305 odst. 3)	§ 305 Důvody pro neuznání rozhodnutí (3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. k) předseda senátu vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl	32008F0909	Čl. 9 odst. 3	Článek 9 Důvody k odmítnutí uznání a výkonu 3. Než příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodne o odmítnutí uznání rozsudku a výkonu trestu, konzultuje v případech uvedených v odst. 1 písm. a), b), c), i), k) a l) vhodným způsobem příslušný orgán vydávajícího státu a v případě potřeby ho požádá o neprodlené poskytnutí dalších nezbytných dodatkových informací.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, soud nemusí uznat rozhodnutí.			
Čl. I b. 177 (§ 305 odst. 4)	<p style="text-align: center;">§ 305</p> <p style="text-align: center;">Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), f) g) nebo j), předseda senátu si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.</p>	32008F0909	Čl. 9 odst. 3	<p style="text-align: center;">Článek 9</p> <p style="text-align: center;">Důvody k odmítnutí uznání a výkonu</p> <p>3. Než příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodne o odmítnutí uznání rozsudku a výkonu trestu, konzultuje v případech uvedených v odst. 1 písm. a), b), c), i), k) a l) vhodným způsobem příslušný orgán vydávajícího státu a v případě potřeby ho požádá o neprodlené poskytnutí dalších nezbytných dodatkových informací.</p>
Čl. I b. 179 (§ 306 odst. 1)	<p style="text-align: center;">§ 306</p> <p style="text-align: center;">Uznání a výkon</p> <p>(1) Nejde-li o případ uvedený v § 302 odst. 2 nebo 3 nebo v § 304 odst. 1, anebo nevyužije-li soud některý z důvodů pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2, 3 a 5 se přitom užití obdobně.</p>	32008F0909	Čl. 8 odst. 1	<p style="text-align: center;">Článek 8</p> <p style="text-align: center;">Uznání rozsudku a výkon trestu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu uzná rozsudek postoupený v souladu s článkem 4 a postupem podle článku 5 a neprodleně přijme veškerá opatření nezbytná pro výkon trestu, nerozhodne-li se uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu stanovených v článku 9.</p>
Čl. I b. 185 [§ 315 odst. 1 písm. b)]	<p style="text-align: center;">§ 315</p> <p style="text-align: center;">Podmínky pro zaslání rozhodnutí k uznání a výkonu</p> <p>(1) Je-li to vhodné a účelné z hlediska zajištění úspěšného začlenění osoby, vůči níž rozhodnutí směřuje, do společnosti, nebo z hlediska zajištění její úspěšné léčby, může soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni, na žádost této osoby nebo i bez takové žádosti toto rozhodnutí zaslat</p>	32008F0909	Čl. 4 odst. 1 písm. b)	<p style="text-align: center;">Článek 4</p> <p style="text-align: center;">Kritéria pro postoupení rozsudku a osvědčení jinému členskému státu</p> <p>1. Pokud se odsouzená osoba nachází ve vydávajícím nebo vykonávajícím státě a dala souhlas v těch případech, kdy je to podle článku 6 nutné, lze rozsudek a osvědčení, jehož jednotný formulář je obsažen v příloze I, postoupit jednomu z těchto členských států:</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	příslušnému orgánu jiného členského státu za účelem uznání a výkonu, pokud se tato osoba nachází na území tohoto členského státu nebo na území České republiky, a b) je státním občanem tohoto členského státu, nemá na jeho území obvyklé bydliště, ale po výkonu trestu nebo ochranného opatření do něj bude vyhoštěna na základě tohoto rozhodnutí nebo pravomocného rozhodnutí vydaného ve správním řízení v důsledku tohoto rozhodnutí, nebo			b) členskému státu státní příslušnosti, který není členským státem, v němž odsouzená osoba žije, ale do kterého bude vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu, na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení obsaženého v rozsudku anebo v soudním či správním rozhodnutí nebo v jiném opatření přijatém v důsledku odsuzujícího rozsudku, nebo
Čl. I b. 187 [§ 315 odst. 3 písm. b)]	§ 315 Podmínky pro zaslání rozhodnutí k uznání a výkonu (3) Rozhodnutí lze do jiného členského státu zaslat pouze s předchozím písemným souhlasem osoby, vůči níž směřuje; tento souhlas se nevyžaduje b) u osoby, která má být po výkonu trestu nebo ochranného opatření do tohoto členského státu z České republiky vyhoštěna na základě tohoto rozhodnutí nebo pravomocného rozhodnutí vydaného ve správním řízení v důsledku tohoto rozhodnutí,	32008F0909	Čl. 6 odst. 2 písm. b)	Článek 6 Stanovisko a vyzoomění odsouzené osoby 2. Souhlas odsouzené osoby se nevyžaduje v případech, kdy se rozsudek společně s osvědčením postupuje: b) členskému státu, do kterého bude odsouzená osoba vypovězena, jakmile bude propuštěna z výkonu trestu, na základě příkazu k vyhoštění nebo vypovězení obsaženém v rozsudku anebo v soudním či správním rozhodnutí nebo v jiném opatření přijatém v důsledku odsuzujícího rozsudku;
Čl. I b. 132 (§ 326 odst. 2)	§ 326 Řízení o uznání a výkonu (2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, soud řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí může ukončit. V takovém případě o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.	32008F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. b)	Článek 11 Důvody k odmítnutí uznání a dohledu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uzнат rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud b) nejsou splněna kritéria stanovená v čl. 5 odst. 1 nebo 2 nebo čl. 6 odst. 4;

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 133 (§ 327 odst. 4)	<p>§ 327</p> <p>Rozhodnutí o uznání a výkonu</p> <p>(4) Rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Nelze-li rozhodnutí doručit osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, z důvodu jejího neznámého pobytu, samosoudce může řízení ukončit. V takovém případě o jeho ukončení, včetně uvedení důvodu takového postupu, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.</p>	32008F0947	Čl. 20 odst. 1	<p>Článek 20</p> <p>Konec pravomoci vykonávajícího státu</p> <p>1. Skrývá-li se odsouzená osoba nebo nemá-li nadále oprávněný obvyklý pobyt ve vykonávajícím státě, může příslušný orgán vykonávajícího státu předat pravomoc vykonávat dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty a přijímat veškerá další rozhodnutí související s rozsudkem zpět příslušnému orgánu vydávajícího státu.</p>
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. a)]	<p>§ 328</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p> <p>a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,</p>	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. c)	<p>Článek 11</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a dohledu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud</p> <p>c) by byly uznání rozsudku a převzetí odpovědnosti za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty v rozporu se zásadou překážky věci pravomocně rozhodnuté;</p>
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. b)]	<p>§ 328</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p>	3200F0947	Čl. 10 odst. 4	<p>Článek 10</p> <p>Oboustranná trestnost</p> <p>4. Každý členský stát může při přijetí rámcového rozhodnutí nebo později uvést v prohlášení, které oznámí generálnímu sekretariátu Rady, že nebude uplatňovat odstavec 1. Toto prohlášení lze kdykoli odvolat. Tato prohlášení nebo jejich odvolání prohlášení se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	b) by skutek nenaplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu uznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. d)	<p>Článek 11</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a dohledu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud</p> <p>d) se rozsudek v případech uvedených v čl. 10 odst. 3, a učinil-li vykonávající stát prohlášení podle čl. 10 odst. 4, v případě uvedeném v čl. 10 odst. 1 týká činu, který by podle práva vykonávajícího státu nebyl trestným činem. Pokud se však rozsudek týká daňových, celních a devizových věcí, nesmí být jeho výkon nebo případně výkon rozhodnutí o probaci odmítnut z toho důvodu, že právo vykonávajícího státu neukládá stejný druh daně nebo neobsahuje stejná daňová, celní a devizová ustanovení jako právo vydávajícího státu;</p>
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. c)]	<p>§ 328</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p> <p>c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,</p>	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. f)	<p>Článek 11</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a dohledu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud</p> <p>f) právo vykonávajícího státu stanoví imunitu, která znemožňuje dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty;</p>
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. d)]	<p>§ 328</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p>	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. g)	<p>Článek 11</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a dohledu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin,			g) odsouzená osoba nemůže být podle práva vykonávajícího státu z důvodu svého věku trestně odpovědná za čin, pro nějž byl rozsudek vynesen;
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. e)]	§ 328 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud e) délka, po kterou mají být trest, ochranné opatření, dohled, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost vykonávány, činila v době doručení takového rozhodnutí soudu méně než 6 měsíců; nelze-li výkonu dosáhnout jinak, lze rozhodnutí uznat a vykonat i v tomto případě,	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. j)	Článek 11 Důvody k odmítnutí uznání a dohledu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud j) je délka probačního opatření nebo alternativního trestu kratší než šest měsíců nebo
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. f)]	§ 328 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, ledaže 1. byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místě konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místě konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,	32009F0299	Čl. 6 bod 1)	Článek 6 Změny rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV Rámcové rozhodnutí 2008/947/SVV se mění takto: 1) V čl. 11 odst. 1 se písmeno h) nahrazuje tímto: „h) podle osvědčení uvedeného v článku 6 se dotyčná osoba osobně nezúčastnila soudního jednání, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, pokud se ovšem v osvědčení neuvádí, že tato osoba v souladu s dalšími procesními požadavky vymezenými vnitrostátním právem vydávajícího státu: i) byla včas — osobně předvolána, a tudíž vyzrozuměna o plánovaném datu a místě konání jednání soudu, ve kterém bylo vydáno dané rozhodnutí, nebo jiným způsobem skutečně převzala úřední informaci o plánovaném datu a místě konání jednání soudu tak, aby bylo možné jednoznačně určit, že o plánovaném jednání soudu věděla,

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>2. věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo</p> <p>3. poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět,</p>			<p>a</p> <ul style="list-style-type: none"> — byla informována, že rozhodnutí může být vydáno, pokud se jednání soudu nezúčastní, <p>nebo</p> <p>ii) o plánovaném jednání soudu věděla a zmocnila svého právního zástupce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven státem, aby ji na jednání soudu obhajoval, a byla tímto zástupcem skutečně na jednání soudu obhajována</p> <p>nebo</p> <p>iii) poté, co obdržela rozhodnutí a byla výslovně informována o svém právu na obnovení řízení nebo odvolání, které umožňují opětovné přezkoumání skutkové podstaty věci včetně nových důkazů a které mohou vést ke změně původního rozhodnutí:</p> <ul style="list-style-type: none"> — výslovně uvedla, že rozhodnutí nenapadne, <p>nebo</p> <ul style="list-style-type: none"> — nepodala návrh na obnovení řízení nebo odvolání v příslušné lhůtě.“
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. g)]	<p>§ 328</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p> <p>g) uložený trest, ochranné opatření, přiměřené omezení nebo přiměřená povinnost zahrnují takové opatření zdravotní péče, které nelze s ohledem na právní řád České republiky nebo na její systém zdravotnictví v České republice vykonat,</p>	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. i)	<p>Článek 11</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a dohledu</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud</p> <p>i) rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci stanoví zdravotní nebo terapeutické léčení, nad kterým, aniž je dotčen článek 9, není vykonávající stát schopen s ohledem na svůj právní či zdravotnický systém vykonávat dohled;</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. h)]	§ 328 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud h) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky,	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. e)	Článek 11 Důvody k odmítnutí uznání a dohledu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud e) je výkon trestu podle práva vykonávajícího státu promlčen a týká se jednání spadajícího podle vnitrostátního práva vykonávajícího státu do jeho pravomoci;
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. i)]	§ 328 Důvody pro neuznání rozhodnutí (1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud i) jde o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla, nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. k) a 2	Článek 11 Důvody k odmítnutí uznání a dohledu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud k) se rozsudek týká trestného činu, který je podle práva vykonávajícího státu považován za čin, který byl zcela nebo zčásti spáchán na jeho území nebo na místě rovnocenném jeho území. 2. Jakékoli rozhodnutí podle odst. 1 písm. k) týkající se trestného činu, který byl zčásti spáchán na území vykonávajícího státu nebo na místě rovnocenném jeho území, přijme příslušný orgán vykonávajícího státu pouze ve výjimečných případech a na základě individuálního posouzení případu, přičemž zohlední zvláštní okolnosti případu a zejména otázku, zda se větší či podstatná část předmětného jednání nebo opomenutí uskutečnila ve vydávajícím státě.
Čl. I b. 192 [§ 328 odst. 1 písm. j)]	§ 328 Důvody pro neuznání rozhodnutí	3200F0947	Čl. 11 odst. 1 písm. a)	Článek 11 Důvody k odmítnutí uznání a dohledu

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	<p>(1) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud</p> <p>j) takové rozhodnutí neobdržel, k takovému rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky přijmout.</p>			<p>1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat rozsudek nebo případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud</p> <p>a) osvědčení uvedené v čl. 6 odst. 1 není úplné nebo zjevně neodpovídá rozsudku nebo rozhodnutí o probaci a nebylo doplněno nebo opraveno v přiměřené lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu;</p>
Čl. I b. 192 (§ 328 odst. 3)	<p>§ 328</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(3) Před rozhodnutím o neuznání z důvodu uvedeného v odstavci 1 písm. j) samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, nemusí uznat rozhodnutí.</p>	3200F0947	Čl. 11 odst. 3	<p>Článek 11</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a dohledu</p> <p>3. Než se příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodne odmítnout uznat rozsudek a případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními a alternativními tresty, komunikuje v případech uvedených v odst. 1 písm. a), b), c), h), i), j) a k) vhodným způsobem s příslušným orgánem vydávajícího státu a v případě potřeby ho požádá o neprodlené poskytnutí dalších nezbytných doplňujících informací.</p>
Čl. I b. 192 (§ 328 odst. 4)	<p>§ 328</p> <p>Důvody pro neuznání rozhodnutí</p> <p>(4) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), e), f), g) nebo i), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.</p>	3200F0947	Čl. 11 odst. 3	<p>Článek 11</p> <p>Důvody k odmítnutí uznání a dohledu</p> <p>3. Než se příslušný orgán vykonávajícího státu rozhodne odmítnout uznat rozsudek a případně rozhodnutí o probaci a převzít odpovědnost za dohled nad probačními opatřeními a alternativními tresty, komunikuje v případech uvedených v odst. 1 písm. a), b), c), h), i), j) a k) vhodným způsobem s příslušným orgánem vydávajícího státu a v případě potřeby ho požádá o neprodlené poskytnutí dalších nezbytných doplňujících informací.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 193 (§ 329 odst. 1)	§ 329 Uznání (1) Nejde-li o případ uvedený v § 326 odst. 2 nebo 3 nebo v § 327 odst. 1, anebo nevyužije-li samosoudce podle § 328 odst. 1 některý z důvodů pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedeného v § 323 odst. 1 nebo 3, uzná takové rozhodnutí na území České republiky.	3200F0947	Čl. 8 odst. 1	Článek 8 Rozhodnutí vykonávajícího státu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu uzná rozsudek a případně rozhodnutí o probaci postoupené v souladu s článkem 5 a postupem uvedeným v článku 6 a neprodleně přijme veškerá opatření nezbytná pro dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty, pokud neuplatní některý z důvodů pro odmítnutí uznání a dohledu podle článku 11.
Čl. I b. 196 (§ 333 odst. 5)	§ 333 Výkon uznaného rozhodnutí (5) Samosoudce může učinit opatření směřující k upuštění od výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu také v případě, že a) osobu, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, nelze nalézt na území České republiky, nebo b) osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, již nemá v České republice obvyklé bydliště, a tato skutečnost brání řádnému výkonu rozhodnutí.	3200F0947	Čl. 20 odst. 1	Článek 20 Konec pravomoci vykonávajícího státu 1. Skrývá-li se odsouzená osoba nebo nemá-li nadále oprávněný obvyklý pobyt ve vykonávajícím státě, může příslušný orgán vykonávajícího státu předat pravomoc vykonávat dohled nad probačními opatřeními nebo alternativními tresty a přijímat veškerá další rozhodnutí související s rozsudkem zpět příslušnému orgánu vydávajícího státu.
Čl. I b. 133 (§ 345 odst. 2)	§ 345 Řízení o uznání evropského ochranného příkazu a přijetí návazných opatření (2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí evropského ochranného příkazu, samosoudce může řízení ukončit. V takovém případě o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného	32011L0099	Čl. 10 odst. 1 písm. b)	Článek 10 Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat evropský ochranný příkaz za těchto okolností: b) nebyly dodrženy požadavky stanovené v článku 5;

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a chráněnou osobu.			
Čl. I b. 135 [§ 347 odst. 1 úvodní část ustanovení]	§ 347 Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu (1) Samosoudce nemusí uznat evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem, pokud ...	32011L0099	Čl. 10 odst. 1 úvodní část ustanovení	Článek 10 Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu <i>může odmítnout</i> uznat evropský ochranný příkaz za těchto okolností:
Čl. I b. 201 [§ 347 odst. 1 písm. g)]	§ 347 Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu (1) Samosoudce nemusí uznat evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem, pokud g) ochranný příkaz v něm popsán byl vydán pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo	32011L0099	Čl. 10 odst. 1 písm. i)	Článek 10 Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat evropský ochranný příkaz za těchto okolností: i) ochranné opatření se týká trestného činu, který je podle práva vykonávajícího státu považován za trestný čin, který byl zcela nebo z podstatné zčásti spáchán na jeho území.
Čl. I b. 202 [§ 347 odst. 1 písm. h)]	§ 347 Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu (1) Samosoudce nemusí uznat evropský ochranný příkaz vydaný jiným členským státem, pokud	32011L0099	Čl. 10 odst. 1 písm. a)	Článek 10 Důvody pro neuznání evropského ochranného příkazu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat evropský ochranný příkaz za těchto okolností: a) evropský ochranný příkaz není úplný nebo nebyl doplněn ve lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu;

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	h) je zjevně neúplný nebo není přeložen do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze evropský ochranný příkaz podle prohlášení České republiky přijmout.			
Čl. I b. 140 (§ 348)	<p>§ 348</p> <p>Uznání a přijetí návazných opatření</p> <p>Nejde-li o případ uvedený v § 345 odst. 2 nebo 3 nebo v § 346 odst. 1 anebo v § 352 odst. 1 větě druhé, nebo nevyužije-li samosoudce některý z důvodů pro neuznání evropského ochranného příkazu, uzná evropský ochranný příkaz na území České republiky a současně uloží ohrožující osobě návazné opatření, kterým je vždy to z předběžných opatření uvedených v § 88c trestního řádu, jež svou povahou nejvíce odpovídá zákazu nebo omezení uloženému v ochranném příkazu popsáném v evropském ochranném příkazu, a to bez ohledu na to, v jaké fázi trestního řízení byl ochranný příkaz v jiném členském státu vydán. Při ukládání návazného opatření postupuje přiměřeně podle § 88b až 88m trestního řádu. Součástí usnesení je i poučení o důsledcích porušení návazného opatření.</p>	32011L009	Čl. 9 odst. 1	<p>Článek 9</p> <p>Opatření ve vykonávacím státě</p> <p>1. Příslušný orgán vykonávacího státu neprodleně po obdržení evropského ochranného příkazu předaného v souladu s článkem 8 tento příkaz uzná a přijme rozhodnutí o přijetí jakéhokoli opatření, které by bylo podle jeho vnitrostátního práva v obdobném případě dostupné, aby zajistil ochranu chráněné osoby, pokud se nerozhodne uplatnit některý z důvodů pro odmítnutí uznání stanovených v článku 10. V souladu se svým vnitrostátním právem může vykonávací stát použít opatření trestněprávní, správní nebo občanskoprávní povahy.</p>
Čl. I b. 210 [§ 351 odst. 3 písm. a)]	<p>§ 351</p> <p>Zrušení a změna přijatých návazných opatření</p> <p>(3) Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o zrušení návazného opatření, pokud</p> <p>a) příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o zrušení evropského ochranného příkazu, nebo</p>	32011L0099	Čl. 13 odst. 6	<p>Článek 13</p> <p>Příslušnost ve vydávacím státě</p> <p>6. Pokud příslušný orgán vydávacího státu zrušil nebo odvolal evropský ochranný příkaz v souladu s odst. 1 písm. a) nebo odstavcem 4, přeruší příslušný orgán vykonávacího státu opatření přijatá v souladu s čl. 9 odst. 1, jakmile je o této skutečnosti náležitě informován příslušným orgánem vydávacího státu.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 210 [§ 351 odst. 3 písm. b)]	§ 351 Zrušení a změna přijatých návazných opatření (3) Samosoudce bez zbytečného odkladu rozhodne o zrušení návazného opatření, pokud b) nastane jiná skutečnost, v jejímž důsledku nelze pokračovat ve výkonu návazného opatření uloženého na základě uznaného evropského ochranného příkazu.	32011L0099	Čl. 13 odst. 7 písm. b)	Článek 13 Příslušnost ve vydávajícím státě 7. Pokud příslušný orgán vydávajícího státu pozměnil evropský ochranný příkaz v souladu s odst. 1 písm. a) nebo odstavcem 4, příslušný orgán vykonávajícího státu případně: b) odmítne vykonat pozměněný zákaz nebo omezení, pokud nespadá mezi druhy zákazů nebo omezení uvedené v článku 5 nebo pokud jsou informace předávané spolu s evropským ochranným příkazem podle článku 7 neúplné, nebo nebyly doplněny ve lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu v souladu s čl. 9 odst. 4.
Čl. I b. 211 [§ 351 odst. 4 písm. a)]	§ 351 Zrušení a změna přijatých návazných opatření (4) Samosoudce může rozhodnout o zrušení návazného opatření, pokud a) příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud, že netrvá na dalším výkonu návazného opatření uloženého na základě původního evropského ochranného příkazu,	32011L0099	Čl. 14 odst. 1 písm. c)	Článek 14 Důvody pro přerušení opatření přijatých na základě evropského ochranného příkazu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může přerušit opatření přijatá při výkonu evropského ochranného příkazu: c) v případě uvedeném v čl. 13 odst. 7 písm. b) nebo
Čl. I b. 211 [§ 351 odst. 4 písm. b)]	§ 351 Zrušení a změna přijatých návazných opatření (4) Samosoudce může rozhodnout o zrušení návazného opatření, pokud b) se chráněná osoba přestala zdržovat na území České republiky nebo zde již nemá bydliště, nebo	32011L0099	Čl. 14 odst. 1 písm. a)	Článek 14 Důvody pro přerušení opatření přijatých na základě evropského ochranného příkazu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může přerušit opatření přijatá při výkonu evropského ochranného příkazu: a) existují-li jednoznačné informace o tom, že chráněná osoba nepobývá ani se nezdržuje na území vykonávajícího státu nebo že toto území definitivně opustila;

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 211 [§ 351 odst. 4 písm. c)]	§ 351 Zrušení a změna přijatých návazných opatření (4) Samosoudce může rozhodnout o zrušení návazného opatření, pokud c) jde o případ uvedený v § 352 odst. 2 větě druhé.	32011L0099	Čl. 14 odst. 1 písm. d)	Článek 14 Důvody pro přerušení opatření přijatých na základě evropského ochranného příkazu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může přerušit opatření přijatá při výkonu evropského ochranného příkazu: d) jsou-li rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV postoupeny vykonávajícímu státu po uznání evropského ochranného příkazu.
Čl. I b. 213 (§ 352 odst. 2)	§ 352 Souběh řízení (2) Byl-li do České republiky zaslán ochranný příkaz popsany v evropském ochranném příkazu za účelem postupu podle hlavy IV nebo IX a samosoudce se o této skutečnosti dozví až poté, co již pravomocně rozhodl, že se evropský ochranný příkaz uznává a že se ukládá návazné opatření podle § 348, pokračuje se ve výkonu návazného opatření do doby, než je pravomocně rozhodnuto o uznání a výkonu ochranného příkazu podle hlavy IV nebo IX. Pokud bylo v řízení podle hlavy IV nebo IX pravomocně rozhodnuto, že se ochranný příkaz uzná a vykoná, samosoudce může rozhodnout o zrušení návazného opatření; v opačném případě ponechá návazné opatření v platnosti.	32011L0099	Čl. 14 odst. 1 písm. d)	Článek 14 Důvody pro přerušení opatření přijatých na základě evropského ochranného příkazu 1. Příslušný orgán vykonávajícího státu může přerušit opatření přijatá při výkonu evropského ochranného příkazu: d) jsou-li rozsudek ve smyslu článku 2 rámcového rozhodnutí 2008/947/SVV nebo rozhodnutí o opatřeních dohledu ve smyslu článku 4 rámcového rozhodnutí 2009/829/SVV postoupeny vykonávajícímu státu po uznání evropského ochranného příkazu.
Čl. I b. 215 (§ 362 odst. 1)	§ 362 Překážky výkonu evropského vyšetřovacího příkazu (1) Pokud má justiční orgán důvodně za to, že vydání evropského vyšetřovacího příkazu není nezbytné pro	32014L0041	Čl. 6 odst. 3	Článek 6 Podmínky pro vydání a předání evropského vyšetřovacího příkazu 3. Pokud má vykonávající orgán důvod se domnívat, že podmínky uvedené v odstavci 1 splněny nejsou, může konzultovat nezbytnost výkonu evropského

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	dosažení sledovaného cíle, neodpovídá závažnosti činu, v souvislosti s nímž je příkaz vydán, nebo má pochybnosti o tom, zda úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, by bylo možné provést za stejných podmínek i podle právního řádu státu, který evropský vyšetřovací příkaz vydal, může tuto skutečnost sdělit orgánu jiného členského státu a požádat jej o stanovisko. Trvá-li orgán jiného členského státu na správnosti vydání evropského vyšetřovacího příkazu, justiční orgán dále postupuje podle ustanovení dílu 1, tohoto dílu a dílu 4.			vyšetřovacího příkazu s vydávajícím orgánem. Po této konzultaci může vydávající orgán rozhodnout o vzetí evropského vyšetřovacího příkazu zpět.
Čl. I b. 216 [§ 365 odst. 1 úvodní část ustanovení]	§ 365 Důvody pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu (1) Justiční orgán může odmítnout vykonat evropský vyšetřovací příkaz, pokud a) ...	32014L0041	Čl. 11 odst. 1 úvodní část ustanovení	Článek 11 Důvody k odmítnutí uznání nebo výkonu 1. Aniž je dotčen čl. 1 odst. 4, lze uznání nebo výkon evropského vyšetřovacího příkazu ve vykonávajícím státě <i>odmítnout</i> , jestliže: ...
Čl. I b. 217 (§ 366 odst. 1)	§ 366 Výkon evropského vyšetřovacího příkazu (1) Nejde-li o případ uvedený v § 361 nebo 362 anebo nevyužije-li justiční orgán některý z důvodů pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu, sepíše o tom záznam. Evropský vyšetřovací příkaz je třeba vykonat neprodleně, zpravidla nejpozději do 90 dnů od sepsání tohoto záznamu, pokud není v evropském vyšetřovacím příkazu uvedena kratší lhůta nebo určité datum pro provedení úkonu právní pomoci nebo pokud není dán důvod pro odložení výkonu evropského vyšetřovacího příkazu. Nelze-li lhůtu pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu dodržet, justiční orgán o tom neprodleně vyrozumí orgán	32014L0041	Čl. 9 odst. 1	Článek 9 Uznání a výkon 1. Vykonávající orgán uzná bez dalších formalit evropský vyšetřovací příkaz předaný v souladu s touto směrnicí a zajistí jeho výkon stejným způsobem a za stejných podmínek, jako by daný vyšetřovací úkon byl nařízen orgánem vykonávajícího státu, ledaže se tento orgán rozhodne uplatnit některý z důvodů odmítnutí uznání nebo výkonu nebo některý z důvodů odkladu stanovených v této směrnici.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	jiného členského státu a uvede důvody prodlení, včetně předpokládané doby takového prodlení.			
Čl. I b. 218 (§ 367 odst. 1)	<p style="text-align: center;">§ 367</p> <p>Výkon evropského vyšetřovacího příkazu jiným úkonem právní pomoci</p> <p>(1) Justiční orgán vykoná evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud důkaz má být na základě evropského vyšetřovacího příkazu opatřen úkonem právní pomoci, který není v právním řádu České republiky upraven nebo by jej takovým úkonem nebylo možné opatřit v trestním řízení vedeném v České republice v obdobném vnitrostátním případě, ale lze jej opatřit jiným úkonem právní pomoci, který nezasahuje do práv dotčené osoby ve větší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.</p>	32014L0041	Čl. 10 odst. 1	<p style="text-align: center;">Článek 10</p> <p style="text-align: center;">Využití jiného druhu vyšetřovacího úkonu</p> <p>1. Vykonávající orgán využije, kdykoli je to možné, jiného vyšetřovacího úkonu, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, pokud:</p> <p>a) vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu neexistuje v právním řádu vykonávajícího státu nebo</p> <p>b) vyšetřovací úkon uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu by nebyl v obdobném vnitrostátním případě dostupný.</p>
Čl. I b. 219 (§ 367 odst. 2)	<p style="text-align: center;">§ 367</p> <p>Výkon evropského vyšetřovacího příkazu jiným úkonem právní pomoci</p> <p>(2) Justiční orgán může vykonat evropský vyšetřovací příkaz prostřednictvím jiného úkonu právní pomoci, než který je v něm uveden, pokud důkaz lze opatřit jiným úkonem právní pomoci, který zasahuje do práv dotčené osoby v menší míře než úkon právní pomoci uvedený v evropském vyšetřovacím příkazu.</p>	32014L0041	Čl. 10 odst. 3	<p style="text-align: center;">Článek 10</p> <p style="text-align: center;">Využití jiného druhu vyšetřovacího úkonu</p> <p>3. Vykonávající orgán může rovněž použít jiný vyšetřovací úkon, než který je uveden v evropském vyšetřovacím příkazu, pokud by vyšetřovacím úkonem vybraným vykonávajícím orgánem mohlo být dosaženo stejného výsledku jako úkonem uvedeným v evropském vyšetřovacím příkazu za použití mírnějších prostředků.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 224 (§ 382 odst. 1)	<p>§ 382</p> <p>Dočasné předání osoby do jiného členského státu</p> <p>(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být osoba nacházející se ve vazbě, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody na území České republiky, která nemá v trestním řízení vedeném v jiném členském státě, pro které má být dočasně předána, postavení podezřelého nebo obviněného, dočasně předána do jiného členského státu k provedení úkonu trestního řízení za účelem opatření důkazu, může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že tato osoba s dočasným předáním nesouhlasí.</p>	32014L0041	Čl. 22 odst. 2	<p>Článek 22</p> <p>Dočasné předávání osob ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody do vydávajícího státu za účelem provedení vyšetřovacího úkonu</p> <p>2. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:</p> <p>a) osoba ve vazbě či ve výkonu trestu odnětí svobody nesouhlasí nebo</p> <p>b) by předání mohlo prodloužit trvání její vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody.</p>
Čl. I b. 224 (§ 384 odst. 2)	<p>§ 384</p> <p>Výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení a telefonu v České republice</p> <p>(2) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu, na jehož základě má být proveden výslech podezřelého, obviněného, svědka nebo znalce nacházejícího se na území České republiky orgánem jiného členského státu prostřednictvím videokonferenčního zařízení, může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že</p> <p>a) má být takto vyslechnut podezřelý nebo obviněný, který s tímto způsobem provedení výslechu nesouhlasí, nebo</p> <p>b) provedení výslechu tímto způsobem by v daném případě bylo v rozporu se základními právními zásadami České republiky.</p>	32014L0041	Čl. 24 odst. 2	<p>Článek 24</p> <p>Výslech za použití videokonference nebo jiného audiovizuálního přenosu</p> <p>2. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu rovněž odmítnout, pokud:</p> <p>a) podezřelá nebo obviněná osoba nesouhlasí nebo</p> <p>b) provedení takového vyšetřovacího úkonu by v konkrétním případě bylo v rozporu se základními zásadami práva vykonávajícího státu.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 224 (§ 386 odst. 1)	<p>§ 386</p> <p>Informace o účtu a transakcích na účtu na území České republiky</p> <p>(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zjištění informace o účtu nebo transakcích na takovém účtu vedeném ve finanční instituci ve smyslu jiného právního předpisu upravujícího opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, která se nachází na území České republiky, v rozsahu uvedeném v § 385 odst. 1, může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takovou informací nebylo možné vyžádat pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě.</p>	32014L0041	Čl. 26 odst. 6	<p>Článek 26</p> <p>Informace o bankovních a jiných finančních účtech</p> <p>6. Evropský vyšetřovací příkaz lze rovněž vydat za účelem zjištění, zda jakákoli fyzická nebo právnická osoba, proti které je vedeno dané trestní řízení, vlastní jeden nebo více účtů v jakékoli nebankovní finanční instituci nacházející se na území vykonávajícího státu. Odstavce 3 až 5 se použijí obdobně. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu v tomto případě rovněž odmítnout, pokud by provedení vyšetřovacího úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.</p>
Čl. I b. 224 (§ 388 odst. 1)	<p>§ 388</p> <p>Sledování na území České republiky</p> <p>(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení úkonu právní pomoci uvedeného v § 387 odst. 1 na území České republiky může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by provedení takového úkonu pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebylo možné v obdobném vnitrostátním případě.</p>	32014L0041	Čl. 28 odst. 1	<p>Článek 28</p> <p>Vyšetřovací úkony zahrnující shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu</p> <p>1. Je-li evropský vyšetřovací příkaz vydán za účelem provedení vyšetřovacího úkonu, který vyžaduje shromažďování důkazů v reálném čase, nepřetržitě a po určitou dobu, například:</p> <p>a) monitorování bankovních nebo jiných finančních transakcí prováděných prostřednictvím jednoho nebo více určených účtů;</p> <p>b) sledování zásilek na území vykonávajícího státu,</p> <p>lze kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 jeho výkon odmítnout i v případě, že by provedení dotyčného vyšetřovacího úkonu nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. I b. 224 (§ 389 odst. 3)	<p>§ 389</p> <p>Skryté vyšetřování</p> <p>(3) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem zajištění spolupráce České republiky při skrytém vyšetřování může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že</p> <p>a) agenta nebo předstíraný převod by nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě, nebo</p> <p>b) při použití agenta nebo provádění předstíraného převodu nelze zajistit podmínky požadované jiným členským státem a nebylo s ním dosaženo dohody.</p>	32014L0041	Čl. 29 odst. 3	<p>Článek 29</p> <p>Skryté vyšetřování</p> <p>3. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 může vykonávající orgán odmítnout vykonat evropský vyšetřovací příkaz uvedený v odstavci 1, pokud:</p> <p>a) by skryté vyšetřování nebylo povoleno v obdobném vnitrostátním případě nebo</p> <p>b) nebylo možné dosáhnout dohody o postupech pro skryté vyšetřování podle odstavce 4.</p>
Čl. I b. 224 (§ 391 odst. 1)	<p>§ 391</p> <p>Odposlech telekomunikačního provozu s technickou pomocí České republiky</p> <p>(1) Důvodem pro odmítnutí výkonu evropského vyšetřovacího příkazu vydaného orgánem jiného členského státu za účelem provedení odposlechu telekomunikačního provozu v České republice může být kromě důvodů uvedených v § 365 také skutečnost, že by takový odposlech nebylo možné povolit pro účely trestního řízení vedeného v České republice v obdobném vnitrostátním případě. Je-li to možné, justiční orgán před odmítnutím výkonu evropského vyšetřovacího příkazu konzultuje s orgánem jiného členského státu, zda je schopen splnit podmínky, které by byly požadovány v obdobném vnitrostátním případě.</p>	32014L0041	Čl. 30 odst. 5	<p>Článek 30</p> <p>Odposlech telekomunikačního provozu za technické pomoci jiného členského státu</p> <p>5. Kromě důvodů pro odmítnutí uznání nebo výkonu podle článku 11 lze výkon evropského vyšetřovacího příkazu uvedeného v odstavci 1 rovněž odmítnout, pokud by daný vyšetřovací úkon nebyl povolen v obdobném vnitrostátním případě. Vykonávající stát může svůj souhlas podmínit podmínkami, které by musely být splněny v obdobném vnitrostátním případě.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. IV b. 1 (§ 15 odst. 2)	<p>§ 15</p> <p>(2) Majetek uvedený v odstavci 1 není předmětem rozhodování podle ustanovení § 14 odst. 7 a je třeba jej bez zbytečného odkladu rozmístit u organizačních složek, pokud to zvláštní povaha majetku vyžaduje anebo jej tyto potřebují pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti; ustanovení § 19, 19b a 19c se podle povahy případu použijí přiměřeně. Z týchž důvodů anebo ve veřejném zájmu si může příslušná organizační složka (§ 11) majetek ponechat u sebe. V ostatních případech věci převede do vlastnictví právnických nebo fyzických osob, práva uplatní a další majetek účelně zpeněží v souladu s tímto zákonem. Se zbylým majetkem, o který neprojeví zájem jiné organizační složky ani právnické nebo fyzické osoby, naloží postupem, který upraví prováděcí právní předpis. Při nakládání s majetkem, který stát nabyt v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného státu týkajícího se propadlého nebo zabraného majetku nebo věci^{28a)} nebo příkazu ke konfiskaci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci^{28b)}, se příslušná organizační složka řídí postupy pro sdílení majetku podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních⁹⁷⁾ a přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci. Pokud příslušná organizační složka zašle jinému státu peněžní prostředky získané zpeněžením propadlého nebo zabraného majetku nebo věci, vyrozumí o tom orgán jiného státu příslušný ke sdílení majetku.</p>	32018R1805	Čl. 30 odst. 6 a 7	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, s jiným majetkem než penězi, získaným v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci, se naloží v souladu s těmito pravidly</p> <p>a) majetek může být prodán, přičemž s výnosy z prodeje musí být naloženo podle odstavce 7;</p> <p>b) majetek může být převeden vydávajícímu státu za podmínky, že pokud byl příkaz ke konfiskaci vydán na peněžní částku, udělil vydávající orgán souhlas s předáním majetku vydávajícímu státu;</p> <p>c) s výhradou písmene d), pokud nelze písmena a) a b) uplatnit, lze s majetkem naložit jiným způsobem v souladu s právem vykonávajícího státu; nebo</p> <p>d) se souhlasem vydávajícího státu lze majetek použít ve veřejném zájmu nebo pro sociální účely ve vykonávajícím státě v souladu s jeho právem.</p> <p>7. Pokud není k příkazu ke konfiskaci připojeno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti v souladu s odstavci 1 až 5, nebo pokud není mezi zúčastněnými členskými státy dohodnuto jinak, naloží vykonávající stát s penězi získanými v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci takto:</p> <p>a) pokud se částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci rovná 10 000 EUR, nebo je nižší, případně vykonávajícímu státu; nebo</p> <p>b) pokud je částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci vyšší než 10 000 EUR, 50 % z ní převede vykonávající stát vydávajícímu státu.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
		32006F0783	Čl. 16 odst. 1, 2 a 3	<p>Článek 16</p> <p>Nakládání s konfiskovaným majetkem</p> <p>1. Vykonávající stát naloží s penězi získanými z výkonu příkazu ke konfiskaci takto:</p> <p>a) je-li částka získaná výkonem příkazu ke konfiskaci nižší než 10 000 EUR nebo této částce odpovídá, případně tato částka vykonávajícímu státu;</p> <p>b) v ostatních případech vykonávající stát poukáže 50 % částky získané z výkonu příkazu ke konfiskaci vydávajícímu státu.</p> <p>2. S majetkem získaným výkonem příkazu ke konfiskaci jiným než penězi se naloží jedním ze dvou způsobů, o nichž vykonávající stát rozhodne:</p> <p>a) majetek lze prodat. V tom případě se s výnosem z prodeje naloží podle odstavce 1;</p> <p>b) majetek lze předat vydávajícímu státu. Zahrnuje-li příkaz ke konfiskaci peněžitou částku, lze majetek předat vydávajícímu státu pouze tehdy, dá-li k tomu tento stát souhlas;</p> <p>c) není-li možné použít písmena a) ani b), lze s majetkem naložit jiným způsobem v souladu s předpisy vykonávajícího státu.</p> <p>3. Bez ohledu na odstavec 2 se od vykonávajícího státu nevyžaduje, aby prodal nebo vrátil specificky určené věci tvořící součást majetku uvedené v příkazu ke konfiskaci, které představují kulturní statky a které jsou součástí národního dědictví daného státu.</p>
Čl. IV b. 2 (§ 16 odst. 3)	§ 16 (3) Nabude-li stát majetek v důsledku rozhodnutí soudu uvedeného v § 15 odst. 2 větě páté, naloží příslušná organizační složka (§ 11) s tímto majetkem až po uplynutí 3 měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí soudu nebo	32018R1805	Čl. 30 odst. 5	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>5. Probíhá-li stále řízení o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti ve vydávajícím státě, vydávající orgán o tom informuje vykonávající orgán.</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	i před uplynutím této lhůty, byla-li podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních ^{31a)} vyrozuměna, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho části. Byla-li však organizační složka v uvedené lhůtě vyrozuměna o tom, že jiný stát informoval o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho části, naloží s ním až po doručení rozhodnutí soudu vydaného ohledně dotčeného majetku na základě informace jiného státu ^{31b)} .			Vykonávající stát se zdrží nakládání s konfiskovaným majetkem do doby, než mu bude sděleno, že bylo vydáno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti, a to i v případě, že příkaz ke konfiskaci již byl vykonán.
Čl. VII b. 1 (§ 66 odst. 5)	§ 66 Propadnutí majetku (5) Propadlý majetek připadá státu. Zástavní práva k propadlému majetku nezanikají.	32018R1805	čl. 2 odst. 10	Článek 2 Definice 10. „dotčenou osobou“ fyzická či právnická osoba, proti které je vydán příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci, nebo fyzická či právnická osoba vlastníci majetek, na nějž byl příkaz vydán, jakož i jakékoli třetí osoby, jejichž práva k tomuto majetku jsou tímto příkazem přímo dotčena podle práva vykonávajícího státu.
Čl. VII b. 2 (§ 70 odst. 6)	§ 70 Propadnutí věci (6) Propadlá věc připadá státu. Zástavní práva k propadlé věci nezanikají.	32018R1805	čl. 2 odst. 10	Článek 2 Definice 10. „dotčenou osobou“ fyzická či právnická osoba, proti které je vydán příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci, nebo fyzická či právnická osoba vlastníci majetek, na nějž byl příkaz vydán, jakož i jakékoli třetí osoby, jejichž práva k tomuto majetku jsou tímto příkazem přímo dotčena podle práva vykonávajícího státu.
Čl. VII b. 3 (§ 71 odst. 3)	§ 71 Propadnutí náhradní hodnoty	32018R1805	čl. 2 odst. 10	Článek 2 Definice

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	(3) Propadlá náhradní hodnota připadá státu. Zástavní práva k propadlé náhradní hodnotě nezanikají.			10. „dotčenou osobou“ fyzická či právnická osoba, proti které je vydán příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci, nebo fyzická či právnická osoba vlastníci majetek, na nějž byl příkaz vydán, jakož i jakékoli třetí osoby, jejichž práva k tomuto majetku jsou tímto příkazem přímo dotčena podle práva vykonávajícího státu.
Čl. VII b. 4 (§ 104 odst. 1)	§ 104 Účinek zabrání (1) Zabraná věc, zabraná část majetku, zabraná náhradní hodnota, zabraný spis nebo zařízení připadá státu; zástavní práva k nim nezanikají.	32018R1805	čl. 2 odst. 10	Článek 2 Definice 10. „dotčenou osobou“ fyzická či právnická osoba, proti které je vydán příkaz k zajištění nebo příkaz ke konfiskaci, nebo fyzická či právnická osoba vlastníci majetek, na nějž byl příkaz vydán, jakož i jakékoli třetí osoby, jejichž práva k tomuto majetku jsou tímto příkazem přímo dotčena podle práva vykonávajícího státu.
Čl. VIII b. 7 [§ 2 odst. 4 písm. e)]	§ 2 Vymezení pojmů (4) Oprávněnou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí poškozený, s výjimkou státu, e) kterému byl rozhodnutím jiného členského státu přiznán majetkový nárok, pokud v jiném členském státu byla v souvislosti s trestným činem, v důsledku jehož spáchání mu tento nárok vznikl, uložena majetková trestní sankce podle odstavce 2.	32018R1805	čl. 30 odst. 3 a 4	Článek 30 Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku 3. Pokud vykonávající orgán nemůže vrátit oběti majetek podle odstavce 2, avšak v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci ve vztahu k tomuto majetku byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely vrácení odpovídající peněžní částka, je-li to nezbytné prostřednictvím vydávajícího státu. Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7. 4. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí o náhradě škody oběti podle odstavce 1 a v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely náhrady škody odpovídající peněžní částka ve výši, jež nepřesahuje částku určenou v osvědčení, je-li to nezbytné i prostřednictvím vydávajícího státu. Vydávající orgán je vykonávajícím orgánem informován v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7.

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
Čl. VIII b. 11 [§ 6 odst. 3 písm. c)]	<p>§ 6</p> <p>Zpeněžení věci propadlé nebo zabrané v trestním řízení</p> <p>(3) Povinnost zpeněžit věc podle odstavce 1 se nevztahuje na</p> <p>c) věc, kterou si organizační složka ponechá pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti; jde-li o věc, která propadla nebo byla zabráná na základě majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2, lze si věc ponechat pouze v případě, že k tomu jiný členský stát udělil souhlas podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805,</p>	32018R1805	čl. 30 odst. 6 písm. b)	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 5, s jiným majetkem než penězi, získaným v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci, se naloží v souladu s těmito pravidly:</p> <p>b) majetek může být převeden vydávajícímu státu za podmínky, že pokud byl příkaz ke konfiskaci vydán na peněžní částku, udělil vydávající orgán souhlas s předáním majetku vydávajícímu státu;</p>
Čl. VIII b. 13 [§ 7 odst. 1 písm. b)]	<p>§ 7</p> <p>Výdaje zvláštního účtu</p> <p>(1) Peněžní prostředky z majetkových trestních sankcí uložených v označeném trestním řízení, které byly zaslány na zvláštní účet, se při splnění podmínek stanovených tímto zákonem v níže uvedeném pořadí užijí</p> <p>b) ke sdílení s jiným členským státem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebo se Spojeným královstvím na základě Dohody mezi Uníí a Spojeným královstvím, jde-li o peněžní prostředky z majetkových trestních sankcí podle § 2 odst. 2, a</p>	32018R1805	čl. 30 odst. 7	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>7. Pokud není k příkazu ke konfiskaci připojeno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti v souladu s odstavci 1 až 5, nebo pokud není mezi zúčastněnými členskými státy dohodnuto jinak, naloží vykonávající stát s penězi získanými v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci takto:</p> <p>a) pokud se částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci rovná 10 000 EUR, nebo je nižší, případně vykonávajícímu státu; nebo</p> <p>b) pokud je částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci vyšší než 10 000 EUR, 50 % z ní převede vykonávající stát vydávajícímu státu.</p>
Čl. VIII b. 23 (§ 11a odst. 1)	<p>§ 11a</p> <p>(1) Podkladem pro uspokojení nároků oprávněné osoby uvedené v § 2 odst. 4 písm. e) je rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci a informace jiného</p>	32018R1805	čl. 25	<p>Článek 25</p> <p>Komunikace</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
	členského státu o tom, že rozhodl o přiznání majetkového nároku poškozenému. Pokud obdržená informace není dostatečná pro účely uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, ministerstvo požádá soud, který mu informaci zaslal, aby vyzval jiný členský stát k jejímu doplnění.			<p>1. Je-li to nezbytné, vydávající orgán a vykonávající orgán se neprodleně navzájem konzultují, aby zajistily účinné uplatňování tohoto nařízení, a to za použití jakýchkoli vhodných komunikačních prostředků.</p> <p>2. Veškerá komunikace, včetně komunikace určené k řešení těžkostí týkajících se předání nebo ověření jakéhokoli dokumentu potřebného k výkonu příkazu k zajištění nebo příkazu ke konfiskaci, probíhá přímo mezi vydávajícím orgánem a vykonávajícím orgánem a ve vhodných případech se zapojením ústředního orgánu, pokud ho členský stát určil v souladu s čl. 24 odst. 2.</p>
Čl. VIII b. 23 (§ 11a odst. 2)	§ 11a (2) Pokud jiný členský stát v informaci uvedl, že řízení o majetkovém nároku poškozeného v jiném členském státě dosud nebylo skončeno, ministerstvo vyčká do doby obdržení informace o výsledku takového řízení.	32018R1805	čl. 30 odst. 5	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>5. Probíhá-li stále řízení o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti ve vydávajícím státě, vydávající orgán o tom informuje vykonávající orgán. Vykonávající stát se zdrží nakládání s konfiskovaným majetkem do doby, než mu bude sděleno, že bylo vydáno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti, a to i v případě, že příkaz ke konfiskaci již byl vykonán.</p>
Čl. VIII b. 23 (§ 11b odst. 1)	§ 11b (1) Ministerstvo zašle příslušnému orgánu jiného členského státu peněžní prostředky ze zvláštního účtu ve výši odpovídající výši majetkového nároku oprávněné osoby, který jí byl přiznán rozhodnutím jiného členského státu. Peněžní prostředky přepočte na měnu jiného členského státu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.	32018R1805	čl. 30 odst. 3 a 4	<p>Článek 30</p> <p>Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku</p> <p>3. Pokud vykonávající orgán nemůže vrátit oběti majetek podle odstavce 2, avšak v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci ve vztahu k tomuto majetku byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely vrácení odpovídající peněžní částka, je-li to nezbytné prostřednictvím vydávajícího státu. Vykonávající orgán informuje vydávající orgán v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7.</p> <p>4. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí o náhradě škody oběti podle odstavce 1 a v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely náhrady škody odpovídající peněžní částka ve</p>

Navrhovaný právní předpis ČR		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení (část, §, odst., písm., apod.)	Obsah	Celex č.	Ustanovení (čl., odst., písm., bod, apod.)	Obsah
				výši, jež nepřesahuje částku určenou v osvědčení, je-li to nezbytné i prostřednictvím vydávajícího státu. Vydávající orgán je vykonávajícím orgánem informován v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7.
Čl. VIII b. 23 (§ 11b odst. 2)	§ 11b (2) Nepostačují-li peněžní prostředky k úplnému uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, ministerstvo je zašle ve výši, v jaké byly získány výkonem majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2. Pokud jsou peněžní prostředky z více majetkových trestních sankcí zasílány na zvláštní účet postupně, ministerstvo zašle každou jednotlivou částku příslušnému orgánu jiného členského státu bez zbytečného odkladu od jejího připsání na zvláštní účet.	32018R1805	čl. 30 odst. 4	Článek 30 Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku 4. Pokud byl vykonávající orgán informován o rozhodnutí o náhradě škody oběti podle odstavce 1 a v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci byly získány peníze, poukáže se oběti pro účely náhrady škody odpovídající peněžní částka ve výši, jež nepřesahuje částku určenou v osvědčení, je-li to nezbytné i prostřednictvím vydávajícího státu. Vydávající orgán je vykonávajícím orgánem informován v případě, že peníze jsou poukázány přímo oběti. S veškerým zbylým majetkem se naloží v souladu s odstavcem 7.
Čl. VIII b. 26 (§ 12 odst. 4)	§ 12 (4) Z peněžních prostředků z majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2 zbývajících na zvláštním účtu po odečtení části peněžních prostředků, která má být zaslána do jiného členského státu nebo do Spojeného království podle § 11b nebo 11d, ministerstvo zašle jejich část sdílenou podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebo podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních ¹⁾ příslušnému orgánu jiného státu a vyrozumí jej o této skutečnosti. Ohledně zbylých peněžních prostředků se postupuje obdobně podle odstavců 1 až 3.	32018R1805	čl. 30 odst. 7	Článek 30 Nakládání se zkonfiskovaným majetkem nebo s penězi získanými prodejem tohoto majetku 7. Pokud není k příkazu ke konfiskaci připojeno rozhodnutí o vrácení majetku oběti nebo o náhradě škody oběti v souladu s odstavci 1 až 5, nebo pokud není mezi zúčastněnými členskými státy dohodnuto jinak, naloží vykonávající stát s penězi získanými v důsledku výkonu příkazu ke konfiskaci takto: a) pokud se částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci rovná 10 000 EUR, nebo je nižší, případně vykonávajícímu státu; nebo b) pokud je částka získaná z výkonu příkazu ke konfiskaci vyšší než 10 000 EUR, 50 % z ní převede vykonávající stát vydávajícímu státu.

Číslo předpisu EU (kód celex)	Název předpisu EU
32002F0465	Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech
32002F0584	Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy
32003F0577	Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii
32005F0214	Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut
32006F0783	Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci
22006A1021(01)	Dohoda mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Islandem a Norskem - Prohlášení
32008F0909	Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii
32008F0947	Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty
32009F0299	Rámcové rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotýčná osoba nezúčastnila osobně
32009F0829	Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatnění zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie
32011L0099	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu
32014L0041	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech
32018R1805	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci
32018R1727	Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV